EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 26.5.2004
KOM(2004) 391 lopullinen

2004/0127 (CNS)

C6-0080/04

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

henkilöiden toimesta tapahtuvaa rajojen ylittämistä koskevasta yhteisön säännöstöstä

.

(komission esittämä)

SISÄLLYSLUETTELO

PERUSTELUT 4

1. Yleistä 4

2. Ehdotuksen tavoitteet ja sisältö: Yhteisen käsikirjan uudelleenlaatimisesta ”Henkilöiden toimesta tapahtuvaa rajojen ylittämistä koskevaan yhteisön säännöstöön” 8

3. Oikeusperustan valinta 10

4. Toissijaisuus ja suhteellisuus 10

5. Perustamissopimukseen liitetyistä pöytäkirjoista aiheutuvat seuraukset 11

   Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti 11

   Tanska 12

   Islanti ja Norja 12

6. Schengenin säännöstöä kehittävien säädösten kaksivaiheisesta täytäntöönpanomenettelystä uusille jäsenvaltioille aiheutuvat seuraukset 13

7. Artiklakohtaiset huomautukset 14

LIITE Taulukko niistä yhteisen käsikirjan määräyksistä, joita ei ole otettu asetukseen 39

NEUVOSTON ASETUS henkilöiden toimesta tapahtuvaa rajojen ylittämistä koskevasta yhteisön säännöstöstä 41

I osasto Yleiset säännökset 45

II osasto Ulkorajat 48

I luku Ulkorajojen ylittäminen ja maahantuloedellytykset 48

II luku Ulkorajojen valvonta ja maahantulon epääminen 50

III luku Rajavalvontaa ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä varten tarvittavat varat 55

IV luku Erityismenettelytavat tarkastusten yhteydessä ja erityisjärjestelyt 56

III osasto Sisärajat 57

I luku Sisärajoilla tehtävien tarkastusten poistaminen 57

II luku Suojalauseke 57

IV osasto Loppusäännökset 60

LIITE I Vahvistetut rajanylityspaikat 63

LIITE II Ilmoitetun maahantulotarkoituksen uskottavuuden arvioimiseksi tarvittavat asiakirjat 188

LIITE III Kansallisten viranomaisten vuosittain vahvistamat ohjeelliset rahamäärät rajojen ylityksiä varten 190

LIITE IV Vahvistetuilla rajanylityspaikoilla tehtäviä tarkastuksia koskevat menettelytavat 200

LIITE V Maarajoilla suoritettavien tarkastusten lieventämistä koskevat menettelytavat 202

LIITE VI Rajanylityspaikkojen eri jonojen opasteiden mallit 203

LIITE VII Leimaamissäännöt 207

LIITE VIII 208

A osa : Maahanpääsyn epäämistä koskevat menettelytavat 208

B osa : Rajalta käännyttämistä koskeva vakiolomake 210

LIITE IX Luettelo rajavartiotehtävistä vastaavista kansallisista yksiköistä 213

LIITE X Tarkastuksissa noudatettavat erityismenettelytavat erityyppisillä rajoilla ja ulkorajojen ylityksessä käytettävien kulkuneuvojen mukaan 215

LIITE XI Eräitä henkilöryhmiä koskevat erityisjärjestelyt 222

LIITE XII Ulkoasiainministeriöiden myöntämien henkilötodistusten mallit 225

LIITE XIII Vastaavuustaulukko 226

PERUSTELUT

1. YLEISTÄ

Komission 7. toukokuuta 2002 antamassa tiedonannossa ”Kohti Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen yhdennettyä valvontaa”[1] (jäljempänä ’Ulkorajatiedonanto’) määriteltiin viisi keskeistä tekijää, jotka on otettava huomioon ulkorajojen yhdennetyssä valvonnassa:

a) yhteinen lainsäädäntö

b) operatiivista toimintaa koskeva yhteinen koordinaatio- ja yhteistyömekanismi

c) yhteinen, yhdennetty riskien arviointi

d) eurooppalaisen ulottuvuuden huomioimiseen koulutettu henkilöstö ja yhteensopivat laitteistot

e) toiminnasta aiheutuvien rasitusten jakaminen jäsenvaltioiden kesken Euroopan rajavartiolaitoksen perustamista silmällä pitäen.

Yhteisen lainsäädännön vahvistamiseen liittyvänä lyhyen aikavälin tavoitteena mainittiin ulkorajojen yhteisen käsikirjan uudelleenlaatiminen[2].[3] Tarkoituksena oli mm. selkeyttää käsikirjan eri säännösten oikeudellista luonnetta sekä tehdä siitä oikeuslähde ja sisällyttää siihen eräitä hyviä käytäntöjä ulkorajojen ylittämiseen liittyviä parhaita käytäntöjä koskevan Schengen-luettelon[4] perusteella. Nämä tavoitteet mainitaan myös suunnitelmassa Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen valvonnasta, jonka oikeus- ja sisäasioiden neuvosto hyväksyi 13. kesäkuuta 2002 ja jolle myös Sevillassa 21. ja 22. kesäkuuta kokoontunut Eurooppa-neuvosto antoi tukensa. Thessalonikissa 19. ja 20. kesäkuuta 2003 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti edelleen komissiota esittämään mahdollisimman pian ehdotukset yhteisen käsikirjan uudelleenlaatimisesta sekä kolmansien maiden kansalaisten matkustusasiakirjojen leimaamisesta.[5]

---

1 KOM(2002) 233 lopullinen.

2 Schengenin toimeenpanevan komitean päätös SCH/Com-ex(99) 13, tehty 28 päivänä huhtikuuta 1999, yhteisen käsikirjan ja yhteisen konsuliohjeiston lopullisista versioista (EYVL L 239, 22.9.2000, s. 317). Käsikirjan päivitetty versio on julkaistu (eräitä salassa pidettäviä liitteitä lukuun ottamatta) virallisen lehden numerossa EYVL C 313, 16.12.2002, s. 97.

3 Muita lyhyellä aikavälillä toteutettavia toimia ovat rajavartijoille tarkoitettu käytännön opas, joka olisi saatavilla myös sähköisessä muodossa, ja paikallista rajaliikennettä koskevien yhteisten toimien toteuttaminen (ks. komission 14.8.2003 esittämät kaksi asetusehdotusta: KOM(2003) 502 lopullinen – 2003/0193 (CNS) ja 2003/0194 (CNS)). Pitkällä aikavälillä on tarkoitus luoda tiedustelu- ym. tietojen vaihto- ja käsittelymenettely, joka olisi sekä ulkorajoilla että EU:n alueen sisällä toimivien viranomaisten käytössä, ja määritellä aikanaan perustettavan Euroopan rajavartiolaitoksen henkilöstön institutionaalinen ja oikeudellinen kehys (toimivaltuudet, toimialat jne.).

4 *EU Schengen-luettelo – Tarkastukset ulkorajoilla, maasta poistaminen ja takaisin ottaminen: suositukset ja parhaat käytännöt*, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön pääosasto H, 28.2.2002.

5 Viimeksi mainitun kysymyksen osalta ks. komission 6.11.2003 esittämä asetusehdotus KOM(2003) 664 lopullinen.

Kyseessä on siis merkittävä aloite, joka liittyy ulkorajojen yhdennettyyn valvontaan tähtäävän politiikan lainsäädännöllisen osuuden kehittämiseen. Vastaava käytännön hanke on Euroopan operatiivisen ulkorajayhteistyön hallintaviraston[6] perustaminen. Virastolla tulee luonnollisesti olemaan keskeinen rooli tämän asetuksen II osastossa säädettyjen yhteisten sääntöjen täytäntöönpanossa. Viraston tehtävä rajavalvonnan tehokkaan toimeenpanon varmistamisessa mainitaan erityisesti asetuksen 14 artiklassa, joka koskee operatiivista yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä (ks. artiklaa koskevat perustelut).

Rajavalvontaa koskevan lainsäädännön perusteksti on tällä hetkellä yhteinen käsikirja, joka laadittiin alun perin hallitustenvälisen Schengen-yhteistyön puitteissa ja sisällytettiin unionin institutionaaliseen ja oikeudelliseen kehykseen Amsterdamin sopimuksen voimaantulon myötä[7]. Käsikirjassa esitetään Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen valvontaa koskevat perusperiaatteet, joista osa tosin sisältyy myös Schengenin yleissopimukseen[8] ja muutamat erityissäännökset muihin yksittäisiin päätöksiin[9].

Schengenin säännöstö[10] ja siihen kuuluvista määräyksistä erityisesti ne, joiden oikeusperusta on EY:n perustamissopimuksessa[11], ovat siis tätä nykyä osa yhteisön säännöstöä[12], jota sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin[13]. Schengenin säännöstö on kuitenkin säilyttänyt ominaisluonteensa, joka poikkeaa perinteisestä yhteisön oikeudesta seuraavasti:

- Kyse ei ole tyypillisestä yhteisön oikeudesta siinä mielessä, että yhteisön oikeus muodostuu yleensä yhteisön säädöksistä eli asetuksista ja direktiiveistä. Tämä saattaa aiheuttaa epäselvyyttä eräiden Schengenin säännöstön määräysten ja päätösten oikeudellisen sitovuuden suhteen (ks. jäljempänä yhteisen käsikirjan luonnetta koskeva pohdinta).

---

6 Ks. ehdotus neuvoston asetukseksi KOM(2003) 687 lopullinen, 11.11.2003 (ehdotuksen käsittely on vielä kesken).

7 Ks. Schengenin säännöstön sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehty pöytäkirja, joka on liitetty EY:n perustamissopimukseen ja Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen Amsterdamin sopimuksella.

8 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus (EYVL L 239, 22.9.2000, s. 19).

9 Ks. esim. toimeenpanevan komitean päätös SCH/Com-ex (94) 17 rev 4, Schengen-järjestelmän käyttöönotosta ja soveltamisesta liikennelentoasemilla ja laskeutumispaikoilla (EYVL L 239, 22.9.2000, s. 168).

10 Schengenin säännöstön määrittely, ks. neuvoston päätös 1999/435/EY, tehty 20 päivänä toukokuuta 1999 (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 1), Schengenin säännöstön määrittelemisestä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisen oikeusperustan vahvistamiseksi kullekin Schengenin säännöstöön kuuluvalle määräykselle tai päätökselle.

11 Neuvoston päätös 1999/436/EY, tehty 20 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisen oikeusperustan vahvistamisesta kullekin Schengenin säännöstöön kuuluvalle määräykselle ja päätökselle (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 17).

12 Säännökset, joiden oikeusperusta on Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa, kuuluvat unionin säännöstöön (*acquis de l'Union*).

13 Lukuun ottamatta Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Irlantia. Niiden erityisasemaa suhteessa Schengenin säännöstöön sekä Tanskan ja kahden EU:n ulkopuolisen valtion (Islannin ja Norjan) tilannetta käsitellään jäljempänä 5 kohdassa.

- Schengenin säännöstö muodostuu päätöksistä ja toimenpiteistä, jotka on hyväksytty hallitustenvälisellä tasolla, siis ilman yhteisön toimielimien[14] ja erityisesti Euroopan parlamentin osallistumista päätöksentekoon.

Siksi kysymystä Euroopan unioniin sisällytetyn Schengenin säännöstön muuntamisesta tyypillisiksi yhteisön oikeuden säännöksiksi käsiteltiin jo ensimmäisessä, 24. maaliskuuta 2000 esitetyssä *Tulostaulussa vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteutumisen seuraamiseksi Euroopan unionissa*[15], vaikka komissio tuolloin kallistuikin sille kannalle, että ”aikataulu, joka asetetaan Schengen-säännöstön muuttamiselle Amsterdam-säännöstöksi, riippuu tilanteen kehittymisestä, eikä niitä ole pakko muuttaa pelkän muuttamisen vuoksi” (KOM(2000) 167, 1.3 kohta).

Yhteisen käsikirjan uudelleenlaatimista tukevat poliittiset syyt on esitetty jo edellä. Teknisten ja juridisten näkökohtien osalta on syytä korostaa, että yhteinen käsikirja on luonteeltaan sekamuotoinen teksti, koska se on sekä yhteisön oikeuslähde, jolla luodaan oikeuksia ja velvollisuuksia, että rajavartijoille tarkoitettu käytännön opas, joka sisältää periaatteessa kaikki heidän tarvitsemansa tiedot, joista säädetään muissa oikeuslähteissä.

Yhteisen käsikirjan kahtalainen luonne saattaa aiheuttaa epäselvyyttä sen oikeudellisesta pätevyydestä, etenkin kun monissa sen osissa ja liitteissä vain toistetaan muiden säädösten, kuten Schengenin yleissopimuksen tai yhteisen konsuliohjeiston[16] määräyksiä.

Tarve uudistaa ulkorajojen yhteinen käsikirja todettiin ensimmäisen kerran muutama kuukausi Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen, kun neuvoston puheenjohtajana toiminut Suomi esitti lokakuussa 1999 aloitteen asian selvittämisestä jäsenvaltioille lähetettävällä kyselylomakkeella, joka koskisi myös käsikirjan luottamuksellisuuteen liittyviä näkökohtia. Keskustelua jatkettiin seuraavien puheenjohtajakausien aikana[17]. Kävi ilmi, että useimmat jäsenvaltiot halusivat muuttaa, selkeyttää tai kehittää käsikirjan tiettyjä osia tai määräyksiä[18]. Näiden keskustelujen tuloksena tehtiin päätöksiä, joilla tiettyjä käsikirjan määräyksiä poistettiin tai päivitettiin tai joilla niiden salassapitoluokitusta kevennettiin. Tässä

---

14 Komissio tosin toimi tarkkailijana Schengen-elimissä.

15 KOM(2000) 167 lopullinen. Ajatuksen siitä, että komissio laatisi tällaisen tulostaulun ja päivittäisi sitä säännöllisesti, esitti Tampereella 15. ja 16. lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto. Tarkoituksena oli jatkuvasti seurata tarvittavien toimenpiteiden täytäntöönpanossa tapahtuvaa edistymistä ja varmistaa, että Amsterdamin sopimuksessa, Wienin toimintasuunnitelmassa ja Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmissä vahvistettuja määräaikoja todellisen vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen luomiseksi noudatetaan.

16 Ks. edellä mainittu toimeenpanevan komitean päätös SCH/Com-ex(99) 13. Päivitetty versio on julkaistu virallisen lehden numerossa EUVL C 310, 19.12.2003.

17 Ks. erityisesti puheenjohtajavaltio Ruotsin ja tulevan puheenjohtajavaltio Belgian ehdotus yhteisen käsikirjan tarkistamisesta (neuvoston asiakirja nro 9733/01 FRONT 44 COMIX 433, 18.6.2001). Siinä esitetään yhteisen käsikirjan tarkistustyön jakamista kolmeen eri vaiheeseen: käsikirjan turhien osien poistaminen, selventämistä vaativien kohtien määrittäminen ja mahdollisten uusien kohtien lisääminen ja lopuksi rakenteen uudelleenmuotoilu, jotta jäsenvaltioiden rajaviranomaisten olisi helpompi käyttää käsikirjaa.

18 Ks. jäsenvaltioiden vastaukset puheenjohtajavaltio Ruotsin kesäkuussa 2001 lähettämään kyselyyn yhteisen käsikirjan luonteesta ja rakenteesta (neuvoston asiakirja 12290/01 FRONT 55 COMIX 654, 2.10.2001).

vaiheessa ei kuitenkaan tehty ulkorajoja koskevien määräysten kattavaa ja johdonmukaista tarkistusta.

Koska kyseessä on erittäin monimutkainen tehtävä ja koska esiin on noussut eräitä uusia kysymyksiä, komissio on katsonut aiheelliseksi laatia valmisteluasiakirjan (SEK(2003) 736, 20.6.2003), jossa tarkastellaan perusteellisesti ulkorajoja koskevaa säännöstöä, siinä todettuja puutteita sekä yhteisen käsikirjan nykyiseen rakenteeseen liittyviä ongelmia.

Valmisteluasiakirjassa esitetään tämän analyysin pohjalta eri vaihtoehtoja seuraavasti:

– käsikirjan nykyinen rakenne voitaisiin säilyttää tai selkeyttää sen oikeudellista luonnetta erottamalla selkeästi toisistaan normatiiviset määräykset ja rajavartijoille tarkoitetut käytännön ohjeet,

– käsikirjaa voitaisiin vain hieman siistiä parantelemalla sen eräitä osia niissä todettujen puutteiden korjaamiseksi ja sisällyttämällä siihen tarvittaessa asiaa koskevia säännöksiä muista säädöksistä,

– voitaisiin myös laatia eräänlainen perussäädös, johon otettaisiin kaikki ulkorajoja koskevat perusperiaatteet ja -säännöt ja jossa komissiolle annettaisiin EY:n perustamissopimuksen 202 artiklan mukaisesti toimivalta mukauttaa perussäädöksen soveltamista koskevia sääntöjä.

Komissio on katsonut aiheelliseksi käsitellä myös seuraavaa kysymystä: koska kyse on ”ulkorajoja koskevan yhteisön säännöstön” laatimisesta, saattaisi olla hyödyllistä laajentaa säännöstön soveltamisalaa kattamaan myös sisärajat, ja ottaa käyttöön kattava ”henkilöiden toimesta tapahtuvaa rajojen ylittämistä koskeva yhteisön säännöstö”, jossa olisi kaksi osaa, toinen ulkorajoja ja toinen sisärajoja varten.

Neuvoston puheenjohtajavaltio lähetti jäsenvaltioille heinäkuussa 2003 näitä perustavia ratkaisuja koskevan kyselyn, ja valtaosa niistä on ilmoittanut kannattavansa komission ehdotusta erillisen säädöksen ja käytännön oppaan laatimisesta sekä yhteisen käsikirjan perusteellisesta uudistamisesta. Kahteen muuhun kysymykseen useimmilla jäsenvaltioilla ei ollut lopullista kantaa. Ne kuitenkin korostivat, että niiden käsittelyä on jatkettava sitten kun niistä on esitetty konkreettiset ehdotukset.

Mainittakoon myös, että samaan aikaan kun on pohdittu yhteisen käsikirjan uudistamista, komissio on esittänyt ehdotuksia niistä erityiskysymyksistä, joita neuvosto kehotti sitä käsittelemään pikaisesti, eli paikallisesta rajaliikenteestä ja matkustusasiakirjojen leimaamisesta[19]. Näiden ehdotusten sisältö on jo otettu huomioon tässä asetusehdotuksessa, ja sen jälkeen kun ehdotus on hyväksytty, se korvaa muut rajoja koskevat aloitteet.

[19] Ks. asiakirjat KOM(2003) 502 ja KOM(2003) 664.

2. EHDOTUKSEN TAVOITTEET JA SISÄLTÖ: YHTEISEN KÄSIKIRJAN UUDELLEENLAATIMISESTA ”HENKILÖIDEN TOIMESTA TAPAHTUVAA RAJOJEN YLITTÄMISTÄ KOSKEVAAN YHTEISÖN SÄÄNNÖSTÖÖN”

Komission ulkorajatiedonannon ja EU:n jäsenvaltioiden ulkorajojen valvontaa koskevan suunnitelman mukaan (ks. edellä 1 kohta) tämän ehdotuksen alkuperäisenä tavoitteena oli yhteisen käsikirjan uudelleenlaatiminen siten, että siitä poistettaisiin tarpeettomiksi käyneet ja päällekkäiset määräykset ja toisaalta kehitettäisiin tai selkeytettäisiin tarvittavia määräyksiä kentällä esiin tulleiden ongelmien ja Schengenin evaluointikäyntien tulosten sekä Schengen-luetteloon koottujen parhaiden käytäntöjen mukaisesti annettujen suositusten ja neuvoston eri elimissä laadittujen selvitysten pohjalta.

Asiaa pohdittaessa alkoi kuitenkin näyttää tarpeelliselta tarkastella rajoilla suoritettavia henkilötarkastuksia koskevaa säännöstöä yleensä, eli myös Schengenin yleissopimuksen ja Schengenin toimeenpanevan komitean tekemien päätösten asiaa koskevia määräyksiä, ja laatia niiden pohjalta tätä alaa koskeva konsolidoitu ja johdonmukainen säännöstö.

Kuten 1 kohdassa jo todettiin, komissio katsoi myös aiheelliseksi käyttää tilaisuutta hyväkseen ja säännellä alaa yleisemmällä tasolla niin, että säännöstö kattaa myös sisärajat ja erityisesti tilanteet, joissa sisärajoilla tehtävät tarkastukset on otettava väliaikaisesti uudelleen käyttöön vapaan liikkuvuuden alueella.

Siksi tämä asetusehdotus onkin paljon enemmän kuin pelkkä uudelleen laadittu yhteinen käsikirja, sillä sen tarkoituksena on laatia todellinen ”henkilöiden toimesta tapahtuvaa rajojen ylittämistä koskeva yhteisön säännöstö”, jossa on sekä ulkorajoja (II osasto) että sisärajoja koskeva osuus (III osasto). Nämä osuudet luonnollisesti täydentävät toisiaan, mikä ei perustu yksinomaan 'ulkorajojen' ja 'sisärajojen' määritelmään (ks. asetuksen 2 artikla), vaan myös siihen, että rajatarkastukset, joiden suorittaminen ulkorajoilla on määrätty velvollisuudeksi (asetuksen II osasto), on sisärajoilla periaatteessa kielletty (asetuksen III osasto), joskin ne voidaan ottaa väliaikaisesti ja poikkeuksellisesti uudelleen käyttöön (ks. asetuksen 20–24 artikla).

Sisärajojen osalta asetuksessa toistetaan Schengenin yleissopimuksen 2 artiklan sekä Schengenin toimeenpanevan komitean päätöksen SCH/com-ex(92) 20, rev 2, keskeiset osat yhteisön säännöstöön mukautettuina. Lisäksi mukaan on otettu voimassa olevaan säännöstöön nähden uusi elementti, eli mahdollisuus ottaa tarkastukset uudelleen käyttöön kaikilla sisärajoilla yhteisesti ja samaan aikaan, jos poikkeuksellisen vakava valtioiden rajat ylittävä uhka ja erityisesti valtioiden rajat ylittävä terroriuhka sitä edellyttää.

Ulkorajojen osalta asetuksessa erotetaan toisistaan yhtäältä rajavalvontaa koskevat perusperiaatteet, jotka määritellään II osastossa ja jotka perustuvat lähinnä Schengenin yleissopimuksen 3–8 artiklaan ja yhteisen käsikirjan tiettyihin osiin, ja toisaalta rajavalvonnan toteuttamista koskevat käytännön menettelytavat, joissa mm. käsitellään erikseen erityyppisillä rajoilla toteutettavaa valvontaa (maa-, ilma- ja merirajat). Nämä menettelytavat esitetään tämän asetuksen liitteissä I–XII ja niitä voidaan jatkossa muuttaa komitologiamenettelyllä perustamissopimuksen 202 artiklan ja päätöksen 1999/468/EY mukaisesti.

Nämä käytännön menettelytavat esitetään perusasetuksen liitteessä sen vuoksi, että ne ovat valtaosaksi jo olemassa, koska ne sisältyvät yhteiseen käsikirjaan tai perustuvat muihin aiemmin tehtyihin Schengen-päätöksiin. Näin koko ulko- ja sisärajoja koskeva säännöstö voidaan koota yhteen säädökseen ja muodostaa siten todellinen ”henkilöiden toimesta tapahtuvaa rajojen ylittämistä koskeva yhteisön säännöstö”.

Toisaalta komissio katsoo, että nämä käytännön menettelytavat ovat tämän asetuksen II osastossa esitettyjen periaatteiden soveltamistoimenpiteitä, minkä vuoksi niitä on vastaisuudessa muutettava komitologiamenettelyn mukaan (ks. asetuksen 30 artikla)[20].

Vaikka näissä käytännön menettelytavoissa valtaosaksi toistetaan yhteisen käsikirjan nykyiset määräykset, niihin on tehty tarpeellisiksi katsottuja muutoksia mm. seuraavasti:

a) on poistettu tarpeettomat toistot (esim. eräiden Schengenin yleissopimuksen artiklojen ja yhteisen konsuliohjeiston eräiden osien toistot) sekä tarpeettomat määräykset (esimerkiksi nykyisen I osan 1.1. kohta ”Maahanpääsyn vaikutukset”, koska mahdollisuudesta liikkua Schengen-alueella enintään kolmen kuukauden ajan säädetään jo säännöstön muissa määräyksissä[21]);

b) eräitä kohtia on paranneltu neuvoston toimivaltaisissa elimissä käytyjen keskustelujen pohjalta (esimerkiksi maarajojen tarkastuspisteiden infrastruktuuri / erillisten jonojen käyttöönottaminen tai yksityislentokoneita koskevat tarkastukset), erityiskysymyksiä koskevien komission tai jonkin jäsenvaltion ehdotusten perusteella (esimerkiksi paikallinen rajaliikenne, matkustusasiakirjojen leimaaminen tai maahantulon epääminen)[22] tai Schengen-luetteloon koottujen parhaiden käytäntöjen mukaisesti. Merirajoilla tehtäviä tarkastuksia koskevaa osaa katsottiin tarpeelliseksi täsmentää jäsenvaltioiden asiantuntijoiden avustuksella. Uusia määräyksiä koskevat ehdotukset perustuvat siten myös näiden asiantuntijoiden kanssa Brysselissä 4. joulukuuta 2003 käytyyn keskusteluun;

---

20 Neuvosto on asetuksella (EY) N:o 790/2001 pidättänyt itselleen ”Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viiden vuoden siirtymäkauden ajan” täytäntöönpanovallan rajatarkastusten ja -valvonnan toteuttamista koskevien tiettyjen yksityiskohtaisten määräysten ja käytännön menettelytapojen osalta, ”kunnes neuvosto on tutkinut ne edellytykset, joiden nojalla tällaista täytäntöönpanovaltaa siirretään komissiolle tämän siirtymäkauden päätyttyä” (johdanto-osan 5 kappale). Vastaavasti neuvosto on asetuksella (EY) N:o 789/2001 varannut itselleen täytäntöönpanovallan viisumihakemusten käsittelyä koskevien tiettyjen yksityiskohtaisten määräysten ja käytännön menettelytapojen osalta. Rajatarkastuksia koskevan täytäntöönpanovallan varaaminen neuvostolle kattaa suuren osan yhteisen käsikirjan nykyisistä määräyksistä sekä sen liitteet. Komissio kuitenkin katsoo, että edellä mainitut kaksi asetusta rikkovat perustamissopimuksen 202 artiklaa sekä päätöksen 1999/468/EY 1 artiklaa, minkä vuoksi se nosti 3. heinäkuuta 2001 yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen neuvostoa vastaan näiden asetusten kumoamiseksi (EYVL C 245, 1.9.2001, s. 12 - asia C-257/01).

21 Schengenin yleissopimuksen 20 ja 21 artikla, joiden oikeusperusta on EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 3 kohta (ks. em. päätös 1999/436/EY, joka on tehty 20.5.1999).

22 Asetusluonnokseen sisältyvät parannusehdotukset perustuvat eri ehdotusten nykyiseen sanamuotoon, jota on tietysti mukautettava, jos kyseisiä ehdotuksia koskevissa neuvotteluissa edistytään.

c) eräitä kohtia on selkeytetty tai päivitetty, esimerkiksi merimiehiä koskeva nykyisen II osan 6.5 kohta.

Liitteessä XIII olevassa taulukossa esitetään, miten tämän asetuksen säännökset vastaavat niillä korvattujen Schengenin yleissopimuksen, yhteisen käsikirjan ja muiden Schengen-päätösten määräyksiä. Perustelujen liitteenä olevassa taulukossa esitetään määräykset, joita ei ole otettu mukaan, sekä tätä koskevat perustelut.

Uuteen tekstiin on luonnollisesti tehty kaikki sellaiset muutokset, jotka on toteutettava kun siirrytään hallitustenväliseltä tasolta yhteisön puitteisiin (esimerkiksi 'sopimuspuolet' on korvattu 'jäsenvaltioilla' jne.).

Komissio pohtii rajavartijoille tarkoitetun käytännön käsikirjan muotoa ja sisältöä sitten kun tätä ehdotusta koskevat neuvottelut ovat edenneet riittävän pitkälle. Tältä osin on syytä ottaa huomioon aiheesta jo käyty keskustelu.[23]

3. OIKEUSPERUSTAN VALINTA

Asetuksen oikeusperustaksi ehdotetaan EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan a alakohtaa, koska säädös kattaa sekä "toimenpiteet, joilla 14 artiklan mukaisesti varmistetaan, ettei sisärajojen ylittämisen yhteydessä unionin tai kolmansien maiden kansalaisiin kohdisteta henkilötarkastuksia" (62 artiklan 1 kohta) että "vaatimukset ja menettelyt, joita jäsenvaltioiden on noudatettava ulkorajoilla tapahtuvissa henkilötarkastuksissa" (62 artiklan 2 kohdan a alakohta)[24].

Koska ehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen IV osastoon ("Viisumi-, turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka sekä muu henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvä politiikka"), se on esitettävä ja hyväksyttävä niiden Amsterdamin sopimukseen liitettyjen pöytäkirjojen mukaisesti, jotka koskevat Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan asemaa. Schengenin säännöstön sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan (Schengen-pöytäkirja) 6 artiklan mukaisesti myös Islanti ja Norja osallistuvat Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon ja kehittämiseen. Eri pöytäkirjoista aiheutuvia seurauksia tarkastellaan jäljempänä 5 kohdassa.

4. TOISSIJAISUUS JA SUHTEELLISUUS

EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdan mukaan yhteisöllä on toimivalta hyväksyä sekä jäsenvaltioiden sisärajoihin liittyviä toimenpiteitä, joilla varmistetaan, ettei sisärajojen ylittämisen yhteydessä suoriteta henkilötarkastuksia, että ulkorajojen ylittämiseen liittyviä toimenpiteitä.

---

23 Ks. erityisesti puheenjohtajavaltio Belgian esittämä asiakirja "Ehdotus rajavartijoiden käytännön työvälineen laatimisesta" (asiak. 12876/01 FRONT 56 COMIX 679, 17.10.2001).

24 Ks. edellä mainittu päätös 1999/436/EY. Mainittakoon, että yhteisen käsikirjan ja yhteisen konsuliohjeiston lopullisista versioista tehdyn päätöksen (SCH/Com-ex(99) 13) eri kielitoisinnot eroavat toisistaan oikeusperustan osalta siten, että englannin- ja ranskankielisissä toisinnoissa (EYVL L 176) kummankin oikeusperustaksi mainitaan EY:n perustamissopimuksen 62 ja 63 artikla, kun taas kaikissa muissa toisinnoissa mainitaan ainoastaan 62 artikla.

Toimenpiteet on toteutettava viiden vuoden kuluessa Amsterdamin sopimuksen voimaantulosta.

Nykyiset jäsenvaltioiden ulkorajojen ylittämistä ja sisärajoilla tehtävistä henkilötarkastuksista luopumista koskevat yhteisön määräykset ovat osa Euroopan unioniin sisällytettyä Schengenin säännöstöä. Tätä säännöstöä on kuitenkin selkeytettävä, kehitettävä ja täydennettävä. On selvää, että nykyistä sisä- ja ulkorajoja koskevaa säännöstöä voidaan kehittää vain hyväksymällä EY:n perustamissopimukseen perustuvia yhteisön toimenpiteitä.

EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan mukaan yhteisön toiminnassa ei saada ylittää sitä, mikä on tarpeen sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Yhteisön toimenpiteet on toteutettava sellaisessa muodossa, että voidaan taata ehdotuksen tavoitteen toteutuminen ja sen mahdollisimman tehokas täytäntöönpano.

Koska tämä aloite, eli ”henkilöiden toimesta tapahtuvaa rajojen ylittämistä koskevan yhteisön säännöstön” laatiminen, kehittää Schengenin säännöstöä, säädösmuodoksi on valittu asetus. Näin voidaan varmistaa, että sitä sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa Schengenin säännöstön soveltamiseen osallistuvissa jäsenvaltioissa.

5. PERUSTAMISSOPIMUKSEEN LIITETYISTÄ PÖYTÄKIRJOISTA AIHEUTUVAT SEURAUKSET

Jäsenvaltioiden sisä- ja ulkorajojen ylittämistä koskevista toimenpiteistä laadittujen ehdotusten oikeusperusta on EY:n perustamissopimuksen IV osasto, minkä vuoksi niihin sovelletaan Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan asemasta tehtyjen pöytäkirjojen erikoismääräyksiä (ns. vaihteleva geometria).

Tämä ehdotus koskee Schengenin säännöstön kehittämistä. Siksi siinä on otettava huomioon seuraavat mainituista pöytäkirjoista johtuvat näkökohdat:

Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti

Schengenin säännöstön sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan 4 ja 5 artiklan nojalla Irlanti sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, joita Schengenin säännöstö ei sido, voivat milloin tahansa pyytää saada osallistua säännöstöön kokonaisuudessaan tai sen osiin.

Tässä asetusehdotuksessa kehitetään sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY ja Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY nojalla. Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät näin ollen osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä se sido niitä eikä sitä sovelleta niihin.

Sisärajojen osalta (tämän asetuksen III osasto) on otettava huomioon myös pöytäkirja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 14 artiklan tiettyjen näkökohtien soveltamisesta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Irlantiin. Pöytäkirjassa

määrätään, että Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti voivat ottaa käyttöön tai toteuttaa tarkastuksia rajoillaan (tämä koskee rajatarkastuksia myös alueilla, joiden suhteista ulkovaltoihin Yhdistynyt kuningaskunta huolehtii). Saman pöytäkirjan mukaan muut jäsenvaltiot saavat suorittaa tarkastuksia henkilöille, jotka pyrkivät niiden alueelle Yhdistyneestä kuningaskunnasta tai muilta alueilta, joiden suhteista ulkovaltoihin se huolehtii, tai Irlannista.

Tanska

Amsterdamin sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan nojalla Tanska ei osallistu neuvostossa sellaisten toimenpiteiden antamiseen, joita ehdotetaan EY:n perustamissopimuksen IV osaston nojalla, lukuun ottamatta toimenpiteitä, joilla määritetään ne kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, tai yhtenäistä viisumin kaavaa koskevia toimenpiteitä (EY:n perustamissopimuksen ent. 100 c artikla).

Koska tämä asetusehdotus koskee Schengenin säännöstön kehittämistä, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti Tanska päättää kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on tehnyt Euroopan yhteisön perustamissopimuksen IV osaston määräysten nojalla päätöksen Schengenin säännöstöön perustuvasta ehdotuksesta tai aloitteesta, saattaako Tanska kyseisen päätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Islanti ja Norja

Schengenin säännöstöstä tehdyn pöytäkirjan 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti neuvosto, Islanti ja Norja ovat allekirjoittaneet 18 päivänä toukokuuta 1999 sopimuksen, jonka nojalla kyseiset maat osallistuvat Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen[25].

Sopimuksen 1 artiklan mukaan Islanti ja Norja osallistuvat Euroopan yhteisön ja Euroopan unionin toimintaan ja sen edelleen kehittämiseen sopimuksen liitteissä A (Schengenin säännöstön määräykset) ja B (Euroopan yhteisön säädösten säännökset, joilla on korvattu Schengenin yleissopimuksen vastaavat määräykset tai jotka on hyväksytty kyseisen yleissopimuksen nojalla) tarkoitettujen määräysten piiriin kuuluvilla aloilla.

Sopimuksen 2 artiklan mukaan Islanti ja Norja soveltavat ja panevat täytäntöön Euroopan unionin hyväksymät säädökset ja toimenpiteet, jotka muuttavat perustamissopimukseen sisällytetyssä Schengenin säännöstössä (liitteet A ja B) mainittuja säännöksiä tai perustuvat niihin.

Tässä asiakirjassa esitetyllä ehdotuksella täydennetään ja kehitetään Schengenin säännöstöä sopimuksen liitteessä A tarkoitetulla tavalla.

Sopimuksen 4 artiklan nojalla tätä asetusta koskevista kysymyksistä on näin ollen keskusteltava sekakomiteassa, jotta voidaan varmistaa, että Islannin ja Norjan edustajilla on mahdollisuus ”selvittää [...] säädöksen suhteen kohtaamiaan ongelmia”

[25] EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

ja ”kertoa käsityksensä niiden kannalta tärkeiden määräysten kehittämistä ja täytäntöönpanoa koskevista kysymyksistä”.

6. SCHENGENIN SÄÄNNÖSTÖÄ KEHITTÄVIEN SÄÄDÖSTEN KAKSIVAIHEISESTA TÄYTÄNTÖÖNPANOMENETTELYSTÄ UUSILLE JÄSENVALTIOILLE AIHEUTUVAT SEURAUKSET

Liittymissopimuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan[26] Schengenin säännöstön määräykset sekä kyseisessä artiklassa mainitussa liitteessä luetellut säädökset, jotka perustuvat tai muuten liittyvät Schengenin säännöstöön, sitovat uusia jäsenvaltioita ja niitä sovelletaan uusissa jäsenvaltioissa liittymisestä alkaen. Myös säädökset, joihin ei viitata liitteessä, sitovat uusia jäsenvaltioita liittymisestä alkaen, mutta niitä sovelletaan uusissa jäsenvaltioissa vasta kun asiasta on tehty erityinen neuvoston päätös kyseisen artiklan mukaisesti (liittymissopimuksen 3 artiklan 2 kohta).

Tämä on ns. Schengenin säännöstön kaksivaiheinen täytäntöönpanomenettely. Sen mukaan osa Schengenin säännöstön määräyksistä sitoo uusia jäsenvaltioita ja niitä sovelletaan heti kun maat ovat liittyneet EU:hun, kun taas toiset (ne jotka liittyvät erottamattomasti sisärajoilla tehtävien tarkastusten poistamiseen) sitovat uusia jäsenvaltioita heti liittymisen jälkeen, mutta niitä sovelletaan vasta kun asiasta on tehty edellä mainittu erityinen neuvoston päätös.

Kyseisessä liittymissopimuksen liitteessä luetellaan ulkorajoja koskevat Schengenin säännöstön määräykset (Schengenin yleissopimuksen 3–8 artikla ja niiden täytäntöönpanoa koskevat päätökset, mm. yhteinen käsikirja), jotka sitovat uusia jäsenvaltioita ja joita sovelletaan näissä valtioissa heti liittymisen jälkeen[27].

Sen sijaan liitteessä ei luetella sisärajoilla tehtävien tarkastusten poistamista koskevia Schengenin säännöstön määräyksiä, joten niitä ei sovelleta uusissa jäsenvaltioissa heti liittymisestä alkaen.

Näin ollen tämä ehdotus, jolla korvataan yhteinen käsikirja ja eräitä Schengenin yleissopimuksen määräyksiä ja kehitetään niitä, jotta voidaan ottaa käyttöön ”henkilöiden toimesta tapahtuvaa rajojen ylittämistä koskeva yhteisön säännöstö”, sitoo uusia jäsenvaltioita ja sitä sovelletaan niissä ainoastaan ulkorajoja koskevien määräysten osalta (II osasto ja sitä koskevat liitteet sekä I ja IV osasto siltä osin kuin niissä viitataan II osaston säännöksiin), sen jälkeen kun ehdotus on hyväksytty.

Sisärajojen ylittämistä koskevia säännöksiä (III osasto sekä I ja IV osasto siltä osin kuin niissä viitataan III osaston säännöksiin) sen sijaan sovelletaan uusissa jäsenvaltioissa vasta sen jälkeen kun liittymissopimuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu neuvoston päätös on tehty.

---

[26] EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33.

[27] Lukuun ottamatta 5 artiklan 1 kohdan d alakohtaa, joka koskee Schengenin tietojärjestelmässä tehtäviä hakuja.

7. ARTIKLAKOHTAISET HUOMAUTUKSET

I osasto – Yleiset säännökset

1 artikla

Tässä artiklassa määritellään asetuksen kohde eli henkilöiden toimesta tapahtuvaa rajojen ylittämistä koskevan säännöstön määrittely. Säännöstö koskee sekä ulkorajojen valvontaa (II osasto ja liitteet) että sisärajoilla tehtävien henkilötarkastusten poistamista ja niiden uudelleen käyttöön ottamista tietyissä olosuhteissa (III osasto).

2 artikla

Useimmat tässä artiklassa esitetyistä määritelmistä ovat peräisin Schengenin yleissopimuksen 1 artiklasta, joskin nykyisiä määritelmiä on eräissä tapauksissa katsottu aiheelliseksi selkeyttää tai kehittää tai täydentää niitä uusilla määritelmillä. Lisäksi määritelmät on mukautettu yhteisön terminologiaan (puhutaan esim. ’jäsenvaltioista’ eikä ’sopimuspuolista’).

Määritelmissä ja yleensä koko ehdotuksessa ilmaisua ’jäsenvaltiot’ on luonnollisesti tulkittava ottaen huomioon yhtäältä Schengenin säännöstöstä tehty pöytäkirja silloin kun on kyse Schengenin säännöstön soveltamisesta Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa (ks. edellä 5 kohta) ja toisaalta liittymissopimuksen 3 artikla, jossa määrätään Schengenin säännöstön kaksivaiheisesta täytäntöönpanosta uusissa jäsenvaltioissa (ks. edellä 6 kohta). Lisäksi on otettava huomioon Islannin ja Norjan erityisasema Schengenin säännöstön soveltamisessa siten kuin sitä täsmennetään edellä 5 kohdassa. Perusteluissa käytetään puhtaasti käytännön sanelemista syistä ilmaisua ’Schengen-valtiot’, kun tarkoitetaan niitä valtioita, jotka soveltavat Schengenin säännöstöä täysimääräisesti, perustamissopimusten ja niihin liitettyjen pöytäkirjojen mukaisesti.

’Sisärajojen’ ja ’ulkorajojen’ määritelmät perustuvat olennaisilta osin Schengenin yleissopimuksen 1 artiklaan, jossa sisärajoilla tarkoitetaan Schengen-valtioiden yhteisiä maarajoja, lentoasemia sisäisten lentojen osalta sekä meri- ja sisävesiliikenteen satamia säännöllisen lauttaliikenteen osalta. Ilmaisu ’sisävesiliikenteen satama’ on lisätty, jotta voidaan kattaa myös tapaukset, joissa järveä ympäröi yksi tai useampi jäsenvaltio tai kolmas maa (esimerkiksi Bodensee, jota ympäröivät Saksa, Itävalta ja Sveitsi)[28].

Myös ’sisäisen lennon’ määritelmä on peräisin Schengenin yleissopimuksen 1 artiklasta, ja sillä tarkoitetaan lentoa, jonka lähtö- ja kohdeasema sijaitsevat Schengen-valtioiden alueella.

’Säännöllisen lauttaliikenteen’ määritelmä on lisätty, koska se sisältyy ’sisärajojen’ määritelmään. Se perustuu meriliikenteen valvontaa koskevassa yhteisen käsikirjan

[28] Riippumatta siitä, mihin tulokseen päädytään Sveitsin valaliiton kanssa käytävissä neuvotteluissa maan osallistumisesta Schengenin säännöstön soveltamiseen.

osassa (II osan 3.4.1.5 kohta) olevaan määritelmään, joskin sitä on yhdenmukaistettu nykyisen yhteisön oikeuden kanssa[29].

’Kolmannen maan kansalaisen’ käsite on määritelty siten, että EY:n perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa esitetyn määritelmän mukaiset unionin kansalaiset suljetaan asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Määritelmä käsittää siten myös pakolaiset ja kansalaisuudettomat henkilöt.

Määritelmä ’kolmannen maan kansalainen, joka on määrätty maahantulokieltoon' on peräisin Schengenin yleissopimuksen 1 artiklasta. Sillä tarkoitetaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, joille on määrätty yleissopimuksen 96 artiklan nojalla maahantulokielto Schengen-valtioihin Schengenin tietojärjestelmässä.

Käsite ’vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluva henkilö’ ei esiinny Schengenin yleissopimuksessa. Sillä tarkoitetaan:

– EY:n perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja unionin kansalaisia sekä sellaisia kolmansien maiden kansalaisia, jotka ovat oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen EU:n alueella käyttävän unionin kansalaisen perheenjäseniä. Tässä viitataan Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettuun direktiiviin 2004/38/EY, jossa täsmennetään yksityiskohtaisesti näiden henkilöryhmien oikeudet (ks. 3 artiklaa koskevat huomautukset).

– sellaisia kolmansien maiden kansalaisia ja heidän perheenjäseniään heidän kansalaisuudestaan riippumatta, joilla on yhtäältä yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja toisaalta kyseisten kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten perusteella unionin kansalaisten kanssa yhtäläinen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen. Tällä tarkoitetaan erityisesti Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolina olevien valtioiden ja Sveitsin valaliiton kansalaisia.

’Rajanylityspaikan’ määritelmä on peräisin Schengenin yleissopimuksen 1 artiklasta. Sillä tarkoitetaan kaikkia erityyppisillä rajoilla sijaitsevia vahvistettuja rajanylityspaikkoja.

’Rajavalvonnan’ määritelmä perustuu Schengenin yleissopimuksen 1 artiklan määritelmään, ja sillä tarkoitetaan rajoilla tapahtuvaa valvontaa, joka suoritetaan ainoastaan rajanylitysaikeiden perusteella. Merkityksen ja soveltamisalan selkeyttämiseksi on syytä korostaa, että ’rajavalvonnalla’ yleensä tarkoitetaan sekä

– rajanylityspaikoilla tehtäviä henkilötarkastuksia, että

– rajanylityspaikkojen välisellä rajaosuudella suoritettavaa valvontaa.

---

[29] Direktiivi 2002/6/EY, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, yhteisön jäsenvaltioiden satamiin saapuvia ja/tai satamista lähteviä aluksia koskevista ilmoitusmuodollisuuksista (EYVL L 67, 9.3.2002, s. 31) ja neuvoston direktiivi 98/41/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1998, yhteisön jäsenvaltioiden satamiin tai satamista liikennöivillä matkustaja-aluksilla olevien henkilöiden rekisteröinnistä (EYVL L 188, 2.7.1998, s. 35).

Asetuksessa vahvistetaan ’rajavartijan’ määritelmä. Tarkoituksena on yksinkertaistaa viittauksia erilaisiin kansallisiin viranomaisiin, joiden tehtäviin rajavalvonta kuuluu kansallisen lainsäädännön nojalla.

’Paikallisen rajaliikenteen’ määritelmä ei esiinny Schengenin yleissopimuksessa, vaan siltä osin viitataan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maaulkorajoilla tehdyn asetusehdotuksen 3 artiklaan (tätä komission ehdotusta ei ole vielä hyväksytty, ks. KOM(2003) 502 lopullinen, 2003/0193(CNS)).

’Liikenteenharjoittajan’ määritelmä on otettu sellaisenaan Schengenin yleissopimuksen 1 artiklasta. Sillä tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa ammattimaisesti henkilöiden kuljetusta eri liikennevälineiden avulla.

’Oleskeluluvan’ määritelmä on sama kuin kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta annetun asetuksen (EY) N:o 1030/2002[30] 1 artiklan 2 kohdassa. Kyseinen määritelmä puolestaan perustuu Schengenin yleissopimuksen 1 artiklassa esitettyyn määritelmään, johon on väärinkäsitysten välttämiseksi lisätty, että ’oleskeluluvalla’ ei tarkoiteta esim. viisumeja. Asetuksen (EY) N:o 1030/2002 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii luetelmakohdassa suljetaan kyseisen asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle eräät oleskeluluvat, joita myöntävät sellaiset jäsenvaltiot, jotka eivät sovella Schengenin säännöstön 21 artiklan määräyksiä (ja erityisesti Yhdistynyt kuningaskunta, joka kuitenkin soveltaa asetusta (EY) N:o 1030/2002). Tätä luetelmakohtaa ei kuitenkaan ole sisällytetty tähän asetukseen, koska se ei ole sen tavoitteiden kannalta olennainen.

Kolme viimeistä määritelmää ovat peräisin nykyisen yhteisen käsikirjan II osan 3.4.1 kohdasta.

3 artikla

Tässä artiklassa määritellään ehdotuksen soveltamisala: sitä sovelletaan kaikkiin jonkin jäsenvaltion rajan ylittäviin henkilöihin, mutta se ei vaikuta määrättyjen henkilöryhmien oikeuksiin, jotka perustuvat muihin yhteisön oikeuden säädöksiin. Jo Schengenin yleissopimuksen 134 artiklassa (joka menetti merkityksensä 1. toukokuuta 1999) todetaan, että yleissopimuksen määräyksiä sovelletaan ”ainoastaan siltä osin kuin ne ovat yhteisöoikeuden mukaisia”.

’Yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvien henkilöiden’ osalta tämä merkitsee sitä, että tämä asetus ei vaikuta Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun direktiivin 2004/38/EY säännöksiin eikä henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta eräiden kolmansien maiden kanssa tehtyihin sopimuksiin (ks. edellä 2 artiklaa koskevat huomautukset). Edellä mainitun direktiivin 5 artiklassa säädetään mm., että unionin kansalaisilla on oikeus tulla toisen jäsenvaltion alueelle, kun heillä on mukanaan voimassa oleva henkilötodistus tai passi (heidän perheenjäsenensä, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, voivat

[30] EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1.

tulla toisen jäsenvaltion alueelle, kun heillä on mukanaan voimassa oleva passi, minkä lisäksi heiltä voidaan tarvittaessa vaatia viisumi, joka on myönnettävä heille ilmaiseksi, ja viisumin myöntämistä on kaikin tavoin helpotettava). Näin ollen unionin kansalaisille ja muille vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluville henkilöille voidaan tehdä 6 artiklassa tarkoitettu perusteellinen tarkastus vain kun on syytä epäillä, että kyseinen henkilö voi aiheuttaa todellisen, ajankohtaisen ja riittävän vakavan uhkan jäsenvaltion yleiselle järjestykselle ja turvallisuudelle tai kansanterveydelle. Tämä koskee myös maahanpääsyn epäämistä (tämän asetuksen 11 artikla): yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvilta henkilöiltä voidaan evätä maahanpääsy vain jos he muodostavat vakavan uhkan yleiselle järjestykselle ja turvallisuudelle tai kansanterveydelle siten kuin edellä mainitun direktiivin 27 artiklassa tarkoitetaan. Kyseinen direktiivi koskee myös niitä yksityiskohtaisia sääntöjä ja menettelyllisiä takeita, joita sovelletaan niihin vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluviin henkilöihin, joilta on evätty maahanpääsy.

Pakolaisten ja kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden oikeuksia koskevalla viittauksella tarkoitetaan ensinnäkin oikeuksia, joista määrätään Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyssä pakolaisten oikeusasemaa koskevassa yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna New Yorkissa 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä pöytäkirjalla, ja kansainvälistä suojelua koskevissa yhteisön oikeuden säädöksissä, jotka on jo hyväksytty tai joiden hyväksyminen on vireillä.

Viittauksella unionin alueella pitkään oleskelleisiin kolmansien maiden kansalaisiin (direktiivissä 2003/109/EY tarkoitetussa merkityksessä) pyritään erityisesti suojaamaan kyseisestä direktiivistä johtuvat oikeudet siltä osin kuin unionin alueella pitkään oleskelleille kolmansien maiden kansalaisille myönnetään oikeus oleskella muiden jäsenvaltioiden alueella suotuisammin edellytyksin kuin muille kolmansien maiden kansalaisille.

II osasto – Ulkorajat

4 artikla

Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa toistetaan Schengenin yleissopimuksen nykyinen 3 artiklan 1 kohta sekä yhteisen käsikirjan (I osan) 1.3, 1.3.1, 1.3.2 ja 1.3.3 kohta. Näissä säännöksissä säädetään yleisperiaatteesta, jonka mukaan ulkorajat voidaan ylittää ainoastaan vahvistetuilla rajanylityspaikoilla niiden vahvistettuina aukioloaikoina, ja tähän periaatteeseen sovellettavista poikkeuksista, jotka koskevat esimerkiksi paikallista rajaliikennettä, huviveneilyä ja rannikkokalastusta tai maissa käyviä merimiehiä. Artiklaan on myös lisätty selvitys olemassa olevasta käytännöstä, eli mahdollisuudesta ottaa käyttöön erityisiä rajanylityspaikkoja paikallisen rajaliikenteen tarpeita varten. Tämä säännös on yhdenmukainen paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta annetun komission säädösehdotuksen kanssa (KOM(2003) 502 lopullinen).

Luettelo kaikista vahvistetuista rajanylityspaikoista esitetään tämän asetuksen liitteessä I (nykyinen yhteisen käsikirjan liite 1).

Artiklan 3 kohta perustuu Schengenin yleissopimuksen 3 artiklan 2 kohtaan, joka koskee ulkorajojen luvattomasta ylittämisestä määrättäviä seuraamuksia. Sanamuotoa on kuitenkin yhdenmukaistettu yhteisön oikeuden kanssa periaatetta silti muuttamatta. Kohtaan on myös lisätty viittaus kansainvälistä suojelua koskeviin kansainvälisiin velvoitteisiin. Tällä tarkoitetaan erityisesti pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen 31 artiklaa, jossa nimenomaan kielletään ryhtymästä rankaisutoimenpiteisiin laittoman maahan saapumisen tai oleskelun johdosta niitä pakolaisia kohtaan, jotka tulevat suoraan maasta, missä heidän elämänsä tai vapautensa on ollut uhattuna ja jotka ovat luvatta tulleet tai luvatta oleskelevat vastaanottavan valtion alueella, kuitenkin edellyttäen, että nämä ilmoittautuvat viipymättä viranomaisille ja esittävät hyväksyttäviä syitä laittomalle saapumiselleen tai oleskelulleen.

5 artikla

Artiklan 1 kohdassa toistetaan samat maahantulon edellytykset kuin Schengenin yleissopimuksen 5 artiklan 1 kohdassa. On syytä korostaa, että jäsenvaltio, jonka rajalle kolmannen maan kansalainen tulee, on vastuussa maahantulotarkastuksen suorittamisesta paitsi oman etunsa myös kaikkien muiden Schengen-valtioiden edun vuoksi, koska Schengen-alueen sisällä ei rajatarkastuksia enää suoriteta. Tämän vuoksi esimerkiksi sitä, aiheuttaako tietty henkilö uhkan yleiselle järjestykselle ja sisäiselle turvallisuudelle, on arvioitava kaikkien Schengen-valtioiden edun mukaisesti, ensinnäkin tarkistamalla SIS-ilmoitukset mutta myös vaihtamalla toimivaltaisten viranomaisten kanssa muita tarvittavia tietoja.

Schengenin yleissopimuksessa mainittuihin maahantuloedellytyksiin on lisätty edellytys, jonka mukaan henkilö ei saa muodostaa uhkaa kansanterveydelle. Tätä perustetta pidetään tietyissä rajoitetuissa tapauksissa pätevänä syynä evätä unionin kansalaisen maahantulo (direktiivi 64/221/ETY). Edellytys toistetaan myös Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa direktiivissä 2004/38/EY, jossa myös täsmennetään tämän edellytyksen soveltamista koskevat säännöt. Kansanterveyttä koskeva edellytys on otettu tähän asetukseen, jotta nämä säädökset olisivat yhdenmukaisia ja jotta voitaisiin välttää eroavuudet unionin kansalaisten ja kolmansien maiden kansalaisten kohtelussa.

Ulkorajojen ylittämiseen oikeuttavat asiakirjat määritellään toimeenpanevan komitean 28. huhtikuuta 1999 tekemissä päätöksissä SCH/Com-ex (98)56 ja SCH/Com-ex (99)14[31]. Päätöksissä vahvistetaan luettelo matkustusasiakirjoista, jotka oikeuttavat ylittämään ulkorajat ja joihin voidaan liittää viisumi. Neuvoston pääsihteeristö päivittää luetteloa säännöllisesti.

Artiklan 2 kohdassa viitataan liitteeseen II, jossa mainitaan ne todistusasiakirjat, joiden avulla tarkistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttyminen. Nämä todistusasiakirjat liittyvät lyhyttä jäsenvaltioissa oleskelua koskeviin maahantuloedellytyksiin, eikä niitä tietenkään pidä vaatia sellaisilta kolmansien maiden kansalaisilta, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva oleskelulupa. Nykyisiin luokitteluihin (työmatka, matkailu jne.) lisätään kohta, joka

[31] EYVL L 239, 22.9.2000, s. 207 ja 298.

koskee paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn piiriin kuuluvilta henkilöiltä vaadittavia todistusasiakirjoja. Tämä liittyy komission esittämiin asetusehdotuksiin, jotka koskevat paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönottoa (KOM(2003) 502 lopullinen). Ehdotuksissa mainitaan maahantuloedellytysten yhteydessä, että paikallisen rajaliikenteen piiriin kuuluvien henkilöiden on esitettävä ”asiakirjat, jotka osoittavat, että he asuvat raja-alueella ja että heillä on esimerkiksi perhesuhteiden tai yhteiskunnallisten, kulttuuristen tai taloudellisten syiden nojalla perusteltu syy ylittää raja toistuvasti”. Näyttäisi siten olevan tarpeen täsmentää edes esimerkinomaisesti, minkätyyppisiä asiakirjoja raja-alueen asukkailta voidaan vaatia paikallisen rajaliikenteen yhteydessä. Lisäksi on vielä lisätty kohta, jonka mukaan sellaisilla kolmansien maiden kansalaisilla, jotka tarvitsevat viisumin, on oltava myös matkavakuutus. Tämä säännös perustuu kohtaan, joka on lisätty yhteiseen käsikirjaan äskettäin matkasairausvakuutuksesta tehdyllä neuvoston päätöksellä (päätös 2004/17/EY, 22.12.2003).

Artiklan 3 kohta koskee toimeentuloon tarvittavien varojen arviointiperusteita. Siinä viitataan liitteeseen III (nykyisen yhteisen käsikirjan liite 10), joka koskee kansallisten viranomaisten vuosittain vahvistamia ohjeellisia toimeentulovaroja.

Artiklan 4 kohdassa esitetty periaate ei varsinaisesti sisälly Schengenin yleissopimuksen 5 artiklaan, mutta se voidaan johtaa yleissopimuksen 21 artiklasta (jonka mukaan jonkin Schengen-valtion myöntämän oleskeluluvan haltija voi liikkua muissa Schengen-valtioissa kolmen kuukauden ajan). Lisäksi periaate mainitaan nykyisen yhteisen käsikirjan II osan 6.2 kohdassa.

Artiklan 5 kohdassa toistetaan Schengenin yleissopimuksen 5 artiklan 3 kohdan määräykset, jotka koskevat kauttakulkuoikeuden myöntämistä sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, joilla on jonkin Schengen-valtion myöntämä oleskelulupa tai paluuviisumi, vaikka he eivät täyttäisikään maahantuloedellytyksiä, edellyttäen että heitä ei mainita sen valtion kansallisissa ilmoituksissa, jonka kautta he haluavat matkustaa.

Artiklan 7 kohdassa täsmennetään, että luettelo 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista oleskeluluvista ja lupa-asiakirjoista käsittää sekä kaikki ne oleskeluluvat, jotka jäsenvaltiot myöntävät oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta annetun asetuksen (EY) N:o 1030/2002 mukaisesti (12. elokuuta 2004 alkaen), että yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 4 mainitut oleskeluluvat ja lupa-asiakirjat sekä paluuviisumit.

6 artikla

Tässä artiklassa määritellään rajatarkastusten suorittamista koskevat yhdenmukaiset periaatteet. Siinä toistetaan olennaisilta osin Schengenin yleissopimuksen 6 artiklan 1 ja 2 kohta sekä nykyisen yhteisen käsikirjan II osan 1.2 kohta.

Artiklan 2 kohdassa säädetään, että kaikilta jäsenvaltion ulkorajan ylittäviltä henkilöiltä, myös unionin kansalaisilta, on tarkastettava ainakin matkustusasiakirjat heidän henkilöllisyytensä varmistamiseksi. Lisäksi säädetään, että tarkastus on suoritettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että se voi koskea myös rajan ylittävän henkilön hallussa olevia ajoneuvoja ja tavaroita. On kuitenkin syytä korostaa, että tässä asetuksessa tarkoitettujen, ulkorajan ylittävän henkilön hallussa olevia ajoneuvoja ja tavaroita koskevien tarkastusten tarkoituksena on ainoastaan

tarkistaa 5 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttyminen ja erityisesti ehkäistä laiton maahanmuutto (esimerkiksi varmistamalla, ettei ajoneuvoon ole piilotettu laittomia maahanmuuttajia) sekä torjua jäsenvaltioiden sisäiselle turvallisuudelle ja yleiselle järjestykselle mahdollisesti aiheutuvat uhkat (esimerkiksi varmistamalla, ettei kyseisellä henkilöllä ole hallussaan aseita tai muita vaarallisia esineitä). Tämä ei tietenkään estä suorittamasta muunlaisia tarkastuksia (esim. tullitarkastuksia tai eläinten tai kasvien terveyden suojeluun liittyviä tarkastuksia) asiaa koskevan kansallisen tai yhteisön lainsäädännön nojalla.

Lisäksi kolmansien maiden kansalaisille on tehtävä sekä maahantulon että maastapoistumisen yhteydessä perusteellinen tarkastus (3 kohta), jossa voidaan tarkistaa jäsenvaltioiden alueelle tulon syyt ja varmistaa, etteivät he muodosta uhkaa jäsenvaltioiden yleiselle järjestykselle, sisäiselle turvallisuudelle ja kansanterveydelle.

Kuten on jo todettu (ks. 3 artiklaa koskevat huomautukset), vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluville henkilöille ei siis tarvitse tehdä perusteellista tarkastusta paitsi jos on syytä epäillä, että kyseinen henkilö voi aiheuttaa todellisen, ajankohtaisen ja riittävän vakavan uhkan jäsenvaltion yleiselle järjestykselle, sisäiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle.

Artiklan 4 kohdassa viitataan liitteeseen IV, jossa esitetään henkilötarkastuksia koskevat käytännön menettelytavat.

7 artikla

Tässä artiklassa toistetaan muutettuna Schengenin yleissopimuksen 6 artiklan 2 kohdan e alakohta. Uusi sanamuoto ja erityisesti rajoitus, jonka mukaan tarkastuksia voidaan lieventää ainoastaan ”poikkeuksellisten ja odottamattomien olosuhteiden vuoksi”, perustuu komission ehdotukseen, joka koskee velvollisuutta leimata järjestelmällisesti kolmansien maiden kansalaisten matkustusasiakirjat (KOM(2003) 664, 6.11.2003). Mahdollisuus, jonka mukaan kolmansien maiden kansalaiset voivat saada matkustusasiakirjansa leimattua myös lievennettyjen tarkastusten yhteydessä, perustuu niin ikään edellä mainittuun ehdotukseen.

Artiklan 3 kohdassa täsmennetään, että tarkastusten lieventämistä ja niiden tärkeysjärjestyksen määrittämistä koskevat käytännön menettelytavat esitetään liitteessä V. Samoin kuin nykyisten määräysten mukaan, maahantuloliikenteen tarkastus on edelleen ensisijainen maasta lähtevän liikenteen tarkastukseen nähden.

8 artikla

Kyseessä on uusi artikla, jossa vahvistetaan horisontaaliset määräykset erillisten jonojen käyttöönottamisesta rajanylityspaikoilla ja opasteisiin tehtävistä vähimmäismerkinnöistä. Tätä nykyä velvollisuus ottaa käyttöön erilliset tarkastuspisteet, jotta voidaan erottaa toisistaan vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvat henkilöt ja kolmansien maiden kansalaiset, koskee päätöksen SCH/Com-ex(94) 17, rev 4[32], mukaisesti ainoastaan kansainvälisiä

[32] EYVL L 239, 22.9.2000, s. 168.

lentokenttiä. Samassa päätöksessä säädetään myös yhdenmukaisista vähimmäisopasteista, joiden avulla EU:n kansalaiset ja EU:n ulkopuolisten maiden kansalaiset voidaan erottaa toisistaan. Merirajojen ja erityisesti lauttamatkustajien tarkastusten osalta yhteisen käsikirjan II osan 3.4.4.5 kohdassa säädetään, että ”infrastruktuuri on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä” niin, että EU:n ja ETA:n kansalaiset voidaan tarkastaa erillään kolmansien maiden kansalaisista. Nykyisessä säännöstössä ei säädetä mitään maarajojen infrastruktuurista.

Tämä uusi artikla perustuu siten voimassa oleviin säännöksiin, minkä lisäksi siinä otetaan huomioon neuvoston rajatyöryhmässä vuonna 2003 tehty työ ja erityisesti ehdotus neuvoston päätökseksi ulkoisilla rajanylityspaikoilla käytettävissä opasteissa käytettävien vähimmäismerkintöjen määrittämisestä[33] sekä neuvoston päätelmät ulkorajojen ylityspaikkojen erillisistä tarkastustiloista[34].

Tässä säilytetään velvollisuus käyttää kansainvälisillä lentokentillä erillisiä jonoja. Sen sijaan jäsenvaltioiden meri- ja maarajojen ylityspaikoilla erilliset jonot ovat edelleen valinnaisia. Erityismääräykset, joilla säädellään jonojen järjestämistä maarajoilla, esitetään liitteessä X (ks. asiaa koskevat huomautukset jäljempänä).

Opasteiden vähimmäismerkintöjen osalta toistetaan edellä mainitun päätösehdotuksen sisältö, jotta voidaan ottaa huomioon tarve sisällyttää vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin myös sveitsiläiset ja heidän perheenjäsenensä, henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta Sveitsin valaliiton kanssa tehdyn, 1. kesäkuuta 2002 voimaan tulleen sopimuksen mukaisesti. Huomattakoon, että vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvat henkilöt voivat käyttää myös muita tarkastuspisteitä, joita ei enää merkitä opasteella "NON UE/EEE" vaan opasteella "TOUS PASSEPORTS". Opasteiden mallit esitetään liitteessä VI.

Jäsenvaltioiden on muutettava kaikki rajanylityspaikkojen opasteet 31. toukokuuta 2009 mennessä. Tässä säädettyjä vähimmäismerkintöjä on kuitenkin noudatettava jo aiemmin, jos opasteita uusitaan tai jos rajanylityspaikoille asennetaan uusia opasteita. Tästä mainitaan myös edellä mainitussa ehdotuksessa.

Tämän artiklan soveltaminen on valinnaista niiden jäsenvaltioiden rajoilla, jotka eivät vielä ole luopuneet tarkastuksista yhteisillä rajoillaan Schengenin säännöstön kaksivaiheisen täytäntöönpanomenettelyn vuoksi. Näin pyritään välttämään kohtuuttomien investointien vaatiminen jäsenvaltioilta rajoilla, jotka ovat luonteeltaan vain ”väliaikaisia” ulkorajoja.

9 artikla

Matkustusasiakirjojen leimaamisesta säädetään tätä nykyä yhteisen käsikirjan II osan 2.1 kohdassa. Edellä mainitun ehdotuksen mukaisesti otetaan käyttöön velvollisuus leimata matkustusasiakirjat ”järjestelmällisesti” maahantulon yhteydessä (1 kohta).

Artiklan 2 kohdassa säädetään kolmansien maiden kansalaisten matkustusasiakirjojen leimaamista koskevaan periaatteeseen tehtävistä

---

33 Neuvoston asiakirja N:o 16184/03 FRONT 186 COMIX 769.

34 Neuvoston asiakirja N:o 8498/03.

poikkeuksista: yhteisen käsikirjan II osan 2.1.1, 2.1.5 ja 2.1.6 kohdassa säädettyjen poikkeusten lisäksi säädetään, että paikallisen rajaliikenteen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden matkustusasiakirjoja ei tarvitse leimata, jotta säännös olisi yhdenmukainen edellä mainittujen paikallista rajaliikennettä ja leimaamista koskevien ehdotusten kanssa.

Artiklan 3 kohdassa täsmennetään, että maastapoistumisleima on merkittävä järjestelmällisesti sellaisiin asiakirjoihin, joissa on oleskelun kokonaiskestoa koskevan rajoituksen sisältävä toistuvaisviisumi.

Artiklan 4 kohdassa viitataan liitteeseen VII, jossa esitetään leimaamista koskevat käytännön menettelytavat. Itse leimaamista sekä leiman muotoa ja ominaisuuksia ei ole muutettu. Asetukseen on kuitenkin otettu säännöksiä, joissa toistetaan 5.–6. kesäkuuta 2003 kokoontuneen oikeus- ja sisäasioiden neuvoston päätelmät yhteisen maahantulo- ja maastapoistumisleiman erityisistä turvaominaisuuksista (neuvoston asiakirja N:o 9390/03 FRONT 60 COMIX 308). Niissä säädetään mm., että leimojen tarkistusnumerot on vaihdettava usein ja että yhden tarkistusnumeron olisi oltava voimassa enintään kuukausi. Lisäksi säädetään leimojen tarkistusnumeroita sekä hävinneitä ja varastettuja leimoja koskevien tietojen vaihtamisesta. Erityisesti rajanylityspaikoilla käytettävien leimojen turvatunnuksia koskeva tietojenvaihto tapahtuu kansallisten yhteyspisteiden välityksellä (ks. neuvoston asiakirja N:o 7221/03 FRONT 23 COMIX 147 (EU RESTREINT)).

10 artikla

Tämä artikla koskee rajanylityspaikkojen välisellä rajaosuudella suoritettavaa valvontaa ja perustuu Schengenin yleissopimuksen 6 artiklan 3 kohtaan sekä yhteisen käsikirjan II osan 2.2 kohtaan. Tässä artiklassa myös täsmennetään, että tällaisen valvonnan täytäntöönpanoa varten mahdollisesti tarvittavat menettelysäännöt vahvistetaan tämän asetuksen 30 artiklassa tarkoitetun komitologiamenettelyn mukaisesti.

11 artikla

Tämän artiklan 1 kohdassa toistetaan Schengenin yleissopimuksen 5 artiklan 2 kohta, joka koskee maahantulon epäämistä sellaisilta kolmansien maiden kansalaisilta, jotka eivät täytä tämän asetuksen 6 artiklassa säädettyjä edellytyksiä. Lisäksi säädetään, että jäsenvaltio voi poikkeuksellisesti myöntää tällaiselle henkilölle maahantuloluvan vain sen omalle alueelle humanitaarisista syistä tai erityisesti turvapaikkaan liittyvien kansainvälisten velvoitteiden tai kansallisen edun vuoksi.

Artiklan 2 kohdassa säädetään tilanteesta, jossa henkilö, jolla ei ole viisumia – ja joka siten ei täytä yhtä maahantulon edellytyksistä – mutta joka kuitenkin täyttää edellytykset viisumin myöntämiselle rajalla asetuksen (EY) N:o 415/2003 1 artiklan mukaisesti. Tällainen voi olla erityisesti tilanne, jossa asianomainen henkilö ei ole voinut hakea viisumia etukäteen odottamattomien ja pakottavien syiden vuoksi, edellyttäen että hän täyttää kaikki muut maahantulon edellytykset ja että hänen paluunsa lähtö- tai kauttakulkumaahan on taattu. Huomattakoon, että yhteisen käsikirjan II osan 5 ja 5.1 kohta on korvattu asetuksen (EY) N:o 415/2003 voimaantulon seurauksena viittauksella kyseiseen asetukseen.

Artiklan 3 kohdassa toistetaan yhteisen käsikirjan II osan 1.4.1 ja 1.4.2 kohta. Siihen on myös lisätty viittaus liitteessä VIII olevassa B osassa esitettyyn yhdenmukaiseen lomakkeeseen, jolla kolmannen maan kansalainen ilmoittaa saaneensa maahantulon epäämistä koskevan päätöksen. Saman liitteen A osassa esitetään maahantulon epäämistä koskevat käytännön menettelytavat.

Artiklan 4 kohdassa määrätään rajavartijoiden velvollisuudesta estää sellaisten kolmansien maiden kansalaisten maahantulo, joille on annettu maahantulokielto.

12 artikla

Tässä artiklassa toistetaan Schengenin yleissopimuksen 6 artiklan 4 ja 5 kohta, joissa jäsenvaltiot velvoitetaan sijoittamaan tarkastusten ja valvonnan suorittamiseen ”riittävästi asianmukaista henkilökuntaa”, minkä lisäksi säädetään, että myös ”resurssien” on oltava asianmukaisia, jotta jäsenvaltiot voivat varmistaa valvonnan korkean tason ulkorajoillaan.

13 artikla

Tämän artiklan 1 kohdassa toistetaan yhteisen käsikirjan II osan 1.1.1 ja 1.1.2 kohta. Siinä täsmennetään, että rajavartijat suorittavat tässä asetuksessa tarkoitettua rajavalvontaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että heillä on kansallisen lainsäädännön mukaiset valtuudet toteuttaa rikosoikeudellisia toimia.

Artiklan 3 kohdassa mainitaan, että luettelo rajavartiotehtävistä vastaavista toimivaltaisista yksiköistä on asetuksen liitteessä IX (sen sijaan että se sisällytettäisiin itse säädökseen, kuten nykyisessä yhteisessä käsikirjassa).

Uudessa 4 kohdassa säädetään, että silloin kun rajavartiotehtävät on kansallisen lainsäädännön mukaan uskottu useille eri kansallisille yksiköille, jäsenvaltioiden velvollisuutena on huolehtia niiden toiminnan koordinoinnista ja yhteistyöstä, mikä on välttämätöntä tehokkaiden henkilötarkastusten turvaamiseksi rajoilla.

14 artikla

Tämä artikla korvaa Schengenin yleissopimuksen 7 artiklan sekä yhteisen käsikirjan II osan 4, 4.1 ja 4.2 kohdan, jotka koskevat jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä rajavalvonnan tehokkaan toimeenpanon varmistamiseksi. Sen sijaan että artiklassa toistettaisiin sanasta sanaan nykyiset säännökset, siinä viitataan tulevaan ”Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisen ulkorajayhteistyön hallintavirastoon”, jonka vastuulle tulevat sen perustamisen jälkeen kuulumaan jäsenvaltioiden operatiiviseen yhteistyöhön kuuluvat tehtävät, eli tietojenvaihto, ohjeiden yhdenmukaistaminen ja rajavartijoiden yhteinen koulutus, jäsenvaltioiden yhteisten operaatioiden koordinointi, yhteinen riskinarviointi sekä yhteisten teknisten laitteistojen hallinnointi.

15 artikla

Tämä on uusi artikla, joka perustuu nykyiseen käytäntöön sekä oikeus- ja sisäasioiden neuvoston 27. ja 28. marraskuuta 2003 tekemiin päätelmiin[35], jotka

[35] Ks. neuvoston asiakirja 15013/03 FRONT 164 COMIX 704, 19.11.2003.

koskevat joustavien yhteistyöjärjestelyjen ottamista käyttöön maarajoilla tehtävissä henkilötarkastuksissa Euroopan unionin laajentumisen jälkeen.

Schengenin säännöstön kaksivaiheisen täytäntöönpanomenettelyn vuoksi (ks. edellä 6 kohta) uudet jäsenvaltiot eivät ala soveltaa Schengenin säännöstöä täysimääräisesti heti liittymisestä alkaen, vaan henkilötarkastukset nykyisten ja uusien jäsenvaltioiden välisillä ja uusien jäsenvaltioiden keskinäisillä rajoilla säilytetään kunnes uudet jäsenvaltiot alkavat soveltaa Schengenin säännöstöä täysimääräisesti. Lisäksi on korostettava, että näillä ns. väliaikaisilla ulkorajoilla sovelletaan samaa menettelyä kuin Schengen-alueen ulkorajoilla.

Tämän vuoksi 1 kohdassa säädetään, että ne jäsenvaltiot, jotka eivät sovella 18 artiklaa ja jotka eivät siis ole vielä luopuneet rajatarkastuksista yhteisillä maarajoillaan, voivat näiden tarkastusten poistamiseen asti suorittaa näillä rajoilla yhteisiä tarkastuksia tässä asetuksessa vahvistettujen, ulkorajoilla suoritettavia tarkastuksia koskevien periaatteiden ja edellytysten mukaisesti. Näiden yhteisten tarkastusten suorittamista koskevat yksityiskohtaiset käytännön menettelytavat voidaan määrittää näiden jäsenvaltioiden välillä tehtävissä kahdenvälisissä järjestelyissä, joista niiden on ilmoitettava komissiolle.

4 luku – Erityismenettelytavat tarkastusten yhteydessä ja erityisjärjestelyt

16 artikla

Tässä artiklassa viitataan liitteeseen X, jossa vahvistetaan erityyppisillä rajoilla (maa-, ilma- ja merirajat) suoritettavia tarkastuksia koskevat erityismenettelytavat sekä jäsenvaltioiden ulkorajojen ylityksessä käytettäviä kulkuneuvoja koskevat erityissäännöt. Seuraavassa esitetään yksityiskohtaiset huomautukset tärkeimmistä muutoksista nykyisiin määräyksiin verrattuna.

Maarajat

Liitteessä X oleva 1.1 kohta koskee maantieliikenteen valvontaa, ja siinä toistetaan yhteisen käsikirjan II osan 3.1 kohta keskeisiltä osin. Tähän on lisätty säännöksiä mahdollisuudesta ottaa maarajojen tarkastuspisteissä käyttöön erilliset jonot 8. toukokuuta 2003 tehtyjen neuvoston päätelmien mukaisesti (ks. myös asiaa koskevia horisontaalisia määräyksiä koskevat huomautukset).

Erillisten jonojen käyttöönottaminen maarajojen tarkastuspisteissä ei ole pakollista, vaan se on vaihtoehto, jonka jäsenvaltiot voivat toteuttaa, jos ne pitävät sitä aiheellisena ja olosuhteet (erityisesti paikalliset liikenneolot) sen sallivat. Lisäksi jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat milloin tahansa keskeyttää erillisten jonojen käytön ”poikkeuksellisissa olosuhteissa” ja ”kun liikenneolot ja infrastruktuuri” sitä edellyttävät (myös tämä perustuu edellä mainittuihin neuvoston päätelmiin).

Silloin kun jäsenvaltio päättää käyttää maarajojen tarkastuspisteissä erillisiä jonoja, on kuitenkin käytettävä 8 artiklassa säädettyjä opasteita, joissa on yhdenmukaiset vähimmäismerkinnät.

Jäsenvaltiot voivat myös ottaa käyttöön erilliset jonot paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn piiriin kuuluville henkilöille. Tämä on edellä mainittujen paikallista rajaliikennettä koskevien asetusehdotusten mukaista.

Liitteessä olevassa 1.2 kohdassa säännellään rautatieliikenteen valvontaa. Siinä toistetaan yhteisen käsikirjan II osan 3.2 kohta. Tähän kohtaan ei ole tehty merkittäviä muutoksia, vaan ainoastaan muotoilua ja sanamuotoa on selkeytetty.

Ilmarajat

Liitteessä X olevassa 2 kohdassa toistetaan yhteisen käsikirjan II osan kohdat 3.3 ja 3.3.1–3.3.7 (lukuun ottamatta säännöksiä, jotka ovat menettäneet merkityksensä, tai tarpeettomasti toistuvia säännöksiä, kuten Schengenin yleissopimuksen 4 artikla ja esimerkit), päätöksen SCH/Com-ex (94) 17 rev 4 tietyt osat sekä rajatyöryhmän 5. kesäkuuta 2003 antamat suuntaviivat kansainvälisen siviililentoliikenteen tarkastusten tehokkuuden parantamisesta (yksityiskoneiden lentomatkustajat)[36].

2.1 kohdassa säädetään kansainvälisten lentokenttien henkilötarkastuksissa noudatettavista menettelyistä.

Jotta voidaan erottaa toisistaan sisäisten lentojen matkustajat, joita ei tarkasteta, ja muiden lentojen matkustajat, jotka on tarkastettava, on toteutettava käytännön järjestelyjä matkustajavirtojen erottamiseksi toisistaan. Tätä varten säädetään, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on yhdessä lentokenttäviranomaisten kanssa luotava tähän tarvittava infrastruktuuri. Käytännössä tämä voidaan hoitaa ottamalla käyttöön erilliset tarkastustilat tai ohjaamalla matkustajaliikenne eri terminaaleihin tms.

Tässä luvussa määritellään paikka, jossa henkilöiden ja käsimatkatavaroiden tarkastukset on tehtävä erityisesti kun kyseessä on kauttakulkulento.

Lisäksi täsmennetään, että henkilötarkastukset tehdään pääsääntöisesti lentokoneen ulkopuolella. Jäsenvaltioiden on toteutettava tätä varten tarvittavat toimenpiteet yhteisymmärryksessä ja yhteistyössä lentokenttäviranomaisten ja liikenteenharjoittajien kanssa, niin että liikenne voidaan ohjata tarkastusta varten varattuihin tiloihin. Lentokonehenkilöstön tarkastamista koskevat erityissäännöt täsmennetään liitteessä XI.

Lopuksi säädetään, että jos kansainvälisellä lennolla olevan lentokoneen (tai ulkomaisen koneen) on force majeure -syistä, välittömän vaaran vuoksi tai viranomaisten määräyksestä laskeuduttava kentälle, joka ei ole vahvistettu rajanylityspaikka, se voi jatkaa lentoaan vasta saatuaan siihen luvan rajatarkastuksista vastaavilta toimivaltaisilta viranomaisilta. Henkilötarkastuksia koskevista säännöksistä ei missään tapauksessa saa poiketa.

2.2 kohdassa säädetään tarkastuksia koskevista erityismenettelyistä lentokentillä, joilla ei ole kansainvälisen lentokentän asemaa (laskeutumispaikka). Koska tällaisilla lentoasemilla on vähemmän liikennettä kuin kansainvälisillä lentokentillä, siellä ei yleensä tarvita järjestelyjä matkustajien ohjaamiseksi eri tiloihin eikä siellä ole

[36] Neuvoston asiakirja N:o 8782/1/03 REV 1.

tarpeen pitää jatkuvasti paikalla tarkastuksista vastaavia virkamiehiä. Tämä ei vaikuta yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2320/2002 säännöksiin eikä etenkään jäsenvaltioiden velvollisuuteen huolehtia matkustajien turvatarkastuksista, jotta voidaan estää kiellettyjen esineiden tuominen turvavalvotuille alueille tai ilma-alukseen. Lisäksi on varmistettava, että tarkastuksista vastaava henkilöstö on tarvittaessa saapuvilla hyvissä ajoin. Lentokenttäviranomaisen on tätä varten ilmoitettava kansainvälisen lennon saapumisesta ja lähdöstä toimivaltaisille viranomaisille hyvissä ajoin etukäteen.

2.3 kohdassa toistetaan yksityislentokoneella (liitolentokoneet ja ultrakevyet lentokoneet mukaan luettuina) tehtäviä lentoja koskevat 3.3.5 ja 3.3.7 kohdan säännökset ottaen huomioon edellä mainitut rajatyöryhmän laatimat suuntaviivat kansainvälisen siviililentoliikenteen tarkastusten tehokkuuden parantamisesta.

Nykyisten säännösten lisäksi säädetään, että lentokoneen kapteenin on toimitettava ennen lähtöä sekä kohde- että lähtöjäsenvaltion rajaviranomaisille ns. yleinen ilmoitus, johon sisältyy (kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen liitteen 2 mukainen) lentosuunnitelma sekä matkustajaluettelo.

Silloin kun kolmannesta maasta lähtenyt tai sinne matkalla oleva yksityislentokone tekee välilaskun toisen jäsenvaltion alueelle, tämän tulojäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on aina suoritettava maahantulotarkastus ja merkittävä edellä tarkoitettuun yleiseen ilmoitukseen maahantuloleima, jotta kohdejäsenvaltio tietää, että tulotarkastus on jo suoritettu.

Jos yksityislentokoneen lähtö- tai kohdeasema on epäselvä eli jos ei ole varmuutta siitä, onko kyseessä sisäinen lento, henkilötarkastus on suoritettava joka tapauksessa. Tätä sovelletaan sekä kansainvälisiin lentokenttiin että laskeutumispaikkoihin.

Lopuksi täsmennetään, että liitolentokoneita, ultrakevyitä lentokoneita, helikoptereita yms. koskevat järjestelyt määritellään kansallisessa lainsäädännössä ja tarvittaessa kahdenvälisissä sopimuksissa.

Merirajat

Tämä jakso ja erityisesti meriliikenteen valvontaa koskeva kohta (3.1) on vaatinut perusteellisia selvityksiä, sillä yhteisen käsikirjan nykyisten säännösten soveltaminen on aiheuttanut vaikeuksia, jotka liittyvät erityisesti Schengen-evaluointeihin. Tekstissä on otettu huomioon myös Euroopan unionin merirajoilla tehtäviä tarkastuksia koskevan toteutettavuustutkimuksen yhteydessä esitetyt huomautukset. Tutkimuksen laatinut CIVIPOL Conseil esitti päätelmänsä heinäkuussa 2003. Lisäksi näissä säännöksissä on otettu huomioon neuvoston 27. marraskuuta 2003 hyväksymä toimenpideohjelma Euroopan unionin jäsenvaltioiden merirajojen kautta tapahtuvan laittoman maahanmuuton torjumiseksi[37] ja jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa 4. joulukuuta 2003 pidetyssä epävirallisessa kokouksessa ehdotuksen tästä osasta käyty keskustelu.

[37] Neuvoston asiakirja N:o 15445/03 FRONT 172 COMIX 731.

3.1 kohdassa toistetaan kokonaisuudessaan meriliikenteen valvontaa koskeva yhteisen käsikirjan osuus (nykyinen II osan 3.4 kohta).

Kaikkia nykyisessä 3.4.1 kohdassa esitettyjä määritelmiä ei kuitenkaan ole katsottu aiheelliseksi toistaa (esim. ’meriliikenne’, ’matkustaja’, tai ’aluksen henkilöstö’). Muut määritelmät – ’säännöllinen lauttaliikenne’, ’risteilyalus’, ’huviveneily’ ja ’rannikkokalastus’ – on otettu 2 artiklaan.

Liitteen X uuteen 3.2 kohtaan on koottu ne 3.4.4 kohdan alakohdat, joissa annetaan yksityiskohtaiset säännöt eri vesiliikennemuotoja varten. Kun otetaan huomioon sisä- ja ulkorajojen määritelmä (ks. tämän asetuksen 2 artikla), kaikki satamat ovat periaatteessa ulkorajoja. Kaikille aluksille on siis tehtävä sekä tulo- että lähtötarkastus, koska on mahdotonta tietää, mitä tapahtuu satamien ulkopuolella joko aluevesillä tai kansainvälisellä alueella (alukseen voi tulla tai sieltä voi poistua sekä henkilöitä että esineitä). Tiettyjen vesiliikennemuotojen luonne huomioon ottaen järjestelmällisistä tarkastuksista voidaan kuitenkin luopua.

Yhteisen käsikirjan 3.4.4.1 kohtaa ei ole otettu tähän osaan, sillä kahden Schengen-sataman välisessä lauttaliikenteessä kyseessä on sisärajojen ylittäminen (eikä ulkorajojen).

Liitteen 3.2.1–3.2.3 kohta koskee risteilyliikennettä. Nämä kohdat vastaavat nykyistä 3.4.4.2 kohtaa, jota on täydennetty sisällyttämällä siihen merirajojen kautta tapahtuvan laittoman maahanmuuton torjuntaa koskevassa toimenpideohjelmassa määritellyt suuntaviivat sekä risteilyaluksia koskevat Schengen-luettelon suositukset. Näiden alusten matkustajat tarkastetaan periaatteessa vain ensimmäisessä ja viimeisessä Schengen-alueella sijaitsevassa satamassa, mutta asetuksessa säädetään, että tarkastuksia voidaan suorittaa matkan aikana myös muissa satamissa, jos se katsotaan tarpeelliseksi laitonta maahanmuuttoa koskevan riskienarvioinnin perusteella. Lisäksi täsmennetään, mitä tehdään henkilöille, joilta on evättävä maahantulo Schengen-alueelle.

Liitteen 3.2.4–3.2.7 kohta vastaa huviveneilyä koskevaa 3.4.4.3 kohtaa. Lisäksi tähän on otettu uusia säännöksiä, jotka ovat peräisin em. toimenpideohjelman ja Schengen-luettelon suosituksista. Huviveneille asetetaan velvollisuus ankkuroitua hyväksyttyyn maahantulosatamaan. Tästä voidaan poiketa vain poikkeus- tai force majeure -tapauksissa, jolloin asiasta on ilmoitettava valvontaviranomaisille. Tarkastuksessa viranomaisille luovutetaan asiakirja, joka sisältää aluksen tekniset tiedot ja aluksella olevien henkilöiden nimet. Näistä säännöistä voidaan joustaa sellaisten henkilöiden kohdalla, jotka ovat huviveneilyllä päiväseltään ja jotka satamaviranomaiset tuntevat, edellyttäen että laittomaan maahanmuuttoon liittyvät riskit arvioidaan.

Liitteen 3.2.8–3.2.9 kohdassa säädetään rannikkokalastuksesta (nykyisen yhteisen käsikirjan 3.4.4.4 kohta) vastaavin muutoksin kuin edellä on esitetty. Sellaisia rannikkokalastusaluksia, jotka palaavat satamaan päivittäin tai lähes päivittäin, ei tarvitse tarkastaa järjestelmällisesti, edellyttäen että laittomaan maahanmuuttoon liittyvät riskit arvioidaan. Aluksen päällikön on ilmoitettava viranomaisille kaikista henkilöstön kokoonpanossa tapahtuvista muutoksista sekä aluksella mahdollisesti olevista matkustajista.

Liitteen 3.2.10 kohta on lähes identtinen yhteisen käsikirjan 3.4.4.5 kohdan kanssa. Se koskee lauttaliikenteessä tehtäviä tarkastuksia.

3.3 kohtaa, joka koskee sisävesiliikennettä ja vastaa yhteisen käsikirjan II osan 3.5 kohtaa, ei ole muutettu. Merirajojen valvontaa koskevat säännökset koskevat periaatteessa soveltuvin osin myös tämäntyyppistä vesiliikennettä.

17 artikla

Tässä artiklassa säädetään mahdollisuudesta ottaa käyttöön erityisiä tarkastusjärjestelyjä eräitä henkilöryhmiä varten, joita ovat mm. ilma-alusten lentäjät, merimiehet, diplomaatti-, virka- ja virkamatkapassin haltijat, kansainvälisten järjestöjen henkilöstö sekä rajatyöntekijät ja alaikäiset. Nämä erityisjärjestelyt esitetään liitteessä XI. Kyseisessä liitteessä toistetaan osa nykyisen yhteisen käsikirjan II osan 6 kohdan säännöksistä, lukuun ottamatta 6.1 (unionin kansalaiset ja heidän perheenjäsenensä), 6.2 (kolmansien maiden kansalaiset, joilla on toisen jäsenvaltion myöntämä oleskelulupa), 6.3 (pakolaiset ja kansalaisuudettomat), 6.9 (ryhmämatkat) ja 6.10 kohtaa (rajalla tehty turvapaikkahakemus).

6.1 kohtaa ei ole toistettu, koska (kuten edellä on jo todettu) unionin kansalaisiin ja yleensä vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluviin henkilöihin sovellettavasta maahantuloa ja oleskelua koskevasta järjestelmästä säädetään jo yhteisön lainsäädännössä. Tässä yhteydessä ei siis ole tarpeen toistaa muihin yhteisön säädöksiin sisältyviä säännöksiä. Tämän asetuksen 3 artiklassa säädetään joka tapauksessa selkeästi, että tämän asetuksen säännökset eivät vaikuta vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvien henkilöiden oikeuksiin.

6.2 kohta on jo toistettu tämän asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa.

Tähän asetukseen ei ole otettu 6.3 kohtaa ensinnäkin siksi, että kolmansien maiden kansalaisten (pakolaiset ja kansalaisuudettomat henkilöt mukaan luettuina) matkustusasiakirjojen tunnustamista ei ole yhdenmukaistettu, vaan se kuuluu kunkin jäsenvaltion toimivaltaan. Nykyisten säännösten mukaan jäsenvaltioiden on ainoastaan annettava tätä koskevat päätöksensä tiedoksi neuvoston pääsihteeristölle[38] (sitä paitsi tätä yhteisen käsikirjan osaa ei ole saatettu ajan tasalle). Näiden henkilöryhmien viisumijärjestelyjä säännellään asetuksen (EY) N:o 539/2001 3 artiklalla, eikä näitä erityissäännöksiä ole tarpeen toistaa tässä. Sitä paitsi nykyisen yhteisen käsikirjan II osan 6.3.2 kohdan toinen kohta (”kansalaisuudettomien henkilöiden matkustusasiakirjan haltijalta vaaditaan viisumi maahanpääsemiseksi, ellei hänellä ole jonkin [Schengen-valtion] myöntämää oleskelulupaa”) on ristiriidassa asetuksen (EY) N:o 539/2001 kanssa, koska kyseisen asetuksen 3 artiklan toisen luetelmakohdan mukaan tällaiset henkilöt voidaan vapauttaa viisumipakosta, jos kolmas maa, jossa he oleskelevat ja joka on myöntänyt heidän matkustusasiakirjansa, on vapautettu viisumipakosta.

[38] Ks. luettelo matkustusasiakirjoista, jotka oikeuttavat ylittämään ulkorajat ja joihin voidaan liittää viisumi (em. toimeenpanevan komitean päätökset SCH/Com-ex (98)56 ja SCH/Com-ex (99)14, 28.4.1999).

Tähän asetukseen ei ole otettu yhteisen käsikirjan 6.9 kohtaa, joka koskee mahdollisuutta lieventää tarkastuksia, kun kyseessä on ryhmämatka (ja erityisesti pyhiinvaeltaja- tai koululaisryhmä), koska se on ristiriidassa yleisen tarkastusjärjestelmän ja erityisesti sen velvollisuuden kanssa, jonka mukaan matkustusasiakirjat on leimattava järjestelmällisesti Schengen-alueelle tulon yhteydessä.

Asetukseen ei ole otettu myöskään 6.10 kohtaa, koska se vaikuttaa tarpeettomalta; siinä vain täsmennetään, että kun ulkomaalainen hakee turvapaikkaa rajalla, sovelletaan asianomaisen jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä kunnes vastuu turvapaikkahakemuksen käsittelystä on ratkaistu. Sitä paitsi tämän asetuksen 3 artiklassa viitataan jo turvapaikkaa ja kansainvälistä suojelua koskeviin jäsenvaltioiden velvollisuuksiin.

Sen sijaan asetukseen on otettu seuraavat osat: nykyinen 6.4 kohta, joka koskee ilma-alusten lentäjiä ja muita miehistön jäseniä (liitteen 1 kohta); merimiehiä koskeva nykyinen 6.5 kohta (2 kohta); nykyinen 6.6 ja 6.11 kohta, jotka koskevat diplomaatti-, virka- ja virkamatkapassin haltijoita sekä eräiden kansainvälisten järjestöjen henkilöstöä (3 kohta); rajatyöntekijöitä koskeva nykyinen 6.7 kohta (4 kohta); ja alaikäisiä koskeva 6.8 kohta (5 kohta).

Ilma-alusten lentäjät

Ilma-alusten lentäjiä koskevaa 1 kohtaa ei ole olennaisesti muutettu suhteessa yhteisen käsikirjan 6.4 kohtaan, jossa säädetään sellaisia henkilöitä koskevasta erityisjärjestelystä, joilla on lentäjän lupakirja tai miehistön jäsenkortti. Erityisjärjestely perustuu 7 päivänä joulukuuta 1944 tehdyn siviili-ilmailua koskevan yleissopimuksen liitteeseen 9 ja erityisesti sen 3.74 ja 3.75 kohtaan. Sanamuotoa on kuitenkin muutettu tämän henkilöryhmän oikeuksien selkeyttämiseksi. Niihin kuuluu erityisesti mahdollisuus liikkua tehtävien hoidon yhteydessä pelkästään lentäjän lupakirjan tai miehistön jäsenkortin perusteella (siis ilman passia tai viisumia) sen kunnan alueella, johon lentokenttä kuuluu, sekä kaikilla jäsenvaltion alueella sijaitsevilla lentokentillä.

Merimiehet

Sen sijaan merimiehiä koskevaa 2 kohtaa on muutettu tuntuvasti verrattuna nykyisen yhteisen käsikirjan 6.5 kohtaan. Tarkoituksena on ollut selkeyttää sekä merkitystä että soveltamisalaa ja saattaa säännökset ajan tasalle kansainvälisellä tasolla tapahtuneen kehityksen kanssa (mm. 19. kesäkuuta 2003 allekirjoitettu uusi Geneven yleissopimus nro 185).

Uudessa tekstissä säädetään, että merimiehet, joilla on vuoden 1965 Lontoon yleissopimuksen (FAL) ja Geneven yleissopimuksen nro 185 mukaisesti myönnetty merenkulkijain henkilöllisyystodistus (maininta merimieskirjasta on poistettu, koska se ei ole henkilötodistus eikä matkustusasiakirja), voivat oleskella maissa sen sataman paikkakunnalla, jossa heidän aluksensa poikkeaa, tai lähikunnissa ilmoittautumatta rajanylityspaikalla. Tämä edellyttää kuitenkin, että heidät on merkitty sen aluksen miehistöluetteloon, johon he kuuluvat, ja että luettelo on toimitettu tarkastettavaksi etukäteen. Lisäksi merimies on nähtävä (*face to face*) ennen kuin hän menee maihin, silloin kun maahanmuuttoon ja turvallisuuteen

liittyvät riskit sitä edellyttävät. Sen sijaan viisumivaatimus on poistettu, koska siitä säädetään jo asetuksen (EY) N:o 539/2001 4 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa (sitä paitsi yhteisen käsikirjan eri kielitoisinnot poikkeavat tässä kohdassa toisistaan: tietyissä toisinnoissa viisumia edellytetään kaikissa tapauksissa, toisissa vain ”tarvittaessa”).

Vaatimus, jonka mukaan kaikki tämän asetuksen 5 artiklassa säädetyt maahantuloedellytykset on täytettävä, pidetään voimassa niiden merimiesten osalta, jotka aikovat oleskella satamien lähikuntien ulkopuolella. Erityistapauksissa voidaan kuitenkin poiketa sekä tästä periaatteesta että myös vaatimuksesta, jonka mukaan henkilöllä on oltava viisumi ja toimeentuloon tarvittavat varat. Merimiehille, joilla ei ole viisumia, voidaan myöntää viisumi rajalla asetuksen (EY) N:o 415/2003 säännösten mukaisesti. Viimeksi mainitulla asetuksella säännellään paitsi yleensä viisumin myöntämistä rajalla että erityisesti tämäntyyppisten viisumien myöntämistä kauttakulkumatkalla oleville merimiehille.

Rajavartijoiden on joka tapauksessa tarkistettava, että tällaiset merimiehet täyttävät 5 artiklassa säädetyt muut maahantuloedellytykset eli että heillä on voimassa oleva matkustusasiakirja, ettei heitä ole määrätty maahantulokieltoon SIS-järjestelmässä ja etteivät he muodosta uhkaa jäsenvaltioiden yleiselle järjestykselle, sisäiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle. Lisäksi rajavartijoiden on tarkistettava tarvittaessa ja sikäli kuin se on mahdollista eräitä muita seikkoja, kuten asianomaisen laivanvarustajan tai laivanselvittäjän kirjallinen ilmoitus, toimivaltaisten diplomaatti- tai konsuliviranomaisten kirjallinen ilmoitus sekä poliisiviranomaisten tai mahdollisissa muiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamissa erityistarkastuksissa saadut todisteet.

Diplomaatti-, virka- ja virkamatkapassin haltijat sekä eräiden kansainvälisten järjestöjen henkilöstö/jäsenet

Artiklan 3 kohta kattaa sekä nykyisen diplomaatti-, virka- ja virkamatkapassin haltijoita koskevan kohdan että eräiden kansainvälisten järjestöjen myöntämien asiakirjojen haltijoita koskevan järjestelyn, sillä kyseessä on kaksi henkilöryhmää, joihin sovelletaan samantapaista järjestelyä (järjestelmien erot on säilytetty). Tässä luvussa tarkoitetut kansainvälisten järjestöjen myöntämät asiakirjat ovat: Yhdistyneiden Kansakuntien (ja sen alajärjestöjen), Euroopan yhteisön ja Euratomin myöntämät kulkuluvat; Euroopan neuvoston pääsihteerin myöntämä laillisuustodistus, NATOn pääesikunnan myöntämät asiakirjat (sotilashenkilötodistus varustettuna matkamääräyksellä, matkustusluvalla tai henkilö- tai ryhmäkohtaisella palveluskäskyllä).

Näihin ryhmiin kuuluvat henkilöt voivat nauttimiensa erioikeuksien ja vapauksien perusteella mm. saada suopeampaa kohtelua rajatarkastuksissa siten, että heidät asetetaan etusijalle muihin matkustajiin nähden. Heidän ei pääsääntöisesti myöskään tarvitse osoittaa, että heillä on toimeentuloon riittävät varat. Erikoisasema ei kuitenkaan automaattisesti vapauta heitä viisumivelvollisuudesta, vaan jäsenvaltiot voivat edelleen päättää diplomaatti-, virka- ja virkamatkapassin haltijoiden viisumivapaudesta asetuksen (EY) N:o 539/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Lisäksi täsmennetään, että diplomaatti-, virka- ja virkamatkapassin haltijoilta ei missään tapauksessa saa evätä maahantuloa ilman, että rajavartija ilmoittaa siitä etukäteen toimivaltaisille kansallisille viranomaisille. Tämä koskee myös tapauksia, joissa asianomaisesta henkilöstä on merkintä SIS-järjestelmässä.

Lisäksi 17 artiklan 2 kohdassa mainitaan diplomaattilähetystöjen ja konsuliedustustojen akkreditoidut jäsenet ja heidän perheensä, joilla on ulkoasiainministeriön myöntämä henkilötodistus. Tästä henkilötodistuksesta säädetään liitteessä XII (nykyinen yhteisen käsikirjan liite 13). Nämä henkilötodistukset vastaavat oleskelulupaa ja antavat (yhdessä voimassa olevan matkustusasiakirjan kanssa) haltijalleen oikeuden ylittää jäsenvaltioiden rajan ilman viisumia.

Rajavartijat voivat luonnollisesti tarkastuksen yhteydessä vaatia asianomaista henkilöä osoittamaan diplomaattiasemansa tai sen, että häneen on sovellettava joitakin erioikeuksia, erivapauksia ja vapauksia. Epäselvissä tapauksissa voidaan myös tehdä lisätarkastuksia ottamalla yhteyttä toimivaltaiseen ulkoasiainministeriöön.

Rajatyöntekijät

Artiklan 4 kohdassa nykyiseen tekstiin, jonka mukaan rajatyöntekijöille on mahdollista tehdä vain satunnaisotantaan perustuvia tarkastuksia 8 kohdan mukaisesti, on lisätty periaate, jonka mukaan rajatyöntekijöihin on ilman eri toimenpiteitä sovellettava paikallista rajaliikennettä koskevaan järjestelyyn sisältyviä käytännön helpotuksia, kuten mahdollisuutta ylittää raja erityisistä rajanylityspaikoista tai erillisten jonojen kautta sekä vapautusta matkustusasiakirjojen leimaamisesta. Tämä perustuu siihen, että rajatyöntekijöihin ei voida soveltaa paikallista rajaliikennettä koskevia ehdotuksia, joilla säännellään vain lyhytaikaista oleskelua.

Alaikäiset

Alaikäisiä koskevassa 5 kohdassa (nykyinen 6.8 kohta) säädetään ensinnäkin, että heille on tehtävä samat tulo- ja lähtötarkastukset kuin aikuisillekin. Voimassa olevia säännöksiä on vahvistettu ottaen huomioon puheenjohtajavaltio Italian 2. lokakuuta 2003 esittämä aloite (asiakirja N:o 13124/03 FRONT 133 COMIX 588). Asetukseen on lisätty aikuisen seurassa matkustavia alaikäisiä koskeva säännös, jonka mukaan rajavartijoiden on tehtävä lisätarkistuksia (tarvittaessa keskustelemalla erikseen alaikäisen kanssa), jos voidaan perustellusti olettaa, että alaikäinen on luvatta riistetty laillisen huoltajansa huostasta.

Rajavartijoiden on kiinnitettävä erityistä huomiota ilman huoltajaa matkustaviin alaikäisiin myös maastapoistumistarkastuksen yhteydessä sen varmistamiseksi, etteivät he poistu maasta ilman huoltajansa/huoltajiensa lupaa. Tämä tarkistetaan tutkimalla perusteellisesti heidän asiakirjansa ja matkan syytä ja yksityiskohtia koskevat todistusasiakirjat.

III osasto – Sisärajat

18 artikla

Asetusehdotuksen 18 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan periaate, jonka mukaan sisärajoilla toteutettavat tarkastukset ja henkilöihin kohdistuvat muodollisuudet on poistettava, siinä muodossa kuin tämä periaate on määritelty Schengenin säännöstössä (Schengenin yleissopimuksen 2 artiklan 1 kohta) ja EY:n perustamissopimuksen 14 artiklassa vahvistetun tavoitteen mukaisesti. Tästä seuraa, että sisärajan ylittäminen ei yksin voi olla tarkastusten tai rajamuodollisuuksien peruste, ja että periaatteessa kuka tahansa voi ylittää sisärajat vapaasti mistä tahansa kohdasta. Tarkastukset, jotka tehdään joko järjestelmällisesti tai otannan perusteella pelkästään sisärajan ylittämisen vuoksi, eivät sovi yhteen sen ajatuksen kanssa, että on olemassa alue ilman sisärajoja, ja näin ollen tällaiset tarkastukset on kielletty (tämän asetuksen 20–24 artiklan säännöksiä kuitenkaan rajoittamatta). Kahden Schengenin säännöstöä soveltavan valtion sisärajan ylittämiseen ei siis pidä suhtautua eri tavoin kuin liikkumiseen alueiden, maakuntien, läänien tai minkä tahansa hallinnollisten alueiden välillä yhden jäsenvaltion sisällä.

19 artikla

Ehdotuksen 19 artiklassa toistetaan Schengenin yleissopimuksen 2 artiklan 3 kohta ja täydennetään sitä.

Artiklan a alakohdassa säädetään, että poliisin yleiseen toimivaltaan perustuvat henkilötarkastukset sallitaan koko alueella. Näin ollen tällaiset raja-alueella suoritettavat tarkastukset ovat yhteensopivia niiden sääntöjen kanssa, joiden mukaan sisärajat on voitava ylittää ilman tarkastuksia, kunhan tarkastukset suoritetaan erityisesti tiheyden ja perusteellisuuden osalta samojen sääntöjen mukaisesti kuin maan alueella yleensä suoritettavat tarkastukset. Jäsenvaltiot eivät näin ollen voi antaa lainsäädäntöä, jota sovellettaisiin erikseen ainoastaan sisärajan läheisyydessä olevilla alueilla vahvistamalla esimerkiksi tietty vyöhyke, jolla henkilöllisyystarkastuksia tehtäisiin joko otannan tai ulkoisten seikkojen perusteella, ellei vastaavia tarkastuksia tehdä myös muualla maassa. Edes kevennetyt tarkastukset eivät ole sallittuja, jos ne tehdään rajan ylittämisen vuoksi tai sen yhteydessä ja/tai rajan läheisyydessä. Tarkastuksen hyväksyttävyys määritellään siis sen tavoitteen mukaan.

Artiklan b alakohdassa todetaan, että rajatarkastusten poistaminen ei koske turvatarkastuksia, jotka tehdään ennen lentokoneeseen tai laivaan siirtymistä tai sen yhteydessä matkustajien turvallisuuden varmistamiseksi. Näiden tarkastusten tarkoituksena on varmistaa, ettei matkustajilla ole mukanaan aseita tai vaarallisia esineitä tai aineita. Niiden yhteydessä voidaan myös tarkistaa henkilökohtaisen matkalipun haltijan henkilöllisyys. Tarkastukset saattavat olla tarpeen myös silloin kun yleinen järjestys tai matkustajien turvallisuus voisivat vaarantua siksi, että alukseen on tulossa häiriön aiheuttajiksi tunnettuja matkustajia.

Artiklan c ja d alakohdassa korostetaan, että tämä ehdotus ei vapauta ketään velvollisuudesta pitää hallussaan tai mukanaan kansallisen lainsäädännön edellyttämiä lupia ja asiakirjoja, eikä myöskään kolmansien maiden kansalaisia velvollisuudesta ilmoittaa oleskelustaan jäsenvaltion alueella silloin kun tällaisesta

velvollisuudesta säädetään kansallisessa lainsäädännössä asiaa koskevan yhteisön oikeuden (ja erityisesti maahantulosta ilmoittamista koskevan Schengenin yleissopimuksen 22 artiklan) mukaisesti.

20 artikla

Sisärajoilla tehtävien henkilötarkastusten poistamisen ei pitäisi vaarantaa turvallisuutta alueella ilman sisärajoja. Siksi on laadittu henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevia liitännäistoimia, joiden tarkoituksena on pitää yllä korkea turvallisuustaso.

Saattaa kuitenkin esiintyä poikkeuksellisia vaaratilanteita, joita ei voida ratkaista riittävän tehokkaasti liitännäistoimien avulla, vaan jotka vaativat sisärajoilla tehtävien henkilötarkastusten ottamista uudelleen käyttöön. Tämä artikla perustuu Schengenin yleissopimuksen 2 artiklan 2 kohtaan, ja siinä vahvistetaan edellytykset, joiden täyttyessä jäsenvaltio voi ottaa nämä tarkastukset uudelleen käyttöön sekä tätä varten sovellettava menettely.

Kuten Schengenin yleissopimuksessa todetaan, jäsenvaltio voi ottaa rajatarkastukset uudelleen käyttöön, jos yleinen järjestys tai sisäinen turvallisuus ovat uhattuina. Perusteisiin on lisätty kansanterveys, koska tämä edellytys sisältyy myös 5 artiklassa säädettyihin maahantuloedellytyksiin (ks. edellä kyseistä artiklaa koskevat huomautukset). Tässä ehdotuksessa säädetään, että kyseessä on oltava yleistä järjestystä, sisäistä turvallisuutta tai kansanterveyttä uhkaava vakava vaara. Lisäyksen tarkoituksena on korostaa, että suojalausekkeen täytäntöönpano on edelleen poikkeuksellinen toimenpide.

Toimenpiteen poikkeuksellisuuden vuoksi sisärajoilla tehtävät tarkastukset voidaan ottaa uudelleen käyttöön periaatteessa enintään 30 vuorokaudeksi. Enimmäiskestoa rajoittavat myös 1 kohdan säännökset, joissa vaaditaan suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, että sisärajoilla tehtävien tarkastusten uudelleen käyttöön ottaminen on rajoitettava siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä vaaran torjumiseksi. Käytäntö on osoittanut, että Schengenin säännöstön täytäntöönpanon jälkeen tarkastusten uudelleen käyttöön ottaminen on useimmissa tapauksissa kestänyt alle 30 vuorokautta, minkä vuoksi kyseinen enimmäismääräaika on perusteltu.

On tietenkin mahdollista, että vakava uhka kestää yli 30 vuorokautta. Siinä tapauksessa määräaika voidaan uusia eli tarkastukset voidaan pitää voimassa toiset 30 vuorokautta (2 kohta). Määräajan jatkamista koskevasta menettelystä säädetään 23 artiklassa.

21 artikla

Schengenin yleissopimuksessa säädettyä menettelyä sisärajoilla tehtävien tarkastusten uudelleen käyttöön ottamiseksi on tarpeen mukauttaa, jotta se olisi täysin yhteensopiva unionin institutionaalisen kehyksen kanssa, koska tätä ei tehty kaikkien Schengenin säännöstön institutionaalisten osien kohdalla silloin kun Schengenin säännöstö sisällytettiin Euroopan unioniin. Kun Schengenin säännöstön eri osat jaoteltiin ensimmäisen ja kolmannen pilarin kesken[39], neuvosto katsoi

[39] Em. neuvoston päätös 1999/436/EY.

sisärajojen ylittämisen kuuluvan ensimmäiseen pilariin ja määritti sen oikeusperustaksi EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 1 kohdan.

Tämän vuoksi komissio on perustamissopimuksen vartijana otettava mukaan menettelyyn, jonka perusteella sisärajoilla tehtävät tarkastukset otetaan väliaikaisesti uudelleen käyttöön.

Asianomaisen jäsenvaltion on esitettävä suunnitellun päätöksen syyt, laajuus ja soveltamisaika sekä tarvittaessa toimet, joiden toteuttamista pyydetään muilta jäsenvaltioilta heti sen jälkeen kun kyseinen jäsenvaltio on tehnyt päätöksen tarkastusten uudelleen käyttöön ottamisesta, jotta muut jäsenvaltiot voisivat välittömästi valmistautua kyseiseen toimenpiteeseen. Näiden tietojen toimittamisesta määrätään jo 20. joulukuuta 1995 tehdyssä Schengenin toimeenpanevan komitean päätöksessä (SCH/Com-ex (95) 20, rev 2).

Näistä tiedoista neuvotellaan komission ja muiden jäsenvaltioiden kesken neuvostossa, jotta asiasta voidaan päästä paremmin yhteisymmärrykseen ja aloittaa tarvittaessa jäsenvaltioiden yhteistyö (esimerkiksi rikoksenuusijoiden ja väkivallantekijöiden maastapoistumiskielto tai poliisiyhteistyön tehostaminen). Lisäksi neuvotteluissa on tilaisuus tutkia, mitä muita toimenpiteitä voitaisiin toteuttaa, ja karsia niiden rajojen lukumäärää, joilla tarkastuksia on tarkoitus tehdä. Neuvotteluissa voidaan myös tarkastella toimenpiteiden oikeasuhteisuutta niihin tapahtumiin nähden, joiden vuoksi sisärajoilla tehtävät tarkastukset halutaan ottaa uudelleen käyttöön, ja kyseisiin tapahtumiin liittyviä riskejä. Lisäksi neuvottelujen perusteella voidaan tarvittaessa lähettää paikalle poliiseja tai yhteysvirkamiehiä joko ennen tapahtumia, joiden pelätään uhkaavan yleistä järjestystä, tai näiden tapahtumien ajaksi, ja vaihtaa tietoja, jotka ovat tarpeen tarkastusten kohdentamiseksi. Tässä yhteydessä on syytä ottaa huomioon myös *neuvoston päätöslauselma Eurooppa-neuvoston kokousten ja muiden vastaavien tilaisuuksien turvallisuudesta* (neuvoston asiakirja 13915/03 ENFOPOL 92 COMIX 642, 4.11.2003). Siinä korostetaan, että myös tiedustelupalveluita olisi kuultava, jotta tarkastukset voitaisiin kohdistaa erityisesti sellaisiin henkilöihin, joiden voidaan perustellusti olettaa saapuvan jäsenvaltioon tarkoituksenaan häiritä yleistä järjestystä ja tietyn tilaisuuden turvallisuutta tai tehdä kyseiseen tilaisuuteen liittyviä rikoksia. Neuvotteluissa voidaan myös laatia yhteenveto tapahtumista ja tarkastella toiminnan hyviä puolia ja toisaalta sitä, missä olisi parannettavaa.

Näitä neuvotteluja varten komissio antaa saamiensa tietojen pohjalta lausunnon, jossa se muun muassa tarkastelee, onko sisärajoilla tehtävien tarkastusten uudelleen käyttöön ottaminen oikeassa suhteessa siihen johtaneisiin tapahtumiin ja niihin liittyviin riskeihin.

Neuvottelujen on oltava pakollisia, ja ne on käytävä vähintään 15 vuorokautta ennen kuin tarkastukset on tarkoitus ottaa uudelleen käyttöön, lukuun ottamatta kiireellisiä tapauksia, joissa yleisen järjestyksen, sisäisen turvallisuuden tai kansanterveyden suojaaminen tietyssä jäsenvaltiossa vaatii välittömiä toimia (ks. 22 artikla).

22 artikla

Tässä artiklassa säädetään menettelystä kiireellisissä tapauksissa, joissa 21 artiklassa säädetty tavanomainen menettely ei tule kysymykseen. Tällöin riittää, että sisärajoilla

tehtävien tarkastusten uudelleen käyttöön ottamisesta ilmoitetaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille ja esitetään syyt kiireellisen menettelyn soveltamiseen.

23 artikla

Jotta sisärajoilla tehtävien tarkastusten uudelleen käyttöön ottamiseen liittyvää poikkeustoimenpidettä voitaisiin jatkaa siinä tapauksessa, että vakava uhka kestää yli 30 vuorokautta, on niin ikään neuvoteltava ensin komission, joka antaa asiasta lausunnon, ja muiden jäsenvaltioiden kanssa.

24 artikla

Tässä artiklassa säädetään yhtenäisestä suojalausekkeen käytöstä silloin kun yleiseen järjestykseen, sisäiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen kohdistuu useissa jäsenvaltioissa poikkeuksellisen vakava uhka ja erityisesti valtioiden rajat ylittävä terrorismin uhka. 'Valtioiden rajat ylittävä terrorismin uhka' määritellään 36 artiklan komitean 23. marraskuuta 2001 hyväksymässä tekstissä (neuvoston asiakirja 14181/1/01, 30.11.2001, ENFOPOL 134 rev 1) seuraavasti:

(a) useiden samanaikaisten tai synkronoitujen terrori-iskujen välitön uhka tai toteuttaminen useissa jäsenvaltioissa;

(b) poikkeuksellisen vakava terrori-isku silloin, kun on olemassa vahvoja viitteitä siitä, että kyseisten iskujen toteuttajat tai heidän rikoskumppaninsa voisivat siirtyä muihin jäsenvaltioihin;

(c) poikkeuksellisen vakavan terrori-iskun välitön uhka yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa silloin, kun on olemassa vahvoja viitteitä siitä, että kyseisten iskujen toteuttajat tai heidän rikoskumppaninsa voisivat olla peräisin muista jäsenvaltioista.

Toimenpiteen perusteena voi olla uhkan rajatylittävä luonne tai se, että yksi tai useampi jäsenvaltio on pyytänyt apua turvallisuuteensa kohdistuvan poikkeuksellisen uhkan torjumisessa.

Tällaisessa tilanteessa neuvosto voi päättää, että kaikki jäsenvaltiot ottavat tarkastukset uudelleen käyttöön joko kaikilla tai tietyillä sisärajoilla, esimerkiksi kaikkien tai useiden jäsenvaltioiden lentoasemilla. Kun poikkeuksellisen vakava uhka on poistunut, neuvosto päättää tarkastusten poistamisesta. Euroopan parlamentille ilmoitetaan näistä toimenpiteistä viipymättä.

On syytä korostaa, että tämä artikla ei estä jäsenvaltioita ottamasta kiireellisessä tapauksessa tarkastuksia välittömästi käyttöön omilla rajoillaan 22 artiklan mukaisesti.

25 artikla

Tässä artiklassa täsmennetään, että tarkastusten uudelleen käyttöön ottaminen sisärajoilla edellyttää tämän asetuksen II osastossa määriteltyjen rajatarkastuksia koskevien sääntöjen soveltamista.

26 artikla

Kuten Schengenin säännöstössä nyt säädetään, asianomaisen jäsenvaltion on esitettävä kertomus tarkastusten uudelleen käyttöön ottamista koskevan päätöksensä täytäntöönpanosta. Euroopan unionin toimielinkehys huomioon ottaen kertomus osoitetaan myös komissiolle ja Euroopan parlamentille.

27 artikla

Tässä artiklassa säädetään velvollisuudesta ilmoittaa toimenpiteistä, joilla tarkastukset sisärajoilla otetaan uudelleen käyttöön, paitsi jos tieto on pidettävä luottamuksellisena erityisesti yleiseen järjestykseen ja sisäiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä.

28 artikla

Tämän artiklan tarkoituksena on varmistaa, että syyt, joiden perusteella jäsenvaltio ottaa sisärajoilla tehtävät tarkastukset uudelleen käyttöön tai jatkaa niiden soveltamista, voidaan pitää luottamuksellisina, niin että ne eivät vaaranna sen jäsenvaltion turvallisuutta, jonka yleiselle järjestykselle ja sisäiselle turvallisuudelle on aiheutunut vakava uhka.

IV osasto – Loppusäännökset

29 artikla

Tässä artiklassa säädetään, että tämän asetuksen liitteiden I–XII muuttaminen tapahtuu 30 artiklassa tarkoitetun komitologiamenettelyn mukaisesti. Komitologiamenettelyn käyttö on perusteltua siksi, että kyseisissä liitteissä määritellään tämän asetuksen II osastossa säädettyjen ulkorajoilla tehtävien tarkastusten soveltamista koskevat toimenpiteet.

30 artikla

Kyseessä on vakiosäännös komitologiamenettelystä, jota on noudatettava tämän asetuksen soveltamista koskevien toimenpiteiden hyväksymiseksi päätöksen 1999/468/EY mukaisesti. Noudatettava menettely on sääntelymenettely, koska sen tarkoituksena on antaa edellä mainitun päätöksen 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä; lisäksi sovelletaan saman päätöksen 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika, jonka kuluessa neuvoston on tehtävä määräenemmistöllä päätös komission ehdotuksen perusteella toteutettavista toimenpiteistä, jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia, on kaksi kuukautta.

31 artikla

Tässä artiklassa määritellään asetuksen alueellinen soveltamisala. Schengenin yleissopimuksen soveltamisala määritellään yleissopimuksen 138 artiklassa, ja sen mukaisesti tämän artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että asetusta ei sovelleta Euroopan ulkopuolella sijaitseviin Ranskan tasavallan ja Alankomaiden kuningaskunnan alueisiin.

Artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että tämän asetuksen säännökset eivät vaikuta myöskään Ceutaa ja Melillaa koskeviin erityisjärjestelyihin, jotka määritellään Espanjan liittymisestä Schengenin yleissopimukseen tehdyn sopimuksen päätösasiakirjassa.

32 artikla

Avoimuuden ja oikeudellisen selkeyden vuoksi jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi 17 artiklan c ja d alakohdassa tarkoitetut kansalliset säännöksensä. Tiedotuksen varmistamiseksi ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

33 artikla

Tässä artiklassa säädetään, että sisärajoja koskevan III osaston soveltamisesta on laadittava kertomus viimeistään kolmen vuoden kuluttua sen voimaantulosta. Komissio arvioi kertomuksessa tarkastusten uudelleen käyttöön ottamisesta sisärajoilla mahdollisesti aiheutuvia ongelmia ja voi tarvittaessa ehdottaa tarpeellisiksi katsottuja muutoksia.

34 artikla

Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa täsmennetään, mitkä määräykset kumotaan ja korvataan tällä asetuksella sen soveltamisen alkamisesta lähtien, eli:

– Schengenin yleissopimuksen 2–8 artikla, jotka koskevat sisärajojen ylittämistä (2 artikla) ja ulkorajojen ylittämistä (3–8 artikla);

– yhteinen käsikirja ja sen liitteet;

– seuraavat Schengenin toimeenpanevan komitean päätökset: päätös SCH/Com-ex(94) 17 rev 4, Schengen-järjestelmän käyttöönotosta ja soveltamisesta liikennelentoasemilla ja laskeutumispaikoilla; ja päätös SCH/Com-ex(95) 20 rev 2, Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 2 artiklan 2 kohdan soveltamismenettelystä;

– yhteisen konsuliohjeiston liite 7, joka koskee kansallisten viranomaisten vuosittain vahvistamia ohjeellisia toimeentulovaroja rajojen ylityksiä varten ja joka esitetään tämän asetuksen liitteessä III;

– neuvoston asetus (EY) N:o 790/2001 täytäntöönpanovallan pidättämisestä neuvostolle rajatarkastusten ja -valvonnan toteuttamista koskevien tiettyjen yksityiskohtaisten määräysten ja käytännön menettelytapojen osalta, koska tämän asetuksen 30 artiklassa säädetty menettely tämän asetuksen liitteiden muuttamisesta korvaa kyseisen asetuksen 1 ja 2 artiklassa säädetyt menettelyt.

Artiklan 2 kohdan toisessa kohdassa viitataan liitteessä XIII olevaan vastaavuustaulukkoon, josta käy täsmällisesti ilmi, mitä Schengenin yleissopimuksen, yhteisen käsikirjan ja muiden Schengenin säännöstöä koskevien päätösten määräyksiä tällä asetuksella korvataan. Taulukon avulla uuden asetuksen yhteydessä esitetyt viittaukset vanhoihin määräyksiin voidaan tulkita oikein.

35 artikla

Kyseessä on vakiosäännös, jossa säädetään asetuksen voimaantulosta ja sen välittömistä vaikutuksista.

Asetuksen soveltaminen alkaa vasta 6 kuukautta sen voimaantulon jälkeen, koska kyseessä on mittava tehtävä, josta on ilmoitettava rajavartiostoille, joita varten on myös tarvittaessa laadittava käytännön käsikirja.

LIITE

Taulukko niistä yhteisen käsikirjan määräyksistä, joita ei ole otettu asetukseen

Yhteisen käsikirjan määräykset, joita ei ole otettu asetukseen	Perustelu(t)
I osa, 1,1 kohta Maahanpääsyn vaikutukset	Kohdassa vain toistetaan Schengenin yleissopimuksen (SY) 20 ja 21 artiklan määräykset. Sitä paitsi määräys ei millään tavoin liity maahantulon ja rajan ylittämisen edellytyksiin.
I osa, 3 kohta (3.1, 3.2 ja 3.3. kohta ml.) Viisumit, joiden nojalla ulkomaalaiset voivat tulla jäsenvaltioiden alueelle	Tämä osa on tarpeeton, sillä siinä vain toistetaan SY:n ja yhteisen konsuliohjeiston (YKO) määräyksiä (SY: 10–11 artikla ja 18 artikla, YKO: I osa, V osan 3 kohta, VI osa, liitteet 1, 8, 9, 10 ja 13).
I osa, 4.2 kohta Turvallisuutta koskevat edellytykset	Tässä toistetaan SY:n 96 artiklan sisältö.
II osa, 1.3.4 kohta Unionin kansalaisten (ja muiden vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvien henkilöiden) oikeus olla joutumatta perusteelliseen tarkastukseen muutoin kuin poikkeustapauksessa	Tämä oikeus perustuu unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä vapaata liikkuvuutta koskevaan yhteisön lainsäädäntöön (ks. erityisesti 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu direktiivi 2004/38/EY, johon on koottu koko asiaa koskeva yhteisön säännöstö). Tämän asetuksen 3 artiklan mukaisesti asetus ei vaikuta vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvien henkilöiden oikeuksiin. Säännös on näin ollen tarpeeton.
1.4.7 kohta Erityisjärjestelyt, jotka koskevat maahantulon epäämistä unionin kansalaisilta ja muilta vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvilta henkilöiltä	Ks. edellä II osan 1.3.4 kohtaa koskeva huomautus.
3.4.1.1, 3.4.1.2 ja 3.4.1.3 kohta ’Meriliikenteen’, ’matkustajan’ ja ’henkilöstön’ määritelmät	Näitä määritelmiä ei katsottu tarpeellisiksi.

II osan 5.3–5.5 kohta [**] Rajalla myönnettävät viisumit	Säännökset ovat tarpeettomia, koska: - liite 14 on kumottu (5.3 kohta); - tällaisista viisumeista perittävät maksut (5.4 kohta) sekä niitä koskevista etukäteisneuvotteluista (5.5 kohta) säädetään YKO:n asianomaisissa kohdissa.
II osa, 6.1 kohta Unionin kansalaisia ja muita yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvia henkilöitä koskeva järjestely	Ks. edellä II osan 1.3.4 kohtaa koskeva huomautus.
II osa, 6.3 kohta – Pakolaiset ja kansalaisuudettomat	Näitä henkilöryhmiä koskevista viisumivaatimuksista säädetään jo asetuksessa (EY) N:o 539/2001. Matkustusasiakirjojen tunnustamista ei ole yhdenmukaistettu. Tämä osa on tarpeeton.
II osa, 6.9 kohta – Ryhmämatkat (tarkastusten lieventäminen tietyissä tapauksissa)	Tämä säännös on ristiriidassa tarkastuksia koskevien yleisten säännösten ja erityisesti matkustusasiakirjojen järjestelmällistä leimaamista maahantulon yhteydessä koskevan velvollisuuden kanssa (9 artikla).
6.10 kohta – Rajalla turvapaikka-hakemuksen jättävät ulkomaalaiset	Tarpeeton.
Liitteet 4, 5, 5a, 6, 6a, 6b, 6c, 8, 8a, 11, 14a ja 14b	Identtisiä YKO:n vastaavien liitteiden (tai osien) kanssa.
Liitteet 7 ja 9 – Viisumitarran mallit	Eivät ole sitovia.
Liite 12 – Erillisten lehtien mallit (*viisumin kiinnittämistä varten*)	Ei enää voimassa (korvattu asetuksella (EY) N:o 333/2002).

[**] Osan II 5 ja 5.1 kohdat kumottiin asetuksella N:o 415/2003 ja korvattiin viittauksella asetukseen itseensä. Kohdat 5.2 ja 5.6 sisällytetään tämän asetuksen 11 artiklaan ja VIII liitteeseen.

2004/0127 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

henkilöiden toimesta tapahtuvaa rajojen ylittämistä koskevasta yhteisön säännöstöstä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[40],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[41],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 62 artiklan 1 kohdan nojalla toimenpiteiden laatiminen sen varmistamiseksi, että kaikki sisärajojen ylittämiseen liittyvät henkilötarkastukset poistetaan, on olennainen osa perustamissopimuksen 14 artiklassa tarkoitettua tavoitetta, jonka mukaan pyritään luomaan alue ilman sisärajoja, missä henkilöiden vapaa liikkuvuus on taattu.

(2) Perustamissopimuksen 61 artiklan mukaan henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevan alueen luomista on täydennettävä liitännäistoimenpitein. Perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ulkorajojen valvontaa koskeva yhteinen politiikka on osa näitä toimenpiteitä.

(3) Hyväksyttäessä yhteisiä toimenpiteitä, jotka koskevat henkilöiden toimesta tapahtuvaa sisärajojen ylittämistä sekä ulkorajojen valvontaa, on otettava huomioon osaksi Euroopan unionia otetun Schengenin säännöstön määräykset ja erityisesti Schengenissä 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn sopimuksen soveltamista koskevan yleissopimuksen[42] sekä yhteisen käsikirjan[43] asiaa koskevat määräykset.

(4) Ulkorajojen valvontaa koskevan yhteisen lainsäädännön antaminen muun muassa asiaa koskevaa nykyistä säännöstöä konsolidoimalla ja kehittämällä on eräs keskeinen osa-alue ulkorajojen valvontaa koskevassa yhteisessä politiikassa, sellaisena kuin se määritellään 7 päivänä toukokuuta 2002 annetussa komission tiedonannossa ”Kohti Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen yhdennettyä valvontaa”[44]. Tämä tavoite mainitaan suunnitelmassa Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen valvonnasta,

---

40 EUVL C […], […], s. […].
41 EUVL C […], […], s. […].
42 EYVL L 230, 22.9.2000, s. 19.
43 EYVL C 313, 16.12.2002, s. 97.
44 KOM(2002) 233 lopullinen.

jonka neuvosto hyväksyi 13 päivänä kesäkuuta 2002 ja jolle myös Eurooppa-neuvosto on antanut tukensa Sevillassa 21 ja 22 päivänä kesäkuuta 2002 ja Thessalonikissa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2003.

(5) Henkilöiden toimesta tapahtuvaa rajojen ylittämistä koskevan yhteisen järjestelyn määrittäminen ei aseta kyseenalaiseksi eikä vaikuta niihin vapaata liikkuvuutta koskeviin oikeuksiin, jotka kuuluvat unionin kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen sekä sellaisille kolmansien maiden kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen, joilla yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä kyseisten maiden välillä tehtyjen sopimusten perusteella on unionin kansalaisten kanssa yhtäläiset oikeudet vapaaseen liikkuvuuteen.

(6) Rajavalvonta ei ole pelkästään niiden jäsenvaltioiden edun mukaista, joiden ulkorajoilla sitä suoritetaan, vaan se on kaikkien niiden jäsenvaltioiden edun mukaista, jotka ovat luopuneet sisärajoilla tehtävistä tarkastuksista. Sen tehtävänä on edistää laittoman maahanmuuton ja ihmiskaupan torjuntaa sekä kaikenlaisten yleiseen järjestykseen, sisäiseen turvallisuuteen sekä kansanterveyteen ja jäsenvaltioiden kansainvälisiin suhteisiin kohdistuvien uhkien ehkäisemistä. Rajavalvonnan toteuttamisen on oltava oikeassa suhteessa näihin tavoitteisiin.

(7) Rajavalvonta käsittää paitsi vahvistetuilla rajanylityspaikoilla tehtävät henkilötarkastukset myös rajanylityspaikkojen välisellä rajaosuudella suoritettavan valvonnan. Olisi siis vahvistettava edellytykset, kriteerit ja menettelytavat, joilla säännellään sekä rajanylityspaikoilla suoritettavia tarkastuksia että rajavalvontaa.

(8) Olisi säädettävä, että poikkeuksellisissa ja odottamattomissa olosuhteissa ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia on mahdollista lieventää.

(9) Jotta voitaisiin lyhentää odotusaikoja vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvilta henkilöiltä, joilta yleensä tarkastetaan vain henkilöllisyys, olisi myös säädettävä, että ulkorajojen ylityspaikoissa olisi olosuhteiden salliessa otettava käyttöön erilliset jonot, jotka merkitään kaikissa jäsenvaltioissa yhdenmukaisin vähimmäismerkinnöin. Kansainvälisillä lentokentillä on ehdottomasti käytettävä erillisiä jonoja.

(10) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä estämään se, että tarkastusmenettelyistä aiheutuisi vakava este ulkorajojen yli tapahtuvalle taloudelliselle, sosiaaliselle ja kulttuuriselle kanssakäymiselle. Niiden on osoitettava tätä varten tarvittavat taloudelliset ja henkilöstöresurssit.

(11) Jäsenvaltioiden olisi nimettävä kansallinen yksikkö tai kansallisia yksiköitä, jotka vastaavat rajavartiotehtävistä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Silloin kun rajavartiotehtävät uskotaan samassa jäsenvaltiossa useammalle yksikölle, olisi huolehdittava tiiviistä ja jatkuvasta yhteistyöstä niiden välillä.

(12) Rajavalvontaan liittyvää operatiivista yhteistyötä ja avunantoa jäsenvaltioiden välillä johtaa ja koordinoi asetuksella (EY) N:o […][45] perustettu Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisen ulkorajayhteistyön hallintavirasto.

---

45 EUVL L […], […], s. […].

(13) Olisi säädettävä, että sisärajojen ylittämisen yhteydessä kielletään tarkastukset tai muodollisuudet, jotka perustuvat ainoastaan rajan ylittämiseen.

(14) Olisi kuitenkin täsmennettävä, että tämä asetus ei vaikuta poliisin yleisen toimivallan nojalla tehtäviin tarkastuksiin, maan sisäisten lentojen yhteydessä tehtävien tarkastusten kanssa identtisiin henkilöiden turvatarkastuksiin, jäsenvaltioiden oikeuteen suorittaa poikkeuksellisia matkatavaroiden tarkastuksia yhteisön sisäisen lentomatkan suorittavien henkilöiden käsimatkatavaroihin ja kirjattuihin matkatavaroihin sekä yhteisön sisäisen merimatkan suorittavien henkilöiden matkatavaroihin kohdistuvien tarkastusten ja muodollisuuksien lakkauttamisesta 19 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3925/91[46] nojalla, eikä jäsenvaltioiden lainsäädäntöön, joka koskee matkustus- ja henkilöasiakirjojen mukana pitämistä tai velvollisuutta ilmoittaa läsnäolostaan asianomaisen jäsenvaltion alueella.

(15) Kun yhden jäsenvaltion yleiseen järjestykseen, sisäiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen kohdistuu vakava uhka, kyseisen jäsenvaltion on myös voitava ottaa väliaikaisesti käyttöön tarkastukset rajoillaan. Olisi vahvistettava tähän liittyvät edellytykset ja menettelyt, jotta voidaan varmistaa tarkastusten uudelleen käyttöönottamiseen liittyvän toimenpiteen poikkeuksellisuus ja oikeasuhteisuus.

(16) Kun yleiseen järjestykseen, sisäiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen kohdistuu poikkeuksellisen vakava uhka yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, neuvoston on voitava päättää tarkastusten ottamisesta uudelleen käyttöön välittömästi joko kaikilla tai tietyillä sisärajoilla ja kaikissa jäsenvaltioissa tai useassa jäsenvaltiossa. Tarkastusten laajuus ja kesto olisi rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä uhkan poistamiseksi.

(17) Koska sisärajoilla tehtävien henkilötarkastusten uudelleen käyttöön ottamisen on oltava henkilöiden vapaan liikkuvuuden alueella poikkeuksellinen toimenpide, on tarpeen, että jäsenvaltio, joka käyttää tätä mahdollisuutta hyväkseen, ilmoittaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle yksityiskohtaisesti ne syyt, joiden vuoksi se on toteuttanut toimenpiteen tai jatkanut sen voimassaoloa yli 30 vuorokauden, niin että asiasta voidaan keskustella ja pohtia yhdessä, olisiko toimenpiteille vaihtoehtoa. Nämä syyt on voitava ilmoittaa luottamuksellisina tai salassapitoa edellyttäen. On myös suotavaa, että jäsenvaltio, joka on käyttänyt suojalauseketta, laatii siitä muille jäsenvaltioille sekä Euroopan parlamentille ja komissiolle kertomuksen sen jälkeen kun tarkastukset on poistettu. Sisärajoilla tehtävien tarkastusten uudelleen käyttöön ottamisesta olisi ilmoitettava asianmukaisella tavalla myös suurelle yleisölle ja tiedotettava asiasta vahvistetuilla rajanylityspaikoilla, paitsi jos toimenpiteiden uudelleen käyttöön ottamiseen johtaneet syyt eivät sitä salli.

(18) On syytä säätää menettelystä, jonka mukaan komissio voi muuttaa rajavalvontaa koskevia käytännön menettelytapoja.

---

[46] EYVL L 374, 31.12.1991, s. 4. Asetusta on muutettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

(19) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY[47] mukaisesti.

(20) Koska suunnitellun toiminnan tavoite, eli henkilöiden toimesta tapahtuvaa rajojen ylittämistä koskevien sääntöjen vahvistaminen, vaikuttaa suoraan ulko- ja sisärajojen ylittämistä koskevaan yhteisön säännöstöön, eikä sitä voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Sanotussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(21) Tässä asetuksessa noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Sen täytäntöönpanossa noudatetaan kansainvälistä suojelua ja palauttamiskieltoa koskevia jäsenvaltioiden velvoitteita.

(22) Tämä asetus korvaa yhteisen käsikirjan sekä Schengenissä 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen määräykset, jotka koskevat sisä- ja ulkorajojen ylittämistä. Lisäksi on aiheellista kumota päätökset, jotka Schengenin toimeenpaneva komitea on tehnyt 22 päivänä joulukuuta 1994 (SCH/Com-ex (94) 17, rev 4)[48] ja 20 päivänä joulukuuta 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev 2)[49], sekä täytäntöönpanovallan pidättämisestä neuvostolle rajatarkastusten ja -valvonnan toteuttamista koskevien tiettyjen yksityiskohtaisten määräysten ja käytännön menettelytapojen osalta 24 päivänä huhtikuuta 2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 790/2001[50].

(23) EY:n perustamissopimuksen 299 artiklasta poiketen tätä asetusta sovelletaan Ranskan ja Alankomaiden osalta ainoastaan niiden Euroopassa sijaitseviin alueisiin. Asetus ei vaikuta Ceutan ja Melillan kaupunkeja koskevaan erityisjärjestelyyn, joka määritellään Espanjan kuningaskunnan liittymisestä 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamista koskevaan yleissopimukseen tehdyn sopimuksen päätösasiakirjassa[51].

(24) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä se sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska kuitenkin tämän asetuksen tarkoituksena on kehittää Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten nojalla, Tanska päättää edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on antanut tämän asetuksen, saattaako se sen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(25) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännöstöä tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä

---

47 EYVL L 184, 17.9.1999, s. 23.
48 EYVL L 239, 22.9.2000, s. 168.
49 EYVL L 239, 22.9.2000, s. 133.
50 EYVL L 116, 26.4.2001, s. 5.
51 EYVL L 239, 22.9.2000, s. 69.

näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen[52] yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY[53] 1 artiklan B kohdassa tarkoitetulla alalla.

(26) Tällä asetuksella kehitetään sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY[54] mukaisesti. Sen vuoksi Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä, eikä asetusta sovelleta siihen.

(27) Tällä asetuksella kehitetään sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY[55] mukaisesti. Sen vuoksi Irlanti ei osallistu asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä, eikä asetusta sovelleta siihen.

(28) Tämä asetus on säädös, joka perustuu tai muuten liittyy Schengenin säännöstöön vuoden 2003 liittymissopimuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä, lukuun ottamatta asetuksen III osastoa, johon sovelletaan vuoden 2003 liittymissopimuksen 3 artiklan 2 kohdan määräyksiä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO
YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla
Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan henkilöiden ylittäessä Euroopan unionin ulko- ja sisärajoja.

2 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *'sisärajoilla'*

a) jäsenvaltioiden välisiä maarajoja;

---

52 EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.
53 EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.
54 EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.
55 EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

b) jäsenvaltioiden lentoasemia sisäisten lentojen osalta;

c) jäsenvaltioiden meri- ja sisävesiliikenteen satamia säännöllisen lauttaliikenteen osalta;

2) 'ulkorajoilla' jäsenvaltioiden maa- ja merirajoja sekä lentokenttiä ja meri- ja sisävesiliikenteen satamia, jolleivät ne ole sisärajoja;

3) *'sisäisellä lennolla'* yksinomaan jäsenvaltion alueelta lähtenyttä ja jäsenvaltion alueelle matkalla olevaa lentoa, johon ei sisälly välilaskua kolmannen maan alueelle;

4) *'säännöllisellä lauttaliikenteellä'* sellaista liikennöintiä kahden tai useamman jäsenvaltioiden alueella sijaitsevan sataman välillä ilman käyntiä jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella sijaitsevassa satamassa, jossa on kyse henkilöiden ja ajoneuvojen kuljettamisesta julkisen aikataulun mukaisesti tai niin säännöllisesti ja toistuvasti, että liikennöintiä voidaan pitää järjestelmällisenä;

5) *'kolmannen maan kansalaisella'* henkilöä, joka ei ole Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Euroopan unionin kansalainen;

6) 'kolmannen maan kansalaisella, joka on määrätty maahantulokieltoon' kolmannen maan kansalaista, joka on määrätty maahantulokieltoon Schengenin tietojärjestelmässä Schengenin yleissopimuksen 96 artiklan määräysten mukaisesti;

7) *'vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvilla henkilöillä'*:

a) EY:n perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja unionin kansalaisia sekä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa direktiivissä 2004/38/EY[56] tarkoitettuja kolmansien maiden kansalaisia, jotka ovat oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen Euroopan unionin alueella käyttävän unionin kansalaisen perheenjäseniä;

b) sellaisia kolmansien maiden kansalaisia ja heidän perheenjäseniään heidän kansalaisuudestaan riippumatta, joilla on yhtäältä yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja toisaalta kyseisten kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten perusteella unionin kansalaisten kanssa yhtäläinen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen;

8) *'rajanylityspaikalla'* toimivaltaisten viranomaisten ulkorajojen ylitykseen hyväksymä ylityspaikka, riippumatta siitä onko kyseessä maa-, meri- vai ilmaraja;

9) *'rajavalvonnalla'* jäsenvaltioiden rajoilla tapahtuvaa valvontaa, joka muista syistä riippumatta suoritetaan ainoastaan rajanylitysaikeiden perusteella. Se käsittää:

a) vahvistetuilla rajanylityspaikoilla tämän asetuksen säännösten mukaisesti tehtävät tarkastukset, joiden tarkoituksena on varmistaa, että henkilöt, heidän ajoneuvonsa ja heidän hallussaan olevat esineet voidaan päästää jäsenvaltioiden alueelle tai pois sieltä;

---

[56] EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

b) ulkorajojen valvonnan, joka toteutetaan tämän asetuksen säännösten mukaisesti muualla kuin vahvistetuilla rajanylityspaikoilla ja muulloin kuin niiden vahvistettuina aukioloaikoina ja jonka tarkoituksena on estää henkilöitä kiertämästä rajanylityspaikkoja tarkastusten välttämiseksi ja tulemasta jäsenvaltioiden alueelle tai poistumasta sieltä laittomasti;

10) *'rajavartijalla'* valtion virkamiestä, jonka toimipaikka sijaitsee joko rajanylityspaikalla tai maa- tai meriulkorajalla tai sen välittömässä läheisyydessä ja joka vastaa rajavartiotehtävistä kunkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti;

11) *'paikallisella rajaliikenteellä'* raja-alueella asuvia henkilöitä varten tarkoitettua rajojen ylittämiseen liittyvää erityisjärjestelyä, sellaisena kuin se määritellään [*paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maaulkorajoilla annetussa*] asetuksessa (EY) N:o …[57];

12) *'liikenteenharjoittajalla'* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa ammattimaisesti henkilöiden kuljetusta ilma-, meri- tai maanteitse;

13) *'oleskeluluvalla'* jäsenvaltion viranomaisten myöntämää lupaa, jonka perusteella kolmannen maan kansalainen voi laillisesti oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella, lukuun ottamatta:

a) viisumeja;

b) oleskelulupa- tai turvapaikkahakemuksen käsittelyn ajaksi myönnettyjä lupia;

14) *'risteilyaluksella'* alusta, joka kulkee etukäteen laaditun ohjelman mukaista reittiä, jonka matkustajat osallistuvat yhteiseen ohjelmaan eri satamiin tehtävine turistikäynteineen ja josta ei periaatteessa jätetä matkustajia matkan varrelle tai johon ei oteta uusia matkustajia matkan varrelta;

15) *'huviveneilyllä'* yksityisessä käytössä olevia purje- ja/tai moottorialuksia, joita käytetään urheilu- tai matkailutarkoituksiin;

16) *'rannikkokalastuksella'* kalastustoimintaa aluksilla, jotka palaavat päivittäin tai muutaman päivän välein jonkin jäsenvaltion alueella sijaitsevaan satamaan käymättä välillä jossakin kolmannessa maassa sijaitsevassa satamassa.

3 artikla
Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin jäsenvaltion rajan ylittäviin henkilöihin. Se ei kuitenkaan vaikuta:

a) vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvien henkilöiden oikeuksiin;

---

[57] EUVL L […], […], s. […].

b) pakolaisten ja kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden oikeuksiin, erityisesti palauttamiskiellon osalta;

c) neuvoston direktiivissä 2003/109/EY[58] määriteltyjen pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten oikeuksiin.

II OSASTO
ULKORAJAT

I luku
Ulkorajojen ylittäminen ja maahantuloedellytykset

4 artikla
Ulkorajojen ylittäminen

1. Ulkorajat voidaan ylittää ainoastaan vahvistetuista rajanylityspaikoista niiden vahvistettuina aukioloaikoina. Rajanylityspaikalla on oltava ilmoitus sen aukioloajoista.

   Paikallista rajaliikennettä koskevien järjestelyjen yhteydessä voidaan ottaa käyttöön vain raja-alueen asukkaille tarkoitettuja erityisiä rajanylityspaikkoja.

   Luettelo vahvistetuista rajanylityspaikoista esitetään liitteessä I.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen voidaan velvollisuudesta, jonka mukaan ulkorajat on ylitettävä rajanylityspaikoista niiden vahvistettuina aukioloaikoina, säätää poikkeuksia seuraavasti:

   a) paikallista rajaliikennettä koskevien järjestelyjen yhteydessä;

   b) huviveneilyn ja rannikkokalastuksen yhteydessä;

   c) sellaisia merimiehiä varten, jotka nousevat maihin oleskellakseen satamapaikkakunnalla, jossa heidän aluksensa poikkeaa, tai lähikunnissa;

   d) sellaisia jäsenvaltioiden kansalaisia varten, jotka ylittävät sen jäsenvaltion rajan, jonka kansalaisia he ovat;

   e) erityisessä tilanteessa olevia henkilöitä tai henkilöryhmiä varten, edellyttäen että heillä on mukanaan kansallisen lainsäädännön vaatimat luvat ja että jäsenvaltioiden yleiseen järjestykseen ja sisäiseen turvallisuuteen liittyvät syyt eivät ole sitä vastaan. Nämä luvat voidaan myöntää vain jos niitä hakevat henkilöt esittävät rajan ylittämiseen vaadittavat asiakirjat.

---

58 EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.

3. Edellä olevassa 2 kohdassa säädettyjä poikkeuksia ja kansainvälistä suojelua koskevia jäsenvaltioiden velvollisuuksia rajoittamatta jäsenvaltiot ottavat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti käyttöön seuraamuksia, joita sovelletaan, jos ulkorajat ylitetään luvattomasti rajanylityspaikkojen ulkopuolella ja muulloin kuin niiden vahvistettuina aukioloaikoina. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

5 artikla
Kolmansien maiden kansalaisten maahantulon edellytykset

1. Kolmannen maan kansalaisen maahantulo jäsenvaltioiden alueelle enintään 90 päivän oleskelua varten voidaan sallia, jos hän täyttää seuraavat edellytykset:

   a) hänellä on voimassa oleva, rajanylitykseen oikeuttava asiakirja tai asiakirjoja;

   b) hänellä on voimassa oleva viisumi, mikäli se vaaditaan;

   c) hän esittää tarvittaessa suunnitellun oleskelun tarkoituksen ja edellytykset osoittavat asiakirjat, todistus matkavakuutuksesta mukaan luettuna, ja hänellä on toimeentuloon tarvittavat varat ottaen huomioon sekä suunnitellun oleskelun kesto että lähtömaahan paluu tai kauttakulkumatka sellaiseen kolmanteen maahan, jonne hänen pääsynsä on taattu, tai hän kykenee hankkimaan laillisesti tällaiset varat,

   d) häntä ei ole määrätty maahantulokieltoon Schengenin tietojärjestelmässä (SIS);

   e) hänen ei katsota voivan vaarantaa minkään jäsenvaltion yleistä järjestystä, sisäistä turvallisuutta, kansanterveyttä tai kansainvälisiä suhteita.

2. Kolmannen maan kansalaisen on tiedusteltaessa ilmoitettava, mistä syystä hän pyrkii alueelle enintään 90 päivää kestävää oleskelua varten. Rajavartijoiden on syytä epäillessään vaadittava häntä esittämään asiakirjoja, joilla hän voi perustella maahantulonsa syyn.

   Todistusasiakirjat, joiden avulla tarkistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten noudattaminen, täsmennetään liitteessä II.

3. Toimeentuloon tarvittavat varat arvioidaan oleskelun tarkoituksen mukaan majoituksen ja elintarvikkeiden keskimääräisten hintojen perusteella. Kunkin jäsenvaltion vuosittain vahvistamat ohjeelliset varat esitetään liitteessä III.

4. Kolmansien maiden kansalaisilta, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva oleskelulupa, ei vaadita viisumia muiden jäsenvaltioiden alueelle pääsemiseksi.

5. Edellä 1 kohdasta poiketen kolmannen maan kansalaiselle, joka ei täytä kaikkia maahantuloedellytyksiä mutta jolla on jonkin jäsenvaltion myöntämä oleskelulupa tai paluuviisumi tai tarvittaessa molemmat asiakirjat, sallitaan kauttakulku toisten jäsenvaltioiden alueen kautta, jotta hän voi matkustaa sen jäsenvaltion alueelle, joka on myöntänyt hänelle oleskeluluvan tai paluuviisumin, paitsi jos hänet on merkitty sen jäsenvaltion kansalliseen maahantulokieltoluetteloon, jonka ulkorajalle hän

saapuu, ja jos häneltä on tämän merkinnän perusteella evättävä oikeus maahantuloon ja kauttakulkuun.

6. Jos kolmannen maan kansalainen, joka ei täytä 1 kohdassa tarkoitettuja maahantuloedellytyksiä, vetoaa 11 artiklan 1 kohdan säännöksiin ja pyytää maahanpääsyä ja kauttakulkua muun kuin sen jäsenvaltion ulkorajan kautta, joka poikkeuksellisesti suostuu myöntämään hänelle oleskeluoikeuden, hänet on käännytettävä ja hänen on annettava jatkaa matkaansa viimeksi mainitun jäsenvaltion ulkorajalle, jotta hän voisi päästä kyseisen maan alueelle.

7. Edellä 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuilla oleskeluluvilla tarkoitetaan:

   a) oleskelulupia, jotka jäsenvaltiot ovat myöntäneet neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1030/2002[59] säädetyn yhtenäisen kaavan mukaisesti:

   b) muita yhteisen konsuliohjeiston[60] liitteessä 4 mainittuja oleskelulupia ja lupa-asiakirjoja sekä paluuviisumeja.

II luku
Ulkorajojen valvonta ja maahantulon epääminen

6 artikla
Vahvistetuilla rajanylityspaikoilla tehtävät henkilötarkastukset

1. Jäsenvaltioiden rajavartijat valvovat rajanylitysliikennettä ulkorajoilla. Valvonta tapahtuu 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisesti.

2. Kaikille ulkorajan ylittäville henkilöille suoritetaan vähimmäistarkastus, jotta heidän henkilöllisyytensä voidaan todeta esitettyjen matkustusasiakirjojen perusteella.

   Kukin jäsenvaltio suorittaa tarkastuksen, erityisesti henkilöön kohdistuvan ruumiintarkastuksen, lainsäädäntönsä mukaisesti. Tarkastus voi koskea myös ajoneuvoja ja esineitä, jotka ovat rajan ylittävien henkilöiden hallussa.

3. Kolmansien maiden kansalaisille tehdään perusteellinen tarkastus sekä maahantulon että maastapoistumisen yhteydessä.

   Perusteellisen tarkastuksen muodostavat:

   a) matkustusasiakirjojen ja muiden 5 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen maahantulo- ja oleskeluedellytysten sekä mahdollisten oleskeluun ja ammattitoiminnan harjoittamiseen oikeuttavien asiakirjojen tarkistaminen;

---

[59] EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1.
[60] EYVL C 313, 16.12.2002, s. 1, ja EUVL C 310, 19.12.2003, s. 1.

b) yleistä järjestystä, sisäistä turvallisuutta ja kansanterveyttä vaarantavien uhkien tutkiminen ja ehkäiseminen sekä rikoksia koskevien tietojen toteaminen muun muassa tekemällä suoria hakuja Schengenin tietojärjestelmään (SIS) ja kansallisiin tietokantoihin tehtyihin, henkilöitä ja esineitä koskeviin ilmoituksiin.

4. Artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tarkastuksia koskevat käytännön menettelytavat esitetään liitteessä IV.

7 artikla
Tarkastusten lieventäminen

1. Maarajoilla suoritettavia tarkastuksia voidaan lieventää välittömiä toimia edellyttävien poikkeuksellisten ja odottamattomien olosuhteiden vuoksi.

2. Jos 6 artiklassa säädettyjä tarkastuksia ei voida suorittaa järjestelmällisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksellisten ja odottamattomien olosuhteiden vuoksi, tarkastuksille on vahvistettava tärkeysjärjestys.

3. Tarkastusten lieventämistä ja tärkeysjärjestyksen määrittelyä koskevat käytännön menettelytavat esitetään liitteessä V.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava 1 ja 2 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä muille jäsenvaltioille ja komissiolle mahdollisimman pian.

5. Kolmansien maiden kansalaisten on voitava saada erillisestä pyynnöstä matkustusasiakirjansa leimattua 9 artiklan mukaisesti myös lievennettyjen tarkastusten yhteydessä.

8 artikla
Erillisten jonojen käyttöönotto ja opasteet

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön erilliset jonot ilmaulkorajojensa vahvistetuilla ylityspaikoilla, jotta ne voivat suorittaa henkilöiden rajatarkastukset 6 artiklan mukaisesti. Nämä jonot merkitään 2 kohdassa tarkoitetuilla opasteilla.

Erillisten jonojen käyttöönotto on valinnaista jäsenvaltioiden meri- ja maarajojen vahvistetuilla ylityspaikoilla sekä niiden jäsenvaltioiden yhteisillä rajoilla, jotka eivät sovella 18 artiklaa.

2. Opasteet voivat olla myös sähköisiä, ja niihin on tehtävä seuraavat vähimmäismerkinnät:

(a) ainoastaan vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluville henkilöille tarkoitetut jonot: Euroopan unionin tähtikuvion sisällä merkinnät ”UE”, ”EEE” ja ”CH” ja tähtikuvion alapuolella merkintä ”CITOYENS”, liitteessä VI olevan A osan mukaisesti.

(b) muille kolmansien maiden kansalaisten ryhmille tarkoitetut jonot, joita voivat käyttää myös vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvat henkilöt: merkintä ”TOUS PASSEPORTS” liitteessä VI olevan B osan mukaisesti.

Opasteiden vähimmäismerkinnät voidaan tehdä kunkin jäsenvaltion valitsemalla kielellä tai kielillä.

3. Jäsenvaltiot voivat ottaa meri- ja maarajojen vahvistetuilla ylityspaikoilla käyttöön ajoneuvoliikennettä varten erillisiä jonoja, joiden avulla erotetaan toisistaan kevyt ja raskas ajoneuvoliikenne sekä linja-autot, käyttäen liitteessä VI olevan C osan mukaisia opasteita.

4. Jos liikennemäärät jollakin rajanylityspaikalla ovat tilapäisesti epätasapainossa, rajavartijat voivat keskeyttää erillisten jonojen käyttöä koskevien sääntöjen soveltamisen, kunnes tasapaino palautuu.

5. Nykyiset opasteet on muutettava 1, 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisiksi viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2009. Jos jäsenvaltiot uusivat opasteita tai asentavat rajanylityspaikoille uusia opasteita ennen kyseistä päivämäärää, niiden on noudatettava mainituissa kohdissa säädettyjä vähimmäismerkintöjä.

9 artikla
Kolmansien maiden kansalaisten matkustusasiakirjojen leimaaminen

1. Kolmansien maiden kansalaisten matkustusasiakirjat leimataan järjestelmällisesti maahantulon yhteydessä. Maahantuloleima merkitään seuraaviin asiakirjoihin:

a) rajanylitykseen oikeuttavat kolmansien maiden kansalaisten asiakirjat, joissa on voimassa oleva viisumi;

b) asiakirjat, jotka antavat oikeuden rajanylitykseen niille kolmansien maiden kansalaisille, joille jäsenvaltio myöntää viisumin rajalla;

c) asiakirjat, jotka antavat oikeuden rajanylitykseen niille kolmansien maiden kansalaisille, joilta ei vaadita viisumia.

2. Maahantulo- tai maastapoistumisleimaa ei merkitä:

a) vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten matkustusasiakirjoihin;

b) sellaisten merimiesten matkustusasiakirjoihin, jotka ovat jäsenvaltion alueella ainoastaan heidän laivansa poiketessa satamaan ja kyseisen sataman alueella;

c) lentäjien lupakirjoihin tai ilma-aluksen miehistön todistuksiin;

d) kun kyseessä ovat paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn piiriin kuuluvat henkilöt, edellyttäen että heillä on mukanaan vaaditut luvat;

e) kun kyseessä ovat henkilöt, joille ei tehdä henkilötarkastusta, kuten valtionpäämiehet ja arvohenkilöt, joiden tulosta on virallisesti ilmoitettu etukäteen diplomaattiteitse;

f) Andorran, Monacon ja San Marinon kansalaisten rajanylitykseen oikeuttaviin asiakirjoihin.

Kolmannen maan kansalaisen pyynnöstä maahantulo- tai maastapoistumisleiman merkitsemisestä voidaan poikkeuksellisesti luopua, jos leiman merkitseminen saattaisi aiheuttaa asianomaiselle vakavaa haittaa. Tällaisessa tapauksessa maahantulo tai maastapoistuminen merkitään erilliselle paperille, jossa on nimi ja passin numero.

3. Maastapoistumisleima merkitään järjestelmällisesti sellaisiin rajanylitykseen oikeuttaviin asiakirjoihin, joissa on oleskelun kokonaiskestoa koskevan rajoituksen sisältävä toistuvaisviisumi.

4. Leimaamista koskevat käytännön menettelytavat vahvistetaan liitteessä VII.

10 artikla
Rajanylityspaikkojen välisen ulkorajan valvonta

1. Toimivaltaiset viranomaiset valvovat liikkuvien yksiköiden avulla:

a) rajanylityspaikkojen välisiä ulkorajoja;

b) rajanylityspaikkoja niiden tavanomaisten aukioloaikojen ulkopuolella.

Valvonta suoritetaan siten, että se ei rohkaise henkilöitä välttämään tarkastusta rajanylityspaikoissa.

2. Pääasiallisena tavoitteena ulkorajojen valvonnassa muualla kuin rajanylityspaikoilla ja näiden rajanylityspaikkojen valvonnassa muulloin kuin niiden aukioloaikoina on estää luvattomat rajanylitykset, torjua valtioiden rajat ylittävää rikollisuutta ja soveltaa tai toteuttaa rajan laittomasti ylittäneisiin henkilöihin kohdistuvia toimenpiteitä.

3. Vahvistettujen rajanylityspaikkojen välisten rajaosuuksien valvontaa suorittavaa henkilöstöä on oltava käytännön tilanteen edellyttämä määrä ja sillä on oltava käytössään tilanteen edellyttämät menettelyt. Valvontajaksoja muutetaan usein ja yllättäen siten, että luvattomaan rajanylitykseen liittyy aina riski.

4. Valvonnan suorittavat liikkuvat yksiköt, jotka partioivat tai asettuvat asemiin sellaisiin paikkoihin, jotka tiedetään tai arvioidaan ongelmallisiksi, koska valvonnan tarkoituksena on ottaa kiinni rajaa laittomasti ylittävät henkilöt. Valvontaan voidaan käyttää myös teknisiä keinoja kuten elektronisia laitteita.

5. Valvontaan käytetyt keinot ja sen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt valitaan toimintaolosuhteiden ja erityisesti rajan tyypin ja luonteen (maa-, sisävesi- tai meriraja) mukaisesti.

6. Valvonnan toteuttamista koskevat menettelytavat vahvistetaan 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

11 artikla
Maahantulon epääminen

1. Pääsy jäsenvaltioiden alueelle evätään kolmannen maan kansalaiselta, joka ei täytä kaikkia maahantulon edellytyksiä, jotka määritellään 5 artiklan 1 kohdassa, paitsi jos jokin jäsenvaltio pitää välttämättömänä poiketa kyseisestä periaatteesta joko humanitaarisista syistä, kansallisen edun vuoksi tai kansainvälisten velvoitteiden perusteella. Tässä tapauksessa maahanpääsy rajoittuu kyseisen jäsenvaltion alueelle, ja jäsenvaltion on ilmoitettava siitä etukäteen muille jäsenvaltioille. Nämä säännöt eivät estä turvapaikkaoikeuteen liittyvien erityismääräysten tai pitkäaikaista oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevien määräysten soveltamista.

2. Kun kolmannen maan kansalainen, jolta vaaditaan viisumi hänen kansalaisuutensa perusteella, tulee ulkorajalle ilman tällaista viisumia, häneltä evätään maahanpääsy, paitsi jos hän täyttää neuvoston asetuksen (EY) N:o 415/2003[61] 1 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

   Siinä tapauksessa hänelle voidaan myöntää viisumi rajalla kyseisen asetuksen säännösten mukaisesti. Rajalla myönnetyistä viisumeista on pidettävä luetteloa.

3. Maahanpääsyn epäämistä koskeva päätös on välittömästi tai mahdollisen kansallisen lainsäädännön mukaisen määräajan päätyttyä täytäntöönpantava perusteltu päätös, jonka tekee kansallisen lainsäädännön nojalla toimivaltainen taho ja jossa ilmoitetaan myös mahdolliset muutoksenhakukeinot.

   Maahantulon epäämistä koskeva yhteinen lomake esitetään liitteessä VIII olevassa B osassa. Asianomaisen kolmannen maan kansalaisen on annettava kyseisessä lomakkeessa ilmoitus maahantulon epäämistä koskevan päätöksen vastaanottamisesta.

4. Rajavartijat varmistavat, että kolmannen maan kansalainen, jolta on evätty maahanpääsy, ei saavu asianomaisen jäsenvaltion alueelle, tai että hän poistuu sieltä välittömästi, jos hän on jo tullut sinne.

5. Maahantulon epäämistä koskevat menettelytavat vahvistetaan liitteessä VIII olevassa A osassa.

---

61 EUVL L 64, 7.3.2003, s. 1.

III luku
Rajavalvontaa ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä varten tarvittavat varat

12 artikla
Rajavalvontaa varten tarvittavat varat

Jäsenvaltiot sijoittavat riittävästi asianmukaista henkilökuntaa ja resursseja ulkorajojen valvonnan suorittamiseen 6–11 artiklan mukaisesti, jotta ne voivat varmistaa valvonnan korkean tason ulkorajoillaan.

13 artikla
Tarkastustoimenpiteiden toteuttaminen

1. Rajavalvontatoimenpiteiden toteuttaminen tämän asetuksen 6–11 artiklan mukaisesti kuuluu niille jäsenvaltioiden yksiköille, jotka kansallisen lainsäädännön mukaisesti vastaavat rajavartiotehtävistä.

   Näitä tehtäviä hoitaessaan rajavartijoilla on kansallisen lainsäädännön mukaiset rajapoliisin toimivaltuudet sekä valtuudet ryhtyä rikosoikeudellisiin toimiin.

   Rajavartiotehtävistä vastaavat kansalliset yksiköt on muodostettava asianmukaisen koulutuksen saaneista ja alaan perehtyneistä ammattilaisista.

2. Rajavartijoiden suorittamien rajavalvontatoimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa näiden toimenpiteiden tavoitteisiin nähden.

3. Luettelo kunkin jäsenvaltion kansallisista yksiköistä, jotka kansallisen lainsäädännön mukaan vastaavat rajavartiotehtävistä, esitetään liitteessä IX.

4. Rajavalvonnan tehokkaan toimeenpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kaikki rajavartiotehtävistä vastaavat kansalliset yksiköt tekevät jatkuvasti kiinteää yhteistyötä.

14 artikla
Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

1. Jäsenvaltiot avustavat toisiaan ja tekevät keskenään jatkuvasti kiinteää yhteistyötä rajavalvonnan tehokkaan toimeenpanon varmistamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden välistä operatiivista yhteistyötä hallinnoi ja koordinoi Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisen ulkorajayhteistyön hallintavirasto.

15 artikla
Yhteiset tarkastukset

1. Jäsenvaltiot, jotka eivät sovella 18 artiklaa yhteisillä maarajoillaan, voivat kyseisen artiklan soveltamispäivään asti suorittaa näillä rajoilla yhteisiä tarkastuksia, 6-11 artiklan säännösten soveltamista kuitenkaan rajoittamatta.

   Jäsenvaltiot voivat tätä varten sopia keskenään kahdenvälisistä järjestelyistä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdan mukaisesti sovituista järjestelyistä komissiolle.

IV luku
Erityismenettelytavat tarkastusten yhteydessä ja erityisjärjestelyt

16 artikla
Tarkastuksissa noudatettavat erityismenettelytavat erityyppisillä rajoilla ja ulkorajojen ylityksessä käytettävien kulkuneuvojen mukaan

Liitteessä X esitetään tarkastuksissa noudatettavia erityisiä menettelytapoja, joita sovelletaan erityyppisillä rajoilla ja ulkorajojen ylityksessä käytettävien kulkuneuvojen mukaan:

a) maarajoilla (maa- ja rautatieliikenne);

b) ilmarajoilla (kansainväliset ja muut lentokentät, sisäiset lennot);

c) merirajoilla ja sisävesiliikenteessä.

17 artikla
Erityisjärjestelyt

1. Liitteessä XI esitetään tarkastuksissa noudatettavia erityisiä järjestelyjä, jotka koskevat tiettyjä henkilöryhmiä:

   a) ilma-alusten lentäjiä ja muita miehistön jäseniä;

   b) merimiehiä;

   c) diplomaatti-, virka- ja virkamatkapassin haltijoita sekä eräiden kansainvälisten järjestöjen henkilöstöä;

   d) rajatyöntekijöitä;

   e) alaikäisiä.

2. Liitteessä XII esitetään niiden henkilötodistusten mallit, joita jäsenvaltioiden ulkoasiainministeriöt myöntävät diplomaattilähetystöjen ja konsuliedustustojen akkreditoiduille jäsenille ja heidän perheenjäsenilleen.

III OSASTO
SISÄRAJAT

I luku
Sisärajoilla tehtävien tarkastusten poistaminen

18 artikla
Sisärajojen ylittäminen

Sisärajat voidaan ylittää kaikkialla ilman rajoilla suoritettavia henkilötarkastuksia, henkilöiden kansalaisuudesta riippumatta.

19 artikla
Maan sisäiset tarkastukset

Sisärajoilla tehtävien rajatarkastusten poistaminen ei vaikuta:

a) poliisin toimivallan harjoittamiseen, joka kuuluu kunkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla toimivaltaisille viranomaisille, kunhan sisärajalla, rajan läheisyydessä tai tietyillä raja-alueilla tehdyt tarkastukset toteutetaan samojen yksityiskohtaisten sääntöjen ja tavoitteiden mukaan kuin koko maan alueella tehdyt tarkastukset erityisesti tiheyden ja perusteellisuuden osalta;

b) satamissa ja lentoasemilla suoritettaviin henkilöiden turvatarkastuksiin, joita tekevät kunkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla toimivaltaiset viranomaiset tai vastaavat sataman tai lentokentän toiminnasta vastaavat viranomaiset tai liikenteenharjoittajat, edellyttäen että samanlaisia tarkastuksia tehdään myös henkilöille, jotka matkustavat jäsenvaltion sisällä;

c) jäsenvaltion mahdollisuuteen säätää kansallisessa lainsäädännössä velvollisuudesta pitää hallussaan ja mukanaan lupia ja asiakirjoja;

d) kolmansien maiden kansalaisten velvollisuuteen ilmoittaa läsnäolostaan jäsenvaltion alueella Schengenin yleissopimuksen 22 artiklan mukaisesti.

II luku
Suojalauseke

20 artikla
Sisärajoilla tehtävien tarkastusten uudelleen käyttöön ottaminen yhdessä jäsenvaltiossa

1. Jos jäsenvaltion yleiseen järjestykseen, sisäiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen kohdistuu vakava uhka, se voi ottaa enintään 30 vuorokauden ajaksi uudelleen käyttöön rajatarkastukset sisärajoillaan 21 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti tai kiireellisessä tapauksessa 22 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Näiden

tarkastusten laajuus ja kesto eivät saa ylittää sitä, mikä on uhkan vakavuuden vuoksi ehdottoman välttämätöntä.

2. Jos yleiseen järjestykseen, sisäiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen kohdistuva uhka jatkuu yli 30 vuorokautta, jäsenvaltio voi pitää rajatarkastukset edelleen voimassa, jos ne perustuvat samoihin syihin kuin 1 kohdassa ja ottaen huomioon mahdolliset uudet tekijät, enintään 30 vuorokautta kerrallaan 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

21 artikla
Menettely tavanomaisissa tapauksissa

1. Kun jäsenvaltio aikoo ottaa uudelleen käyttöön rajatarkastukset sisärajoillaan 20 artiklan 1 kohdan nojalla, sen on ilmoitettava tästä välittömästi muille jäsenvaltioille ja komissiolle sekä annettava seuraavat tiedot:

   a) suunnitellun päätöksen perustelut täsmentäen, mitkä tapahtumat muodostavat vakavan uhkan kyseisen maan yleiselle järjestykselle, sisäiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle;

   b) suunnitellun päätöksen laajuus täsmentäen, millä rajoilla tarkastukset on tarkoitus ottaa uudelleen käyttöön;

   c) vahvistettujen rajanylityspaikkojen nimet;

   d) suunnitellun päätöksen hyväksymispäivämäärä ja voimassaoloaika;

   e) tarvittaessa toimenpiteet, jotka muiden jäsenvaltioiden olisi toteutettava.

2. Asianomaisen jäsenvaltion tekemän ilmoituksen jälkeen komissio antaa asiasta lausunnon 3 kohdassa tarkoitettuja neuvotteluja varten.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista ja 2 kohdassa tarkoitetusta lausunnosta neuvotellaan pyynnön esittävän jäsenvaltion, neuvostoon kokoontuneiden muiden jäsenvaltioiden ja komission kesken muun muassa siksi, että tarvittaessa voidaan järjestää jäsenvaltioiden keskinäistä yhteistyötä ja arvioida toimenpiteiden oikeasuhteisuutta tarkastusten uudelleen käyttöönottamiseen johtaneisiin tapahtumiin sekä yleiseen järjestykseen, sisäiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen kohdistuvia riskejä.

   Edellä tarkoitetut neuvottelut on käytävä vähintään viisitoista vuorokautta ennen kuin tarkastukset on tarkoitus ottaa uudelleen käyttöön.

4. Tarkastukset voidaan ottaa uudelleen käyttöön vasta 3 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen jälkeen.

22 artikla
Kiireellinen menettely

1. Kun jäsenvaltion yleinen järjestys, sisäinen turvallisuus tai kansanterveys vaativat kiireellisiä toimenpiteitä, asianomainen jäsenvaltio voi ottaa sisärajoilla tehtävät tarkastukset välittömästi uudelleen käyttöön.

2. Asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa tästä välittömästi muille jäsenvaltioille ja komissiolle sekä ilmoittaa 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sekä syyt, joiden perusteella on tarpeen soveltaa kiireellistä menettelyä.

23 artikla
Sisärajoilla tehtävien tarkastusten jatkamista koskeva menettely

1. Sisärajoilla tehtäviä tarkastuksia voidaan jatkaa 20 artiklan 2 kohdan nojalla vasta sen jälkeen, kun asiasta on neuvoteltu neuvostossa kokoontuvien muiden jäsenvaltioiden sekä komission kanssa.

2. Pyynnön esittävä jäsenvaltio toimittaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle kaikki tarvittavat tiedot syistä, joiden vuoksi sisärajoilla tehtäviä tarkastuksia on tarpeen jatkaa.

   Sovelletaan 21 artiklan 2 kohdan säännöksiä.

24 artikla
Sisärajoilla tehtävien tarkastusten yhteinen uudelleen käyttöön ottaminen valtioiden rajat ylittävän poikkeuksellisen terrorismin uhkan vuoksi

1. Kun yleiseen järjestykseen, sisäiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen kohdistuu poikkeuksellisen vakava uhka useissa jäsenvaltioissa ja erityisesti kun kyseessä on valtioiden rajat ylittävä terrorismin uhka, neuvosto voi komission ehdotuksen perusteella päättää määräenemmistöllä ottaa välittömästi uudelleen käyttöön rajatarkastukset kaikilla sisärajoilla tai joillakin tietyillä rajoilla joko kaikissa tai useissa jäsenvaltioissa. Näiden tarkastusten laajuus ja kesto eivät saa ylittää sitä, mikä on uhkan poikkeuksellisen vakavuuden vuoksi ehdottoman välttämätöntä.

2. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksen perusteella näiden poikkeuksellisten toimenpiteiden lopettamisesta heti kun poikkeuksellisen vakava uhka poistuu.

3. Euroopan parlamentille on ilmoitettava viipymättä 1 ja 2 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä.

4. Jäsenvaltio voi tästä artiklasta riippumatta tehdä välittömästi ja samanaikaisesti 22 artiklan mukaisen päätöksen.

25 artikla
Tarkastuksia koskevat menettelytavat suojalausekkeen soveltamisen yhteydessä

Kun sisärajoilla tehtävät tarkastukset otetaan uudelleen käyttöön, sovelletaan II osaston asiaa koskevia säännöksiä.

26 artikla
Kertomus sisärajoilla tehtävien tarkastusten ottamisesta uudelleen käyttöön

Jäsenvaltion, joka on 20 artiklan nojalla ottanut sisärajoilla tehtävät tarkastukset uudelleen käyttöön, on vahvistettava päivämäärä, jolloin tarkastukset lopetetaan, ja annettava samalla tai pian sen jälkeen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomus sisärajoilla tehtävien tarkastusten ottamisesta uudelleen käyttöön.

27 artikla
Tiedottaminen yleisölle

Jos suojalausekkeen soveltamiseen johtaneet syyt sen sallivat, se jäsenvaltio tai ne jäsenvaltiot, jotka ovat ottaneet sisärajoilla tehtävät tarkastukset uudelleen käyttöön, tiedottavat tarkastusten uudelleen käyttöön ottamisesta asianmukaisella tavalla sekä yleisölle että vahvistetuilla rajanylityspaikoilla.

28 artikla
Luottamuksellisuus

Muiden jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin ja komission on pidettävä asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä tarkastusten uudelleen käyttöön ottamiseen, jatkamiseen ja 26 artiklan mukaisesti laadittavaan kertomukseen liittyvät tiedot luottamuksellisina.

IV OSASTO
LOPPUSÄÄNNÖKSET

29 artikla
Liitteiden muuttaminen

Liitteitä I–XII muutetaan 30 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

30 artikla
Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kahdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

31 artikla
Tiettyjen alueiden sulkeminen soveltamisalan ulkopuolelle

1. Tätä asetusta ei sovelleta Euroopan ulkopuolella sijaitseviin Ranskan ja Alankomaiden alueisiin.

2. Tämän asetuksen säännökset eivät vaikuta Ceutan ja Melillan kaupunkeja koskevaan erityisjärjestelyyn, joka määritellään Espanjan liittymisestä 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamista koskevaan yleissopimukseen tehdyn sopimuksen päätösasiakirjassa[62].

32 artikla
Kansallisista toimenpiteistä ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kymmenen työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta 19 artiklan c ja d alakohtaa koskevat kansalliset säännöksensä. Niiden on ilmoitettava näihin säännöksiin tehdyistä muutoksista viiden arkipäivän kuluessa.

Jäsenvaltioiden ilmoittamat tiedot julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

33 artikla
Kertomus III osaston soveltamisesta

Komissio esittää viimeistään kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen sen III osaston soveltamisesta.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota vaikeuksiin, joita sisärajoilla tehtävien tarkastusten uudelleen käyttöön ottaminen saattaa aiheuttaa. Se esittää tarvittaessa ehdotuksia tällaisten vaikeuksien poistamiseksi.

34 artikla
Poistetut ja kumotut määräykset

1. Poistetaan Schengenissä 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 2–8 artikla *….[tämän asetuksen soveltamispäivästä*] alkaen.

2. Kumotaan samasta päivämäärästä alkaen:

– yhteinen käsikirja ja sen liitteet;

---

62 EYVL L 239, 22.9.2000, s. 73.

– Schengenin toimeenpanevan komitean 22 päivänä joulukuuta 1994 tehty päätös (SCH/Com-ex (94) 17, rev 4) ja 20 päivänä joulukuuta 1995 tehty päätös (SCH/Com-ex (95) 20, rev 2);

– yhteisen konsuliohjeiston liite 7;

– asetus (EY) N:o 790/2001.

Viittauksia poistettuihin artikloihin ja kumottuihin säädöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

35 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä aletaan soveltaa … päivästä … kuuta … [*6 kuukautta voimaantulon jälkeen*].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä […] päivänä […]kuuta […].

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
[...]

LIITE I
Vahvistetut rajanylityspaikat

BELGIA

Lentoasemat

– Brysselin kansallinen lentoasema (Zaventem)

– Oostende

– Deurne

– Bierset

– Gosselies

– Wevelgem (lentokenttä)

Satamat

– Antwerpen

– Oostende

– Zeebrugge

– Nieuwpoort

– Gent

– Blankenberge

Maarajat

– Suurnopeusjuna "Eurostar" (Kanaalitunneli)

Brussel-Zuid/Bruxelles-Midi –rautatieasema

TŠEKIN TASAVALTA

TŠEKIN TASAVALTA – PUOLA

Maarajat

1. Bartultovice – Trzebina
2. Bílý Potok – Paczków
3. Bohumín – Chałupki
4. Bohumín – Chałupki (rautatie)
5. Bukovec – Jasnowice
6. Český Těšín – Cieszyn
7. Český Těšín – Cieszyn (rautatie)
8. Chotěbuz – Cieszyn
9. Dolní Lipka – Boboszów
10. Dolní Marklovice – Marklowice Górne
11. Frýdlant v Čechách – Zawidów (rautatie)
12. Habartice – Zawidów
13. Harrachov – Jakuszyce
14. Horní Lištná – Leszna Górna
15. Hrádek nad Nisou – Porajów
16. Královec – Lubawka
17. Královec – Lubawka (rautatie)
18. Krnov – Pietrowice
19. Kunratice – Bogatynia
20. Lichkov – Międzylesie (rautatie)
21. Meziměstí – Mieroszów (rautatie)
22. Mikulovice – Głuchołazy
23. Mikulovice – Głuchołazy (rautatie)

24. Náchod – Kudowa Słone

25. Nové Město p. Smrkem – Czerniawa Zdrój

26. Osoblaha – Pomorzowiczki

27. Otovice – Tłumaczów

28. Petrovice u Karviné – Zebrzydowice (rautatie)

29. Pomezní Boudy – Przełęcz Okraj

30. Srbská – Miloszów

31. Starostín – Golińsk

32. Sudice – Pietraszyn

33. Závada – Golkowice

34. Zlaté Hory – Konradów

Paikallinen rajaliikenne (*) ja turistireittien rajanylityspaikat (**)

1. Andělka – Lutogniewice**

2. Bartošovice v Orlických horách – Niemojów*/**

3. Bernartice – Dziewiętlice*

4. Beskydek – Beskidek*

5. Bílá Voda – Złoty Stok*

6. Božanov – Radków**

7. Česká Čermná – Brzozowice**

8. Chomýž – Chomiąża*

9. Chuchelná – Borucin*

10. Chuchelná – Krzanowice*

11. Harrachov – Polana Jakuszycka**

12. Hať – Rudyszwałd*

13. Hať – Tworków*

14. Hněvošice – Ściborzyce Wielkie*

15. Horní Morava – Jodłów**

16. Hrčava – Jaworzynka*/**
17. Janovičky – Głuszyca Górna**
18. Karviná Ráj II – Kaczyce Górne*
19. Kojkovice – Puńców*
20. Kopytov – Olza*
21. Linhartovy – Lenarcice*
22. Luční bouda – Równia pod Śnieżką**
23. Luční bouda – Śląski Dom**
24. Machovská Lhota – Ostra Góra**
25. Malá Čermná – Czermna*
26. Malý Stožek – Stożek*
27. Masarykova Chata – Zieleniec**
28. Mladkov (Petrovičky) – Kamieńczyk**
29. Nýdek – Wielka Czantorja**
30. Olešnice v Orlických horách (Čihalka) – Duszniki Zdrój**
31. Opava – Pilszcz*
32. Orlické Záhoří – Mostowice*
33. Petříkovice – Okreszyn**
34. Píšť – Bolesław*
35. Píšť – Owsiszcze*
36. Rohov – Ściborzyce Wielkie*
37. Šilheřovice – Chałupki*
38. Smrk – Stóg Izerski**
39. Soví sedlo (Jelenka) – Sowia Przełęcz**
40. Špindleruv Mlýn – Przesieka**
41. Staré Město – Nowa Morawa*/**
42. Strahovice – Krzanowice*

43. Travná – Lutynia*/**

44. Třebom – Gródczanki*

45. Třebom – Kietrz*

46. Úvalno – Branice*

47. Vávrovice – Wiechowice*

48. Velké Kunetice –Sławniowice*

49. Velký Stožec – Stożek**

50. Věřňovice – Gorzyczki*

51. Věřňovice – Łaziska*

52. Vidnava – Kałków*

53. Vosecká bouda (Tvarožník) – Szrenica**

54. Vrchol Kralického Sněžníku – Snieznik **

55. Žacléř – Niedomirów**

56. Zdoňov – Łączna**

57. Zlaté Hory – Jarnołtówek**

TŠEKIN TASAVALTA – SLOVAKIA

Maarajat

(1) Bílá – Klokočov

(2) Bílá-Bumbálka – Makov

(3) Břeclav (moottoritie) – Brodské (moottoritie)

(4) Březová – Nová Bošáca

(5) Brumov-Bylnice – Horné Srnie

(6) Hodonín – Holíč

(7) Hodonín – Holíč (rautatie)

(8) Horní Lideč – Lúky pod Makytou (rautatie)

(9) Lanžhot – Brodské

(10) Lanžhot – Kúty (rautatie)

(11) Mosty u Jablunkova – Čadca (rautatie)

(12) Mosty u Jablunkova – Svrčinovec

(13) Nedašova Lhota – Červený Kameň

(14) Šance – Čadca-Milošová

(15) Starý Hrozenkov – Drietoma

(16) Strání – Moravské Lieskové

(17) Střelná – Lysá pod Makytou

(18) Sudoměřice – Skalica

(19) Sudoměřice – Skalica (rautatie)

(20) Velká nad Veličkou – Vrbovce (rautatie)

(21) Velká nad Veličkou – Vrbovce

(22) Velké Karlovice – Makov

(23) Vlárský průsmyk – Horné Srnie (rautatie)

TŠEKIN TASAVALTA – ITÄVALTA

Maarajat

(1) Břeclav – Hohenau (rautatie)

(2) České Velenice – Gmünd

(3) České Velenice – Gmünd (rautatie)

(4) České Velenice – Gmünd 2

(5) Chlum u Třeboně – Schlag

(6) Čížov – Hardegg

(7) Dolní Dvořiště – Wullowitz

(8) Halámky – Gmünd-Neu-Nagelberg

(9) Hatě – Kleinhaugsdorf

(10) Hevlín – Laa an der Thaaya

(11) Hnanice – Mitterretzbach

(12) Horní Dvořiště – Summerau (rautatie)

(13) Ježová – Iglbach

(14) Koranda – St. Oswald

(15) Mikulov – Drasenhofen

(16) Nová Bystřice – Grametten

(17) Nové Hrady – Pyhrabruck

(18) Plešné jezero – Plöckensteinersee

(19) Poštorná – Reinthal

(20) Přední Výtoň – Guglwald

(21) Šatov – Retz (rautatie)

(22) Slavonice – Fratres

(23) Studánky – Weigetschlag

(24) Valtice – Schrattenberg

(25) Vratěnín – Oberthürnau

(26) Zadní Zvonková – Schöneben

TŠEKIN TASAVALTA – SAKSA

Maarajat

(1) Aš – Selb

(2) Aš – Selb-Plössberg (rautatie)

(3) Boží Dar – Oberwiesenthal

(4) Broumov – Mähring

(5) Česká Kubice – Furth im Wald (rautatie)

(6) Cheb – Schirnding (rautatie)

(7) Cínovec – Altenberg

(8) Cínovec – Zinnwald

(9) Děčín – Bad Schandau (rautatie)

(10) Dolní Poustevna – Sebnitz

(11) Doubrava – Bad Elster

(12) Folmava – Furth im Wald

(13) Hora sv. Šebestiána – Reitzenhain

(14) Hrádek nad Nisou – Zittau (rautatie)

(15) Hřensko – Schmilka

(16) Hřensko – Schöna (joki)

(17) Jiříkov – Neugersdorf

(18) Kraslice – Klingenthal

(19) Kraslice / Hraničná – Klingenthal (rautatie)

(20) Lísková – Waldmünchen

(21) Mníšek – Deutscheinsiedel

(22) Moldava – Neurehefeld

(23) Pavlův Studenec – Bärnau

(24) Pomezí nad Ohří – Schirnding

(25) Potůčky – Johanngeorgenstadt (rautatie)

(26) Potůčky – Johanngeorgenstadt

(27) Petrovice – Bahratal

(28) Rozvadov – Waidhaus

(29) Rozvadov – Waidhaus (päätie)

(30) Rumburk – Ebersbach – Habrachtice (rautatie)

(31) Rumburk – Neugersdorf

(32) Rumburk – Seifhennersdorf

(33) Stožec – Haidmühle

(34) Strážný – Philippsreuth

(35) Svatá Kateřina – Neukirchen b.Hl. Blut

(36) Svatý Kříž – Waldsassen

(37) Varnsdorf – Seifhennersdorf

(38) Vejprty – Bärenstein

(39) Vejprty – Bärenstein (rautatie)

(40) Vojtanov – Bad Brambach (rautatie)

(41) Vojtanov – Schönberg

(42) Všeruby – Eschlkam

(43) Železná – Eslarn

(44) Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein

(45) Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein (rautatie)

Turistireittien rajanylityspaikat

1. Brandov – Olbernhau (Grünthal)
2. Branka – Hermannsreuth
3. Bublava – Klingenthal/Aschberg
4. Bučina – Finsterau
5. Čerchov – Lehmgrubenweg
6. Černý Potok – Jöhstadt
7. České Žleby – Bischofsreut (Marchhäuser)
8. Český Jiřetín – Deutschgeorgenthal
9. Debrník – Ferdinandsthal
10. Dolní Podluží – Waltersdorf (Herrenwalde)
11. Dolní Světlá – Jonsdorf
12. Dolní Světlá – Waltersdorf
13. Dolní Žleb – Elbradweg Schöna
14. Fleky – Hofberg
15. Fojtovice – Fürstenau
16. Hora sv. Kateřiny – Deutschkatharinenberg
17. Horní Paseky – Bad Brambach
18. Hrádek nad Nisou – Hartau
19. Hranice – Bad Elster/Bärenloh

20. Hranice – Ebmath
21. Hřebečná (Boží Dar/Hubertky) – Oberwiesenthal
22. Hřebečná/Korce – Henneberg (Oberjugel)
23. Hřensko – Schöna
24. Jelení – Wildenthal
25. Jílové/Sněžník – Rosenthal
26. Jiříkov – Ebersbach (Bahnhofstr.)
27. Křížový Kámen – Kreuzstein
28. Krompach – Jonsdorf
29. Krompach – Oybin/Hain
30. Kryštofovy Hamry – Jöhstadt (Schmalzgrube)
31. Libá/Dubina – Hammermühle
32. Lipová – Sohland
33. Lobendava – Langburkersdorf
34. Lobendava/Severní – Steinigtwolmsdorf
35. Loučná – Oberwiesenthal
36. Luby – Wernitzgrün
37. Mikulášovice – Hinterhermsdorf
38. Mikulášovice (Tomášov) – Sebnitz OT/Hertigswalde (Waldhaus)
39. Mikulášovice/Tanečnice – Sebnitz (Forellenschänke)
40. Moldava – Holzhau
41. Mýtina – Neualbenreuth
42. Nemanice/Lučina – Untergrafenried
43. Nová Ves v Horách – Deutschneudorf
44. Nové Údolí /Trojstoličník/ – Dreisessel
45. Ostrý – Grosser Osser
46. Ovčí Vrch – Hochstrasse

47. Petrovice – Lückendorf

48. Pleš – Friedrichshäng

49. Plesná – Bad Brambach

50. Pod Třemi znaky – Brombeerregel

51. Potůčky – Breitenbrunn (Himmelswiese)

52. Prášily – Scheuereck

53. Přední Zahájí – Waldheim

54. Rybník – Stadlern

55. Šluknov/Rožany – Sohland (Hohberg)

56. Starý Hrozňatov – Hatzenreuth

57. Tři znaky – Drei Wappen

58. Zadní Doubice – Hinterheermsdorf

59. Ždár – Griesbach

60. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein

Lentoasemat

A. julkiset[63]

(1) Brno – Tuřany

(2) České Budějovice – Hosín

(3) Holešov

(4) Karlovy Vary

(5) Klatovy

(6) Liberec

(7) Mnichovo Hradiště

(8) Olomouc

(9) Ostrava – Mošnov

---

63 Kansainväliset lentoasemat jaetaan käyttäjäryhmien mukaisesti julkisiin ja ei-julkisiin lentoasemiin. Julkiset lentoasemat ottavat teknisen ja toiminnallisen kapasiteettinsa puitteissa vastaan kaikkia ilma-aluksia.

(10) Pardubice

(11) Praha – Ruzyně

(12) Uherské Hradiště – Kunovice

B. ei-julkiset[64]

(1) Benešov

(2) Hradec Králové

(3) Líně'

(4) Otrokovice

(5) Přerov

(6) Vodochody

(7) Vysoké Mýto

[64] Siviili-ilmailuvirasto määrittelee ei-julkisten lentoasemien käyttäjät lentoaseman hoitajan ehdotuksen perusteella.

TANSKA

Satamat:

Aabenrå Havn

Aggersund Kalkværks Udskibningsbro

Allinge Havn

Asnæsværkets Havn

Assens Havn

Augustenborg Havn

Avedøreværkets Havn

Avernakke Pier

Bagenkop Havn

Bandholm Havn

Bogense Havn

Bønnerup Havn

Dansk Salt A/S' Anlægskaj

Det Danske Stålvalseværk A/S' Havn

Dragør Havn

Enstedværkets Havn

Esbjerg Havn

Faaborg Havn

Fakse Havn

Fakse Ladeplade Fiskeri- og Lystbådehavn

Fredericia Havn

Frederikshavn Havn

Gedser Havn

Grenå Havn

Gråsten Havn

Gudhjem Havn

Gulfhavn, Stigsnæs

Haderslev Havn

Hals Havn

Hanstholm Havn

Hasle Havn

Helsingør Statshavn

Helsingør Færgehavn

Hirtshals Havn

H.J. Hansen Hadsund A/S' Havn

Hobro Havn

Holbæk Havn

Holstebro-Struer Havn

Horsens Havn

Hou Havn (Odder)

Hundested Havn

Hvide Sande Havn

Kalundborg Havn

Kaløvig Bådehavn

Kerteminde Havn og Marina

Klintholm Havn

Koldby Kås Havn (Samsø)

Kolding Havn

Kongsdal Havn

Korsør Havn

Kyndbyværkets Havn

Københavns Havn

Køge Havn

Lemvig Havn

Lindholm Havn

Lindø-Terminalen

Lyngs Odde Ammoniakhavn

Marstal Havn

Masnedøværkets Havn

Middelfart Havn

Nakskov Havn

Neksø Havn

NKT Trådværket A/S' Havn

Nordjyllandsværkets Havn

Nyborg Havn

Nyborg Fiskerihavn

Nyborg Fritids- og Lystbåde-Havn

Nykøbing Falster Havn

Nykøbing Mors Havn

Næstved Havn

Odense Havn

Odense Staalskibsværft A/S' Havn

Orehoved Havn

Randers Havn

Rudkøbing Havn

Rødby Færge- og Trafikhavn

Rømø Havn

Rønne Havn

Skagen Havn

Skive Havn

Skærbækværkets Havn

Spodsbjerg Færgehavn

Statoil Pieren

Stege Havn

Stevns Kridtbruds Udskibningspier

Stigsnæsværkets Havn

Stubbekøbing Havn

Studstrupværkets Havn

Svaneke Havn

Svendborg Trafikhavn

Sæby Havn

Søby Havn

Sønderborg Havn

Tejn Havn

Thisted Havn

Thorsminde Havn

Thyborøn Havn

Vang Havn

Vejle Havn

Vordingborg Havn

Ærøskøbing Havn

Ålborg Havn

Ålborg Portland

Århus Havn

Årø Havn

Årøsund Havn

Färsaaret:

Fuglafjadar Havn

Klaksvikar Havn

Kollafjardar Havn

Oyra Havn

Runavikar Havn

Torshavn Havn

Tvøroyrar Havn

Vags Havn

Miovags/Sandavags Havn

Sørvags Havn

Vestmanna Havn

Grönlanti:

Aasiaat Havn (Egedesminde)

Ilulissat Havn (Jakobshavn)

Illoqqortoormiit Havn (Scoresbysund)

Kangerlussauaq Havn (Søndre Strømfjord)

Maniitsoq Havn (Sukkertoppen)

Nanortalik Havn

Narsaq Havn

Narsarsuaq Havn

Nuuk Havn (Godthåb)

Paamiut Havn (Frederikshåb)

Qaanaaq Havn (Thule)

Qaqortoq Havn (Julianehåb)

Qasigiannguit Havn (Christianshåb)

Qeqertarsuaq Havn (Godhavn)

Sisimiut Havn (Holsteinsborg)

Tasiilaq Havn (Angmagssalik)

Upernavik Havn

Uummannaq Havn (Umanak)

Lentoasemat:

Billund Lufthavn

Esbjerg Lufthavn

Grønholt Flyveplads

Herning Flyveplads

Karup Lufthavn

Koldingegnens Lufthavn i Vamdrup

Københavns Lufthavn i Kastrup

Lolland-Falster Airport

Lemvig Lufthavn

Odense Lufthavn

Randers Flyveplads

Roskilde Lufthavn i Tune

Rønne Lufthavn

Sindal Lufthavn

Skive Lufthavn

Stauning Lufthavn

Sydfyns Flyveplads på Tåsinge

Sønderborg Lufthavn

Thisted Lufthavn

Vojens Lufthavn

Ærø Lufthavn

Ålborg Lufthavn

Århus Lufthavn

Års flyveplads i Løgstør

Färsaaret:

Vågø Lufthavn

Grönlanti:

Aasiaat Lufthavn (Egedesminde)

Ilulissat Lufthavn (Jakobshavn)

Kangerlussuaq Lufthavn (Søndre Strømfjord)

Kulusuk Lufthavn

Maniitsoq Lufthavn (Sukkertoppen)

Nerlerit Inaat Lufthavn

Narsarsuaq Lufthavn

Pituffik Lufthavn (Thule)

Nuuk Lufthavn (Godthåb)

Qaanaaq Lufthavn (Thule)

Sisimiut Lufthavn (Holsteinsborg)

Upernavik Lufthavn

Uummannaq Lufthavn (Umanak)

SAKSA

SAKSA – TANSKA

- *Ylityspaikan nimi Saksan puolella*	- *Ylityspaikan nimi Tanskan puolella*
Flensburg Bahnhof	Pattburg (Padborg)
Wassersleben	Kollund
Kupfermühle	Krusau (Kruså)
Flensburg Bahnhof	Pattburg Bahnhof (Padborgin asema)
Harrislee	Pattburg (Padborg)
Ellund Autobahn (BAB 7)	Fröslee (Frøslev)
Jardelund	Sophienthal (Sofiedal)
Weesby	Gro Jündewatt (St. Jyndevad)
Neupepersmark	Alt Pepersmark (Pebersmark)
Westre	Grünhof (Grøngård)
Böglum	Seth (Sæd)
Süderlügum Bahnhof	Tondern (Tønder)
Aventoft	Møllehus
Rosenkranz	Rüttebüll (Rudbøl)
Rodenäs	Hoger (Højer)

SAKSA – PUOLA

- *Ylityspaikan nimi Saksan puolella*	- *Ylityspaikan nimi Puolan puolella*
Ahlbeck	Swinemünde (Świnoujście)
Linken	Neu Lienken (Lubieszyn)
Grambow Bahnhof	Scheune (Szczecin-Gumieńce)
Pomellen Autobahn (BAB 11)	Kolbitzow (Kolbaskowo)

Tantow Bahnhof	Scheune (Szczecin-Gumieńce)
Rosow	Rosow (Rosowek)
Mescherin	Greifenhagen (Gryfino)
Gartz	Fiddichow (Widuchowa)
Schwedt	Nieder Kränig (Krajnik Dolny)
Hohensaaten-Hafen	Niederwutzen (Osinów Dolny)
Hohenwutzen	Niederwutzen (Osinów Dolny)
Küstrin-Kietz	Küstrin (Kostrzyn)
Küstrin-Kietz Bahnhof	Küstrin (Kostrzyn)
Frankfurt/Oder Hafen	Słubice
Frankfurt/Oder Straße	Słubice
Frankfurt/Oder Bahnhof	Kunersdorf (Kunowice)
Frankfurt/Oder Autobahn (BAB 12)	Schwetig (Świecko)
Eisenhüttenstadt	Mühlow (Miłów)
Guben Straße	Guben (Gubin)
Guben Bahnhof	Guben (Gubin)
Forst Bahnhof	Forst (Zasieki)
Forst Autobahn (BAB 15)	Erlenholz (Olszyna)
Bad Muskau	Muskau(Mużaków)
Podrosche	Priebus (Przewoz)
Horka Bahnhof	Nieder Bielau (Bielawa Dolna)
Ludwigsdorf Autobahn	Hennersdorf (Jedrzychowice)
Görlitz Straße	Görlitz (Zgorzelec)
Görlitz Bahnhof	Görlitz (Zgorzelec)
Ostriz	Ostriz-Bahnhof (Krzewina Zgorzelecka)
Zittau Choppin-Straße	Kleinschönau (Sieniawka)
Zittau-Friedensstraße	Poritsch (Porajow)

SAKSA – TŠEKIN TASAVALTA

- *Ylityspaikan nimi Saksan puolella*	- *Ylityspaikan nimi Tšekin puolella*
Zittau Bahnhof	Grottau an der Neiße (Hrádek n.N.)
Seifhennersdorf (Nordstraße)	Rumburg (Rumbuk)
Seifhennersdorf	Warnsdorf (Varnsdorf)
Neugersdorf	Georgswalde (Jiřikov)
Ebersbach Bahnhof	Rumburg (Rumburk)
Sebnitz	Niedereinsiedel (Dolni Poustevna)
Schmilka	Herrnskretschen (Hřensko)
Bad Schandau Bahnhof	Tetschen (Dêčin)
Schöna	Herrnskretschen (Hřensko)
Bahratal	Peterswald (Petrovice)
Zinnwald	Zinnwald (Cinovec)
Neurehefeld	Moldava (Moldau)
Reitzenhain	Sebastiansberg (Hora Sv. Šebestiána)
Bärenstein (Eisenbahn)	Weipert (Vejprty)
Bärenstein	Weipert (Vejprty)
Oberwiesenthal	Gottesgab (Boži Dar)
Johanngeorgenstadt Bahnhof	Breitenbach (Potučky)
Johanngeorgenstadt	Breitenbach (Potučky)
Klingenthal	Graslitz (Kraslice)
Bad Brambach Bahnhof	Voitersreuth (Vojtanov)
Schönberg	Voitersreuth (Vojtanov)
Bad Elster	Grün (Doubrava)
Selb	Asch (Aš)

Selb-Plößberg Bahnhof	Asch (Aš)
Schirnding Cheb/Eger Bahnhof	Eger (Cheb)
Schirnding	Mühlbach (Pomezi)
Waldsassen	Heiligenkreuz(Svaty Kříž)
Mähring	Promenhof (Broumov)
Bärnau	Paulusbrunn (Pavluv Studenec)
Waidhaus (B 14)	Roßhaupt (Rozvadov)
Waidhaus Autobahn (BAB 6)	Roßhaupt (Rozvadov)
Eslarn	Eisendorf (Železná)
Waldmünchen	Haselbach (Lisková)
Furth im Wald Schafberg	Vollmau (Folmava)
Furth im Wald Bahnhof	Böhmisch Kubitzen (Česká Kubice)
Eschlkam	Neumark (Všeruby)
Neukirchen b. HL. Blut	St. Katharina (Sverá Katerina)
Bayerisch Eisenstein	Markt Eisenstein (Železná Ruda)
Bayerisch Eisenstein Bahnhof	Markt Eisenstein (Železná Ruda)
Philippsreuth	Kuschwarda (Strážny)
Haidmühle	Tusset (Stožek)

SAKSA – SVEITSI

- *Ylityspaikan nimi Saksan puolella*	- *Ylityspaikan nimi Sveitsin puolella*
Konstanz-Klein Venedig	Kreuzlingen-Seestraße
Konstanz-Schweizer.Personenbahnhof	Konstanz Personenbahnhof
Konstanz-Wiesenstraße	Kreuzlingen-Wiesenstraße
Konstanz-Kreuzlinger Tor	Kreuzlingen
Konstanz-Emmishofer Tor	Kreuzlingen-Emmishofer

Konstanz-Paradieser Tor	Tägerwilen
Gaienhofen	Steckborn
Hemmenhofen	Steckborn
Wangen	Mammern
Öhningen-Oberstaad	Stein am Rhein
Öhningen	Stein am Rhein
Rielasingen Bahnhof	Ramsen Bahnhof
Singen Bahnhof	Schaffhausen
Rielasingen	Ramsen-Grenze
Gasthof "Spießhof" an der B 34	Gasthof "Spiesshof"
Gottmadingen	Buch-Grenze
Murbach	Buch-Dorf
Gailingen-Ost	Ramsen-Dorf
Gailingen-Brücke	Diessenhofen
Gailingen-West	Dörflingen-Pünt und Dörflingen-Laag
Randegg	Neu Dörflingen
Bietingen	Thayngen Straße
Thayngen Bahnhof	Thayngen Bahnhof
Ebringen	Thayngen-Ebringer Straße
Schlatt am Randen	Thayngen-Schlatt
Büßlingen	Hofen
Wiechs-Dorf	Altdorf
Wiechs-Schlauch	Merishausen
Neuhaus-Randen	Bargen
Fützen	Beggingen
Stühlingen	Schleitheim
Eberfingen	Hallau

Eggingen	Wunderklingen
Erzingen	Trasadingen
Erzingen Bahnhof	Trasadingen Bahnhof
Weisweil	Wilchingen
Jestetten-Wangental	Osterfingen
Jestetten-Hardt	Neuhausen
Jestetten Bahnhof	Neuhausen Bahnhof
Altenburg-Rheinau Bahnhof	Neuhausen Bahnhof
Altenburg-Nohl	Nohl
Altenburg-Rheinbrücke	Rheinau
Nack	Rüdlingen
Lottstetten	Rafz-Solgen
Lottstetten-Dorf	Rafz-Grenze
Lottstetten Bahnhof	Rafz Bahnhof
Baltersweil	Rafz-Schluchenberg
Dettighofen	Buchenloh
Bühl	Wil-Grenze
Günzgen	Wasterkingen
Herdern	Rheinsfelden
Rötteln	Kaiserstuhl
Reckingen	Rekingen
Eim	Zurzach-Burg
Waldshut Bahnhof	Koblenz
Waldshut-Rheinbrücke	Koblenz
Waldshut-Rheinfähre	Juppen / Full
Dogern	Leibstadt
Albbruck	Schwaderloch

Laufenburg	Laufenburg
Bad Säckingen-alte Rheinbrücke	Stein / Holzbrücke
Bad Säckingen	Stein
Rheinfelden	Rheinfelden
Grenzacherhorn	Riehen-Grenzacher Straße
Inzlingen	Riehen-Inzlinger Straße
Lörrach-Wiesentalbahn	Riehen Bahnhof
Lörrach-Stetten	Riehen
Lörrach-Wiesenuferweg	Riehen-Weilstraße
Weil-Ost	Riehen-Weilstraße
Basel Badischer Personenbahnhof	Basel Badischer Bahnhof
Basel Badischer Rangierbahnhof	Basel Badischer Rangierbahnhof im Weil am Rhein
Weil-Otterbach	Basel-Freiburger Straße
Weil-Friedlingen	Basel-Hiltalinger Straße
Weil am Rhein-Autobahn (BAB 5)	Basel

BODENJÄRVEN SATAMAT (*BODENSEE*)

Lindau-Städtischer Segelhafen

Lindau-Hafen

Bad Schachen

Wasserburg (Bodensee)

Langenargen

Friedrichshafen-Hafen

Meersburg

Überlingen

Mainau

Konstanz-Hafen

Insel Reichenau

Radolfzell

REININ SATAMAT

Rheinfelden-Rheinhafen

Wyhlen (Wyhlen GmbH)

Grenzach (Fa. Geigy)

Grenzach (Fa. Hoffmann La Roche AG)

Weil-Schiffsanlegestelle

Weil-Rheinhafen

POHJANMEREN SATAMAT

List/Sylt

Hörnum/Sylt

Dagebüll

Wyk/Föhr

Wittdün/Amrum

Pellworm

Strucklahnungshörn/Nordstrand

Süderhafen/Nordstrand

Husum

Friedrichstadt

Tönning

Büsum

Meldorfer Hafen

Friedrichskoog

Helgoland

Itzehoe

Wewelsfleth

Brunsbüttel

Glückstadt

Elmshorn

Uetersen

Wedel

Hamburg

Hamburg-Neuenfelde

Buxtehude

Stade

Stadersand

Bützflether Sand

Otterndorf

Cuxhaven

Bremerhaven

Bremen

Lemwerder

Elsfleth

Brake

Großensiel

Nordenham

Fedderwardersiel

Eckwarderhörne

Varel

Wilhelmshaven

Hooksiel

Horumersiel

Carolinensiel (Harlesiel)

Neuharlingersiel

Bensersiel

Westeraccumersiel

Norddeich

Greetsiel

Wangerooge

Spiekeroog

Langeoog

Baltrum

Norderney

Juist

Borkum

Emden

Leer

Weener

Papenburg

Herbrum

ITÄMEREN SATAMAT

Flensburg, satama

Flensburg-Mürwik (Hafenanlage der Bundesmarine)

Glücksburg

Langballigau

Quern-Neukirchen

Gelting

Maasholm

Schleimünde

Kappeln

Olpenitz (Hafenanlage der Bundesmarine)

Schleswig

Ostseebad Damp

Eckernförde

Eckernförde (Hafenanlage der Bundesmarine)

Surendorf (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Rendsburg

Strande

Schilksee

Kiel-Holtenau

Kiel

Möltenort/Heikendorf

Jägersberg

Laboe

Orth

Puttgarden Bahnhof

Puttgarden

Burgstaaken

Heiligenhafen

Großenbrode (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Grömitz

Neustadt (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Niendorf

Lübeck-Travemünde

Lübeck

Timmendorf

Wolgast

Wismar

Warnemünde

Rostock Überseehafen

Stralsund

Libben

Bock

Saßnitz

Ruden

Greifswald - Ladebow Hafen

Kamminke

Ahlbeck Seebrücke

ODERHAFF

Anklam Hafen

Karnin

Ueckermünde

Altwarp Hafen

Lentoasemat, lentokentät, pienkonekentät

SCHLESWIG-HOLSTEININ OSAVALTIO

Eggebek

Flensburg-Schäferhaus

Helgoland-Düne

Hohn

Itzehoe-Hungriger Wolf

Kiel-Holtenau

Lübeck-Blankensee

Schleswig/Jagel

Westerland/Sylt

Wyk Föhr

MECKLENBURG-VORPOMMERNIN OSAVALTIO

Barth

Heringsdorf

Neubrandenburg-Trollenhagen

Rostock-Laage

HAMPURIN OSAVALTIO

Hamburg

BREMENIN OSAVALTIO

Bremen

Bremerhaven-Luneort

NIEDERSACHSENIN OSAVALTIO

Borkum

Braunschweig-waggum

Bückeburg-Achum

Celle

Damme/Dümmer-See

Diepholz

Emden

Faßberg

Ganderkesee

Hannover

Jever

Nordhorn-Lingen

Leer-Papenburg

Lemwerder, Werksflughafen der Weser-Flugzeugbau GmbH Bremen

Norderney

Nordholz

Osnabrück-Atterheide

Peine-Eddersee

Wangerooge

Wilhelmshaven-Mariensiel

Wittmundhafen

Wunstorf

BRANDENBURGIN OSAVALTIO

Cottbus-Drewitz

Cottbus-Neuhausen

Kyritz

Nauen

Neuhausen

Schönhagen

BERLIININ OSAVALTIO

Tegel

Tempelhof

Schönefeld

NORDRHEIN-WESTFALENIN OSAVALTIO

Aachen-Merzbrück

Arnsberg

Bielefeld-Windelsbleiche

Bonn-Hardthöhe

Dahlemer Binz

Dortmund-Wickede

Düsseldorf

Essen-Mülheim

Hangelar

Hopsten

Köln/Bonn

Marl/Loemühle

Meinerzhagen

Mönchengladbach

Münster-Osnabrück

Nörvenich

Paderborn-Lippstadt

Porta Westfalica

Rheine-Bentlage

Siegerland

Stadtlohn-Wenningfeld

SACHSENIN OSAVALTIO

Dresden

Leipzig-Halle

Rothenburg/Oberlausitz

THÜRINGENIN OSAVALTIO

Erfurt

RHEINLAND-PFALZIN OSAVALTIO

Büchel

Föhren

Koblenz-Winningen

Mendig

Pferdsfeld

Pirmasens-Zweibrücken

Speyer

Worms-Bürgerweide-West

SAARLANDIN OSAVALTIO

Saarbrücken-Ensheim

Saarlouis/Düren

HESSENIN OSAVALTIO

Egelsbach

Allendorf/Eder

Frankfurt/Main

Fritzlar

Kassel-Calden

Reichelsheim

BADEN-WÜRTTEMBERGIN OSAVALTIO

Aalen-Heidenheim-Elchingen

Baden Airport Karlsruhe Baden-Baden

Baden-Baden-Oos

Donaueschingen-Villingen

Freiburg/Brg.

Friedrichshafen-Löwentl

Heubach (Krs. Schwäb.Gmünd)

Karlsruhe Forchheim

Konstanz

Laupheim

Leutkirch-Unterzeil

Mannheim-Neuostheim

Mengen

Mosbach-Lohrbach

Niederstetten

Offenburg

Schwäbisch Hall

Stuttgart

BAIJERIN OSAVALTIO

Aschaffenburg

Augsburg-Mühlhausen

Bayreuth-Bindlacher Berg

Coburg-Brandebsteinsebene

Eggenfelden/Niederbayern

Erding

Fürstenfeldbruck

Hassfurth-Mainwiesen

Herzogenaurach

Hof-Pirk

Ingolstadt

Kempten-Durach

Landsberg/Lech

Landshut-Ellermühle

Lechfeld

Leipheim

Memmingen

München “Franz Joseph Strauß”

Neuburg

Nürnberg

Oberpfaffenhofen, Werkflugplatz der Dornier-Werke GmbH

Passau-Vilshofen

Roth

Rothenburg o.d. Tauber

Straubing-Wallmühle

Weiden/Opf.

Würzburg am Schenkenturm

VIRO

VIRO – LATVIA

Maarajat

(1) Holdre – Omuļi

(2) Ikla – Ainaži

(3) Jäärja – Ramata

(4) Lilli – Unguriņi

(5) Mõisaküla – Ipiķi

(6) Murati – Veclaicene

(7) Valga – Lugaži (rautatie)

(8) Valga 1 – Valka 2

(9) Valga 2 – Valka 3

(10) Valga 3 – Valka 1

(11) Vana-Ikla – Ainaži (Ikla)

(12) Vastse-Roosa – Ape

VIRO – VENÄJÄN FEDERAATIO

Maarajat

(1) Koidula – Kunitšina-Gora

(2) Luhamaa – Šumilkino

(3) Narva – Jaanilinn (Ivangorod) (rautatie)

(4) Narva-1 – Jaanilinn (Ivangorod)

(5) Narva-2 – Jaanilinn (Ivangorod)

(6) Orava – Petseri (rautatie)

(7) Saatse – Krupa

Satamat

(1) Dirhami

(2) Haapsalu

(3) Heltermaa

(4) Kuivastu

(5) Kunda

(6) Lehtma

(7) Lohusalu

(8) Loksa

(9) Miiduranna

(10) Mõntu

(11) Muuga

(12) Narva-Jõesuu

(13) Nasva

(14) Paldiski-1

(15) Paldiski-2

(16) Pärnu-2

(17) Pärnu-3

(18) Rohuküla

(19) Roomassaare

(20) Ruhnu

(21) Sõru

(22) Tallinna-2

(23) Tallinna-3

(24) Tallinna-4

(25) Tallinna-5

(26) Tallinna-6

(27) Tallinna-7

(28) Tallinna-8

(29) Tallinna-9

(30) Tallinna-10

(31) Tallinna-11

(32) Tallinna-12

(33) Veere

(34) Vergi

(35) Virtsu

Lentoasemat

(1) Ämari (ei-yleinen lentokenttä sotilaallisiin tarkoituksiin, ei avoinna siviili-ilma-aluksille)

(2) Kärdla

(3) Kuressaare

(4) Pärnu-1

(5) Tallinna-1

(6) Tallinna-13

(7) Tartu-1

KREIKKA

ΕΝΑΕΡΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*LENTOASEMAT*
1.	ΑΘΗΝΑ	ATHINA
2.	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	HERAKLION
3.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	THESSALONIKI
4.	ΡΟΔΟΣ	RODOS
5.	ΚΕΡΚΥΡΑ	KERKIRA (KORFU)
6.	ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑ ΚΩ	ANTIMACHIA (KOS)
7.	ΧΑΝΙΑ	CHANIA
8.	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΑΜΟΥ	PITHAGORIO- SAMOS
9.	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	MITILINI
10.	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	IOANNINA
11.	ΑΡΑΞΟΣ*	ARAXOS*
12.	ΣΗΤΕΙΑ	SITIA
13.	ΧΙΟΣ*	CHIOS*
14.	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ARGOSTOLI
15.	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	KALAMATA
16.	ΚΑΒΑΛΑ	KAVALA
17.	ΑΚΤΙΟ ΒΟΝΙΤΣΑΣ	AKTIO-VONITSAS
18.	ΜΗΛΟΣ*	MILOS*
19.	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ZAKINTHOS
20.	ΘΗΡΑ	THIRA
21.	ΣΚΙΑΘΟΣ	SKIATHOS
22.	ΚΑΡΠΑΘΟΣ*	KARPATHOS*
23.	ΜΥΚΟΝΟΣ	MIKONOS
24.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ALEXANDROUPOLI

25.	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ELEFSINA
26.	ΑΝΔΡΑΒΙΔΑ	ANDRAVIDA
27.	ΑΤΣΙΚΗ ΛΗΜΝΟΥ	ATSIKI – LIMNOS
28.	ΚΑΣΤΟΡΙΑ	KASTORIA

* Huomio: Araksoksen, Hioksen, Karpathosin ja Milosin lentoasemat eivät ole virallisia rajanylityspaikkoja. Ne ovat auki vain kesäkautena.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*SATAMAT*
1.	ΓΥΘΕΙΟ	GHITHIO
1.	ΓΥΘΕΙΟ	GHITHIO
2.	ΣΥΡΟΣ	SIROS
3.	ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ	IGOYMENITSA
4.	ΣΤΥΛΙΔΑ	STILIDA
5.	ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	AGIOS NIKOLAOS
6.	ΡΕΘΥΜΝΟ	RETHIMNO
7.	ΛΕΥΚΑΔΑ	LEFKADA
8.	ΣΑΜΟΣ	SAMOS
9.	ΒΟΛΟΣ	VOLOS
10.	ΚΩΣ	KOS
11.	ΔΑΦΝΗ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ	DAFNI-AGIOU OROUS
12.	ΙΒΗΡΑ ΑΓΙΟ ΟΡΟΥΣ	IVIRA- AGIOU OROUS
13.	ΓΕΡΑΚΙΝΗ	GERAKINI
14.	ΓΛΥΦΑΔΑ	GLIFADA
15.	ΠΡΕΒΕΖΑ	PREVEZA
16.	ΠΑΤΡΑ	PATRA
17.	ΚΕΡΚΥΡΑ	KERKIRA
18.	ΣΗΤΕΙΑ	SITIA
19.	ΧΙΟΣ	CHIOS

20.	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ARGOSTOLI
21.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	THESSALONIKI
22.	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	KORINTHOS
23.	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	KALAMATA
24.	ΚΑΒΑΛΑ	KAVALA
25.	ΘΑΚΗ	ITHAKI
26.	ΠΥΛΟΣ	PILOS
27.	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΑΜΟΥ	PITHAGORIO - SAMOS
28.	ΛΑΥΡΙΟ	LAVRIO
29.	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	HERAKLIO
30.	ΣΑΜΗ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑΣ	SAMI - KEFALONIA
31.	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	PIREAS
32.	ΜΗΛΟΣ	MILOS
33.	ΚΑΤΑΚΩΛΟ	KATAKOLO
34.	ΣΟΥΔΑ ΧΑΝΙΩΝ	SOUDA - CHANIA
35.	ΙΤΕΑ	ITEA
36.	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ELEFSINA
37.	ΜΥΚΟΝΟΣ	MIKONOS
38.	ΝΑΥΠΛΙΟ	NAFPLIO
39.	ΧΑΛΚΙΔΑ	CHALKIDA
40.	ΡΟΔΟΣ	RODOS
41.	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ZAKINTHOS
42.	ΘΗΡΑ	THIRA
43.	ΚΑΛΟΙ ΛΙΜΕΝΕΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	KALI-LIMENES- HERAKLIOU
44.	ΜΥΡΙΝΑ ΛΗΜΝΟΥ	MYRINA - LIMNOS
45.	ΠΑΞΟΙ	PAXI
46.	ΣΚΙΑΘΟΣ	SKIATHOS

47.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ALEXANDROUPOLI
48.	ΑΙΓΙΟ	AIGHIO
49.	ΠΑΤΜΟΣ	PATMOS
50.	ΣΥΜΗ	SIMI
51.	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	MITILINI
52.	ΧΑΝΙΑ	CHANIA
53.	ΑΣΤΑΚΟΣ	ASTAKOS
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*MAARAJAT*
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ		**ALBANIAN KANSSA**
1.	ΚΑΚΑΒΙΑ	1. KAKAVIA
2.	ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΠΗΓΗ	2. CRISTALOPIGHI
3.	ΜΕΡΤΖΑΝΗ	3. MERTZANI
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ FYROM		**ENTISEN JUGOSLAVIAN TASAVALLAN MAKEDONIAN KANSSA**
1.	ΝΙΚΗ	1. NIKI
2.	ΕΙΔΟΜΕΝΗ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. IDOMENI (rautatie)
3.	ΕΥΖΩΝΟΙ	3. EVZONI
4.	ΔΟΙΡΑΝΗ	4. DOIRANI
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ		**BULGARIAN KANSSA**
1.	ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ	1. PROMACHONAS
2.	ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. PROMACHONAS (rautatie)
3.	ΔΙΚΑΙΑ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	3. DIKEA EVROS (rautatie)
4.	ΟΡΜΕΝΙΟ	4. ORMENIO EVROS
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ		**TURKIN KANSSA**
1.	ΚΑΣΤΑΝΙΕΣ ΕΒΡΟΥ	1. KASTANIES
2.	ΠΥΘΙΟΥ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. PITHIO (rautatie)
3.	ΚΗΠΟΙ ΕΒΡΟΥ	3. KIPI

ESPANJA

- *Lentoasemat*
- Madrid-Barajas
- Barcelona
- Gran Canaria
- Palma de Mallorca
- Alicante
- Ibiza
- Málaga
- Sevilla
- Tenerife Sur
- Valencia
- Almería
- Asturias
- Bilbao
- Fuerteventura
- Gerona
- Granada
- Lanzarote
- La Palma
- Minorca
- Santander
- Santiago
- Vitoria
- Zaragoza
- Pamplona

- Jerez de la Frontera
- Valladolid
- Reus
- Vigo
- La Coruña
- Murcia

Satamat

- Algeciras (Cádiz)
- Alicante
- Almería
- Arrecife (Lanzarote)
- Avilés (Asturies)
- Barcelona
- Bilbao
- Cádiz
- Cartagena (Murcia)
- Castellón
- Ceuta
- El Ferrol (La Coruña)
- Gijón
- Huelva
- Ibiza
- La Coruña
- La Línea de la Concepción
- La Luz (Las Palmas)
- Mahón
- Málaga

- Melilla
- Motril (Granada)
- Palma de Mallorca
- Sagunto (Provincia de Valencia)
- San Sebastian
- Santa Cruz de Tenerife
- Santander
- Sevilla
- Tarragona
- Valencia
- Vigo

Maarajat

- Ceuta
- Melilla
- La Seo de Urgel
- La Línea de la Concepción (*)

(*) La Línea de Concepciónin tulli–ja rajatarkastusasema ei ole sen rajankulun mukainen, jonka Espanja on tunnustanut Utrechtin sopimuksen perusteella.

RANSKA

Lentoasemat

1. Abbeville
2. Agen-la Garenne
3. Ajaccio-Campo dell'Oro
4. Albi-le Séquestre
5. Amiens-Glisy
6. Angers-Marcé
7. Angoulême-Brie-Champniers
8. Annecy-Methet
9. Annemasse
10. Auxerre-Branches
11. Avignon-Caumont
12. Bâle-Mulhouse
13. Bastia-Poretta
14. Beauvais-Tillé
15. Bergerac-Roumanière
16. Besançon-la Vèze
17. Béziers-Vias
18. Biarritz-Bayonne-Anglet
19. Bordeaux-Mérignac
20. Bourges
21. Brest-Guipavas
22. Caen-Carpiquet
23. Cahors-Lalbenque
24. Calais-Dunkerque

25. Calvi-Sainte-Catherine
26. Cannes-Mandelieu
27. Carcassonne-Salvaza
28. Castres-Mazamet
29. Châlons-Vatry
30. Chambéry-Aix-les-Bains
31. Charleville-Mézières
32. Châteauroux-Déols
33. Cherbourg-Maupertus
34. Clermont-Ferrand-Aulnat
35. Colmar-Houssen
36. Courchevel
37. Deauville-Saint-Gatien
38. Dieppe-Saint-Aubin
39. Dijon-Longvic
40. Dinard-Pleurtuit
41. Dôle-Tavaux
42. Epinal-Mirecourt
43. Figari-Sud Corse
44. Cap-Tallard
45. Genève-Cointrin
46. Granville
47. Grenoble-Saint-Geoirs
48. Hyères-le Palivestre
49. Issy-les-Moulineaux
50. La Môle
51. Lannion

52. La Rochelle-Laleu
53. Laval-Entrammes
54. Le Castelet
55. Le Havre-Octeville
56. Le Mans-Arnage
57. Le Touquet-Paris-Plage
58. Lille-Lesquin
59. Limoges-Bellegarde
60. Lognes-Emerainville
61. Lorient-Lann-Bihoué
62. Lyon-Bron
63. Lyon-Saint-Exupéry
64. Marseille-Provence
65. Meaux-Esbly
66. Megève
67. Metz-Nancy-Lorraine
68. Monaco-Héliport
69. Montbéliard-Courcelles
70. Montpellier-Fréjorgues
71. Morlaix-Ploujean
72. Nancy-Essey
73. Nantes-Atlantique
74. Nevers-Fourchambault
75. Nice-Côte d'Azur
76. Nîmes-Garons
77. Orléans-Bricy
78. Orléans-Saint-Denis-de-l'Hôtel

79. Paris-Charles de Gaulle
80. Paris-le Bourget
81. Paris-Orly
82. Pau-Pyrénées
83. Périgueux-Bassillac
84. Perpignan-Rivesaltes
85. Poitiers-Biard
86. Pontarlier
87. Pontoise-Cormeilles-en-Vexin
88. Quimper-Pluguffan
89. Reims-Champagne
90. Rennes Saint-Jacques
91. Roanne-Renaison
92. Rodez-Marcillac
93. Rouen-Vallée de Seine
94. Saint-Brieuc-Armor
95. Saint-Etienne-Bouthéon
96. Saint-Nazaire-Montoir
97. Saint-Yan
98. Strasbourg-Entzheim
99. Tarbes-Ossun-Lourdes
100. Toulouse-Blagnac
101. Tours-Saint-Symphorien
102. Toussus-le-Noble
103. Troyes-Barberey
104. Valence-Chabeuil
105. Valenciennes-Denain

106. Vannes-Meucon

107. Vesoul-Frotey

108. Vichy-Charmeil

Satamat

1. Agde

2. Ajaccio

3. Anglet

4. Arcachon

5. Bastia

6. Bayonne

7. Beaulieu-sur-Mer

8. Biarritz

9. Bonifacio

10. Bordeaux

11. Boulogne

12. Brest

13. Caen-Ouistreham

14. Calais

15. Calvi

16. Camaret

17. Cannes-Vieux Port

18. Cap-d'Agde

19. Carry-le-Rouet

20. Carteret

21. Cassis

22. Cherbourg

23. Ciboure

24. Concarneau
25. Dieppe
26. Dunkerque
27. Fécamp
28. Golfe-Juan
29. Granville
30. Groix
31. Gruissan
32. Hendaye
33. Honfleur
34. La Rochelle-La Pallice
35. La Turballe
36. Le Croisic
37. Le Guilvinec
38. Le Havre
39. Le Palais
40. Les Sables-d'Olonne-Port
41. Le Touquet-Etaples
42. Le Tréport
43. Leucate
44. L'Ile-Rousse
45. Lorient
46. Macinaggio
47. Mandelieu-la Napoule
48. Marseille
49. Monaco-Port de la Condamine
50. Morlaix

51. Nantes-Saint-Nazaire
52. Nice
53. Noirmoutier
54. Paimpol
55. Pornic
56. Port-Camargue
57. Port-de-Bouc-Fos/Port-Saint-Louis
58. Port-en-Bessin
59. Port-la-Nouvelle
60. Porto-Vecchio
61. Port-Vendres
62. Propriano
63. Quimper
64. Roscoff
65. Rouen
66. Royan
67. Saint-Brieuc (maritime)
68. Saint-Cyprien
69. Saint-Florent
70. Saint-Gilles-Croix-de-Vie
71. Saint-Malo
72. Saint-Valéry-en-Caux
73. Sète
74. Toulon
75. Valras
76. Villefranche-sur-Mer
77. Villeneuve-Loubet

Maarajat:

* **SVEITSIN kanssa**

1. Abbevillers (maantie)
2. Bâle-Mulhouse -lentoasema (sektorien välinen jalankulkuväylä)
3. Bois-d'Amont
4. Chatel
5. Col France
6. Delle route
7. Divonne-les-Bains
8. Ferney-Voltaire
9. Ferrières-sous-Jougne
10. Gare de Genève-Cornavin
11. Goumois
12. Hegenheim-Allschwill
13. Huningue (maantie)
14. La Cheminée (maantie)
15. La Cure
16. Les Fourgs
17. Les Verrières (maantie)
18. Leymen-Benken
19. Moëllesulaz
20. Mouthe (maantie)
21. Pfetterhouse
22. Pontarlier (asema)
23. Poste autoroute Saint-Julien-Bardonnex (moottoritie)
24. Pougny
25. Prévessin

26. Saint-Gingolph

27. Saint-Julien-Perly

28. Saint-Louis (moottoritie)

29. Saint-Louis-Bâle (rautatieasema)

30. Saint-Louis-Lysbuchel

31. Vallard-Thonex

32. Vallorbe (kansainväliset junat)

33. Vallorcine

34. Veigy

* **YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN kanssa:**

(kiinteä yhteys Kanaalin ali)

1. Gare de Paris-Nord / London Waterloo Station / Ashford International Station

2. Gare de Lille-Europe / London Waterloo Station / Ashford International Station

3. Cheriton/Coquelles

4. Gare de Fréthun / London Waterloo Station / Ashford International Station

5. Gare de Chessy-Marne-la-Vallée

6. Gare d'Avignon-Centre

* **ANDORRAN kanssa**

– Pas de la Case

ITALIA

Lentoasemat

– Alessandria	Polizia di Stato (valtakunnallinen poliisi)
– Alghero (SS)	Polizia di Stato
– Ancona	Polizia di Stato
– Aosta	Polizia di Stato
– Bari	Polizia di Stato
– Bergamo	Polizia di Stato
– Biella	Polizia di Stato
– Bologna	Polizia di Stato
– Bolzano	Polizia di Stato
– Brescia	Polizia di Stato
– Brindisi	Polizia di Stato
– Cagliari	Polizia di Stato
– Catania	Polizia di Stato
– Crotone	Polizia di Stato
– Cuneo	Polizia di Stato
– Firenze	Polizia di Stato
– Foggia	Polizia di Stato
– Forlì	Polizia di Stato
– Genova	Polizia di Stato
– Grosseto	Polizia di Stato
– Lamezia Terme (CZ)	Polizia di Stato
– Lampedusa (AG)	Carabinieri
– Lecce	Polizia di Stato
– Marina di Campo (LI)	Carabinieri

– Milano Linate	Polizia di Stato
– Napoli	Polizia di Stato
– Noviligure	Carabinieri
– Olbia	Polizia di Stato
– Oristano	Polizia di Stato
– Padova	Polizia di Stato
– Palermo	Polizia di Stato
– Pantelleria (TP)	Carabinieri
– Para	Polizia di Stato
– Perugia	Polizia di Stato
– Pescara	Polizia di Stato
– Pisa	Polizia di Stato
– Reggio di Calabria	Polizia di Stato
– Rimini	Polizia di Stato
– Roma Ciampino	Polizia di Stato
– Roma Fiumicino	Polizia di Stato
– Roma Urbe	Polizia di Stato
– Ronchi dei Legionari (GO)	Polizia di Stato
– Salerno	Polizia di Stato
– Siena	Polizia di Stato
– Taranto-Grottaglie	Polizia di Stato
– Torino	Polizia di Stato
– Trapani	Polizia di Stato
– Tortoli (NU)	Polizia di Stato
– Treviso	Polizia di Stato
– Varese Malpensa	Polizia di Stato
– Venezia	Polizia di Stato

– Verona	Polizia di Stato
– Villanova d'Albenga (SV)	Carabinieri

Satamat

– Alassio (SV)	Polizia di Stato
– Alghero (SS)	Polizia di Stato
– Ancona	Polizia di Stato
– Anzio – Nettuno (RM)	Polizia di Stato
– Augusta (SR)	Polizia di Stato
– Barcoli (NA)	Carabinieri
– Bari	Polizia di Stato
– Barletta (BA)	Polizia di Stato
– Brindisi	Polizia di Stato
– Cagliari	Polizia di Stato
– Campo nell'Elba (LI)	Carabinieri
– Caorle (VE)	Carabinieri
– Capraia Isola (LI)	Carabinieri
– Capri (NA)	Polizia di Stato
– Carbonia (CA)	Polizia di Stato
– Castellammare di Stabia (NA)	Polizia di Stato
– Castellammare del Golfo (TP)	Polizia di Stato
– Catania	Polizia di Stato
– Chioggia (VE)	Polizia di Stato
– Civitavecchia (RM)	Polizia di Stato
– Crotone	Polizia di Stato
– Duino Aurisina (TS)	Polizia di Stato
– Finale Ligure (SV)	Carabinieri
– Fiumicino (RM)	Polizia di Stato

– Formia (LT)	Polizia di Stato
– Gaeta (LT)	Polizia di Stato
– Gallipoli (LE)	Polizia di Stato
– Gela (CL)	Polizia di Stato
– Genova	Polizia di Stato
– Gioia Tauro (RC)	Polizia di Stato
– Grado (GO)	Polizia di Stato
– Ischia (NA)	Polizia di Stato
– La Maddalena (SS)	Carabinieri
– La Spezia	Polizia di Stato
– Lampedusa (AG)	Polizia di Stato
– Lerici (SP)	Carabinieri
– Levanto (SP)	Carabinieri
– Licata (AG)	Polizia di Stato
– Lignano (VE)	Carabinieri
– Lipari (ME)	Carabinieri
– Livorno	Polizia di Stato
– Loano (SV)	Carabinieri
– Manfredonia (FG)	Polizia di Stato
– Marciana Marina (LI)	Carabinieri
– Marina di Carrara (MS)	Polizia di Stato
– Marsala (TP)	Polizia di Stato
– Mazara del Vallo (TP)	Polizia di Stato
– Messina	Polizia di Stato
– Milazzo (ME)	Polizia di Stato
– Molfetta (BA)	Carabinieri

– Monfalcone (GO)	Polizia di Stato
– Monopoli (BA)	Carabinieri
– Napoli	Polizia di Stato
– Olbia (SS)	Polizia di Stato
– Oneglia (IM)	Polizia di Stato
– Oristano	Polizia di Stato
– Ortona (CH)	Carabinieri
– Otranto (LE)	Polizia di Stato
– Palau (SS)	Polizia di Stato
– Palermo	Polizia di Stato
– Pantelleria (TP)	Carabinieri
– Pesaro	Polizia di Stato
– Pescara	Polizia di Stato
– Piombino (LI)	Polizia di Stato
– Porto Azzurro (LI)	Carabinieri
– Porto Cervo (SS)	Polizia di Stato
– Porto Empedocle (AG)	Polizia di Stato
– Porto Ferraio (LI)	Polizia di Stato
– Porto Nogaro (UD)	Carabinieri
– Porto Tolle (RO)	Polizia di Stato
– Porto Torres (SS)	Polizia di Stato
– Porto Venere (SV)	Carabinieri
– Portofino (IM)	Carabinieri
– Pozzalo (RG)	Carabinieri
– Pozzuoli (NA)	Polizia di Stato
– Rapallo (GE)	Polizia di Stato

– Ravenna	Polizia di Stato
– Reggio di Calabria	Polizia di Stato
– Rimini	Polizia di Stato
– Rio Marina (LI)	Carabinieri
– Riposto (CT)	Carabinieri
– Santa Margherita Ligure (GE)	Carabinieri
– San Remo (IM)	Polizia di Stato
– Santa Teresa di Gallura (SS)	Polizia di Stato
– San Benedetto del Tronto (AP)	Polizia di Stato
– Salerno	Polizia di Stato
– Savona	Polizia di Stato
– Siracusa	Polizia di Stato
– Sorrento (NA)	Polizia di Stato
– Taormina (ME)	Polizia di Stato
– Taranto	Polizia di Stato
– Termini Imerese (PA)	Polizia di Stato
– Terracina (LT)	Polizia di Stato
– Torre Annunziata (NA)	Polizia di Stato
– Tortolì (NU)	Polizia di Stato
– Torviscosa (UD)	Carabinieri
– Trapani	Polizia di Stato
– Trieste	Polizia di Stato
– Varazze (SV)	Carabinieri
– Vasto (CH)	Polizia di Stato
– Venezia	Polizia di Stato
– Viareggio (LU)	Polizia di Stato
– Vibovalentia Marina (VV)	Polizia di Stato

Maarajat

MAARAJAT SVEITSIN KANSSA

–	Bellavista di Clivio (VA), 2. luokka	Guardia di Finanza (tullipoliisi)
–	Biegno Indemini (VA), 1. luokka	Guardia di Finanza
–	Bizzarone (CO), 1. luokka	Polizia di Stato
–	Brogeda (CO), kaupallinen liikenne, 1. luokka	Guardia di Finanza
–	Brodega (CO), matkailuliikenne, 1. luokka	Polizia di Stato
–	Chiasso (CO), rautatieliikenne, 1. luokka	Polizia di Stato
–	Colle G.S. Bernardo (AO), 1. luokka	Carabinieri
–	Colle Menoure (AO), 1. luokka	Guardia di Finanza
–	Cremenaga (VA), 1. luokka	Carabinieri
–	Crociale dei Mulini (CO), 2. luokka	Guardia di Finanza
–	Domodossola (VB), 1. luokka	Polizia di Stato
–	Drezzo (CO), 2. luokka	Guardia di Finanza
–	Forcola di Livigno (SO), 1. luokka	Carabinieri
–	Fornasette (VA), 1. luokka	Carabinieri
–	Gaggiolo (VA), 1. luokka	Carabinieri
–	Iselle (VB), rautatieliikenne, 1. luokka	Polizia di Stato
–	Luino (VA), rautatieliikenne, 1. luokka	Polizia di Stato
–	Luino (VA), sisävesiliikenne, 1. luokka	Polizia di Stato
–	Maslianico (CO), 1. luokka	Polizia di Stato
–	Monte Bianco (AO), 1. luokka	Polizia di Stato
–	Monte Moro (VB), 1. luokka	Guardia di Finanza
–	Monte Spluga (SO), 1. luokka	Carabinieri
–	Oria Val Solda (CO), 1. luokka	Carabinieri
–	Oria Val Solda (CO), sisävesiliikenne, 1. luokka	Carabinieri
–	Paglino (VB), 1. luokka	Polizia di Stato

–	Palone (VA), 1. luokka	Guardia di Finanza
–	Passo S.Giacomo (VB), 1. luokka	Guardia di Finanza
–	Piaggio Valmara (VB), 1. luokka	Carabinieri
–	Piattamala (SO), 1. luokka	Polizia di Stato
–	Pino Lago Maggiore (VA), rautatieliik., 1. luokka	Polizia di Stato
–	Plan Maison (AO), 1. luokka	Carabinieri
–	Plateau Rosa (AO), 1. luokka	Carabinieri
–	Ponte Chiasso (CO), 1. luokka	Polizia di Stato
–	Ponte del Gallo (SO), 1. luokka	Carabinieri
–	Ponte Ribellasca (VB), rautatieliikenne, 1. luokka	Polizia di Stato
–	Ponte Ribellasca (VB), 1. luokka	Polizia di Stato
–	Ponte Tresa (VA), sisävesi–ja maantiel., 1. luokka	Polizia di Stato
–	Porto Ceresio (VA), sisävesi- ja maantiel., 1. luokka	Polizia di Stato
–	Ronago (CO), 2. luokka	Guardia di Finanza
–	Saltrio (VA), 2. luokka	Guardia di Finanza
–	S. Margherita di Stabio (CO), 1. luokka	Polizia di Stato
–	S. Maria dello Stelvio (SO), 1. luokka	Guardia di Finanza
–	S. Pietro di Clivio (VA), 2. luokka	Guardia di Finanza
–	Tirano (SO), rautatieliikenne, 1. luokka	Polizia di Stato
–	Traforo G.S. Bernardo (AO), 1. luokka	Polizia di Stato
–	Tubre (BZ), 1. luokka	Polizia di Stato
–	Valmara di Lanzo (CO), 1. luokka	Carabinieri
–	Villa di Chiavenna (SO), 1. luokka	Carabinieri
–	Zenna (VA), 1. luokka	Carabinieri

RAJAT SLOVENIAN KANSSA

–	Basovizza (TS), 1. luokka	Carabinieri
–	Castelletto Versa (GO), 2. luokka	Guardia di Finanza

– Chiampore (TS), 2. luokka	Carabinieri
– Devatachi (GO), 2. luokka	Guardia di Finanza
– Fernetti (TS), 1. luokka	Polizia di Stato
– Fusine Laghi (UD), 1. luokka	Carabinieri
– Gorizia, rautatieliikenne, 1. luokka	Polizia di Stato
– Gorizia Casa Rossa, 1. luokka	Polizia di Stato
– Gorizia S. Gabriele, 2. luokka	Guardia di Finanza
– Gorizia S. Pietro, 2. luokka	Guardia di Finanza
– Gorizia Via Rafut, 2. luokka	Guardia di Finanza
– Jamiano (GO), 2. luokka	Guardia di Finanza
– Merna (GO), 2. luokka	Guardia di Finanza
– Mernico (GO), 2. luokka	Guardia di Finanza
– Molino Vecchio (UD)	Guardia di Finanza
– Monrupino (TS), 2. luokka	Guardia di Finanza
– Noghere (TS), 2. luokka	Guardia di Finanza
– Passo Predil (UD), 1. luokka	Carabinieri
– Pese (TS), 1. luokka	Polizia di Stato
– Plessiva (GO), 2. luokka	Guardia di Finanza
– Polava di Cepletischis (UD), 2. luokka	Guardia di Finanza
– Ponte Vittorio, 2. luokka	Guardia di Finanza
– Prebenico Caresana (TS), 2. luokka	Guardia di Finanza
– Rabuiese (TS), 1. luokka	Polizia di Stato
– Robedischis (UD), 2. luokka	Guardia di Finanza
– Salcano (GO), 2. luokka	Guardia di Finanza
– S. Andrea (GO), 1. luokka	Polizia di Stato
– S. Barbara (TS), 2. luokka	Polizia di Stato
– S. Bartolomeo (TS), 1. luokka	Carabinieri

–	S. Floriano (GO), 2. luokka	Guardia di Finanza
–	S. Pelagio (TS), 2. luokka	Carabinieri
–	S. Servolo (TS), 2. luokka	Guardia di Finanza
–	Stupizza (UD), 1. luokka	Guardia di Finanza
–	Vencò (GO), 1. luokka	Guardia di Finanza
–	Villa Opicina (TS), rautatieliikenne, 1. luokka	Polizia di Stato
–	Uccea (UD), 1. luokka	Guardia di Finanza

Huom. Toisen luokan rajanylityspaikat on tarkoitettu yksinomaan raja-alueiden asukkaille, joilla on sitä varten erityiset asiakirjat ("paikallinen rajaliikenne").

KYPROS

Satamat

(1) Larnaka marina (Μαρίνα Λάρνακας)

(2) Larnaka port (Λιμάνι Λάρνακας)

(3) Lemesos old port (Παλαιό Λιμάνι Λεμεσού)

(4) Lemesos port (Λιμάνι Λεμεσού)

(5) Pafos port (Λιμάνι Πάφου)

(6) Agios Rafail marina (Μαρίνα Αγίου Ραφαήλ)

(7) Zygi port (Λιμάνι Ζυγίου)

Lentoasemat

(1) Larnaka international airport (Διεθνές αεροδρόμιο Λάρνακας)

(2) Pafos international airport (Διεθνές αεροδρόμιο Πάφου)

LATVIA

LATVIA – VENÄJÄN FEDERAATIO

Maarajat

(1) Aizgārša – Ļamoni (Лямоны)

(2) Bērziņi – Manuhnova (Манухново)

(3) Grebņeva – Ubiļinka (Убылинка)

(4) Kārsava – Skangaļi (Скангали) (rautatie)

(5) Pededze – Bruniševa (Брунишево)

(6) Punduri – Punduri (Пундури)

(7) Terehova – Burački (Бурачки)

(8) Vientuļi – Ludonka (Лудонка)

(9) Zilupe – Posiņi (Посинь) (rautatie)

LATVIA – VALKO-VENÄJÄ

Maarajat

(1) Indra – Bigosova (Бигосово) (rautatie)

(2) Pāternieki – Grigorovščina (Григоровщина)

(3) Silene – Urbani (Урбаны)

Paikallinen rajaliikenne

(1) Piedruja – Druja (Друя)

(2) Meikšāni – Gavriļino (Гаврилино)

(3) Vorzova – Ļipovka (Липовка)

(4) Kaplava – Pļusi (Плюсы)

LATVIA – VIRO

Maarajat

(1) Ainaži (Ikla) – Vana-Ikla

(2) Ainaži – Ikla

(3) Ape – Vastse-Roosa

(4) Ipiķi – Mõisaküla

(5) Lugaži – Valga (rautatie)

(6) Omuļi – Holdre

(7) Ramata – Jäärja

(8) Unguriņi – Lilli

(9) Valka 1 – Valga 3

(10) Valka 2 – Valga 1

(11) Valka 3 – Valga 2

(12) Veclaicene – Murati

LATVIA – LIETTUA

Maarajat

(1) Adžūni – Žeimelis

(2) Aizvīķi – Gėsalai

(3) Aknīste – Juodupis

(4) Brunava – Joneliai

(5) Demene – Tilžė

(6) Eglaine – Obeliai (rautatie)

(7) Ezere – Buknaičai

(8) Grenctāle – Saločiai

(9) Krievgali – Puodžiūnai

(10) Kurcums – Turmantas (rautatie)

(11) Laižuva – Laižuva

(12) Lankuti – Lenkimai

(13) Lukne – Luknė

(14) Medumi – Smėlynė

(15) Meitene – Joniškis (rautatie)

(16) Meitene – Kalviai

(17) Nereta – Suvainiškis

(18) Piķeļmuiža - Pikeliai

(19) Pilskalne - Kvetkai

(20) Plūdoņi – Skuodas

(21) Priedula – Klykoliai

(22) Priekule – Skuodas (rautatie)

(23) Rauda – Stelmužė

(24) Reņģe – Mažeikiai (rautatie)

(25) Rucava – Būtingė

(26) Skaistkalne – Germaniškis

(27) Subate – Obeliai

(28) Vaiņode – Bugeniai (rautatie)

(29) Vaiņode – Strėliškiai

(30) Vītiņi – Vegeriai

(31) Žagare – Žagarė

(32) Zemgale – Turmantas

Satamat

(1) Lielupe

(2) Liepāja

(3) Mērsrags

(4) Pāvilosta

(5) Rīga

(6) Roja

(7) Salacgrīva

(8) Skulte

(9) Ventspils

Lentoasemat

(1) Daugavpils

(2) Liepāja

(3) Rīga

(4) Ventspils

LIETTUA

LIETTUA – LATVIA

Maarajat

(1) Bugeniai – Vaiņode (rautatie)

(2) Buknaičiai – Ezere

(3) Būtingė – Rucava

(4) Germaniškis – Skaistkalne

(5) Gėsalai – Aizvīķi

(6) Joneliai – Brunava

(7) Joniškis – Meitene (rautatie)

(8) Juodupis – Aknīste

(9) Kalviai – Meitene

(10) Klykoliai – Priedula

(11) Kvetkai – Pilskalne

(12) Laižuva – Laižuva

(13) Lenkimai – Lankuti

(14) Lukne – Luknė

(15) Mažeikiai – Reņģe (rautatie)

(16) Obeliai – Eglaine (rautatie)

(17) Obeliai – Subate

(18) Pikeliai – Piķeļmuiža

(19) Puodžiūnai – Krievgali

(20) Saločiai – Grenctāle

(21) Skuodas – Plūdoņi

(22) Skuodas – Priekule (rautatie)

(23) Smėlynė – Medumi

(24) Stelmužė – Rauda

(25) Strėliškiai – Vaiņode

(26) Suvainiškis – Nereta

(27) Tilžė – Demene

(28) Turmantas – Kurcums (rautatie)

(29) Turmantas – Zemgale

(30) Vegeriai – Vītiņi

(31) Žagarė – Žagare

(32) Žeimelis – Adžūni

LIETTUA – VALKO-VENÄJÄ

Maarajat

(1) Adutiškis – Lentupis (rautatie)

(2) Adutiškis – Moldevičiai

(3) Adutiškis – Pastovys (rautatie)

(4) Druskininkai – Pariečė (rautatie)

(5) Eišiškės – Dotiškės

(6) Geledně – Lentupis (rautatie)

(7) Kabeliai – Pariečė (rautatie)

(8) Kapčiamiestis – Kadyš

(9) Kena – Gudagojis (rautatie)

(10) Krakūnai – Geranainys

(11) Latežeris – Pariečė

(12) Lavoriškės – Kotlovka

(13) Medininkai – Kamenyj Log

(14) Papelekis – Lentupis

(15) Raigardas – Privalka

(16) Šalčininkai – Benekainys

(17) Stasylos – Benekainys (rautatie)

(18) Šumskas – Loša

(19) Tverečius – Vidžiai

(20) Ureliai – Klevyčia

LIETTUA – PUOLA

Maarajat

(1) Kalvarija – Budzisko

(2) Lazdijai – Ogrodniki (Aradninkai)

(3) Mockava (Šeštokai) – Trakiszki (Trakiškės) (rautatie)

LIETTUA – VENÄJÄN FEDERAATIO

Maarajat

(1) Jurbarkas – Sovetsk (joki)

(2) Kybartai – Černyševskoje

(3) Kybartai – Nesterov (rautatie)

(4) Nida – Morskoje

(5) Nida – Rybačyj (joki)

(6) Pagėgiai – Sovetsk (rautatie)

(7) Panemunė – Sovetsk

(8) Ramoniškiai – Pograničnyj

(9) Rusnė – Sovetsk (joki)

Satamat

Klaipėda kansallinen satama, (Kuršių, Molon ja Malkųn rajanylityspaikat) sekä Būtingės-öljyterminaalin rajanylityspaikka.

Lentoasemat

(1) Kaunasin lentoasema

(2) Palangosin lentoasema

(3) Vilnan lentoasema

(4) Zokniųn lentoasema

LUXEMBURG

Lentoasemat

– Luxemburg

UNKARI

UNKARI – ITÄVALTA

Maarajat

(1) Bozsok – Rechnitz

(2) Bucsu – Schachendorf

(3) Fertőd – Pamhagen

(4) Fertőrákos – Mörbisch (satama)

(5) Fertőrákos – Mörbisch

(6) Fertőújlak – Pamhagen (rautatie)

(7) Hegyeshalom – Nickelsdorf

(8) Hegyeshalom – Nickelsdorf (moottoritie)

(9) Hegyeshalom (rautatie)

(10) Jánossomorja – Andau

(11) Kópháza – Deutschkreutz

(12) Kőszeg – Rattensdorf

(13) Rábafüzes – Heiligenkreutz

(14) Sopron – Klingenbach

(15) Sopron (rautatie)

(16) Szentgotthárd – Jennersdorf (rautatie)

(17) Szentpéterfa – Eberau

(18) Zsira – Lutzmannsburg

UNKARI – SLOVENIA

Maarajat

(1) Bajánsenye – Hodoš

(2) Bajánsenye – Hodoš (rautatie)

(3) Felsőszölnök – Martinje

(4) Kétvölgy – Čepinci

(5) Magyarszombatfa – Prosenjakovci

(6) Nemesnép – Kobilje

(7) Rédics – Dolga Vas

(8) Tornyiszentmiklós – Pince

UNKARI – KROATIA

Maarajat

(1) Barcs – Terezino Polje

(2) Beremend – Baranjsko Petrovo Selo

(3) Berzence – Gola

(4) Drávaszabolcs – Donji Miholjac

(5) Gyékényes – Koprivnica (rautatie)

(6) Letenye – Goričan

(7) Magyarboly – Beli Manastir

(8) Mohács (satama)

(9) Murakeresztúr – Kotoriba (rautatie)

(10) Udvar – Dubosevica

UNKARI – JUGOSLAVIA

Maarajat

(1) Bácsalmás – Bajmok

(2) Baja (joki)

(3) Hercegszántó – Bački Breg

(4) Kelebia – Subotica (rautatie)

(5) Röszke II – Horgoš

(6) Röszke III – Horgoš (rautatie)

(7) Szeged (joki)

(8) Szeged-Röszke I – Horgoš (moottoritie)

(9) Tiszasziget – Đala

(10) Tompa – Kelebija

UNKARI – ROMANIA

Maarajat

(1) Ágerdőmajor (Tiborszállás) – Carei (rautatie)

(2) Ártánd – Borş

(3) Battonya – Turnu

(4) Biharkeresztes – Episcopia (rautatie)

(5) Csengersima – Petea

(6) Gyula – Vărşand

(7) Kiszombor – Cenad

(8) Kötegyán – Salonta (rautatie)

(9) Lőkösháza – Curtici (rautatie)

(10) Méhkerék – Salonta

(11) Nagylak – Nădlac

(12) Nyírábrány – Valea Lui Mihai (rautatie)

(13) Nyírábrány – Valea Lui Mihai/Barantău

UNKARI – UKRAINA

Maarajat

(1) Barabás – Kosyny

(2) Beregsurány – Luzhanka

(3) Eperjeske – Salovka (rautatie)

(4) Lónya – Dzvinkove

(5) Tiszabecs – Vylok

(6) Záhony – Čop (rautatie)

(7) Záhony – Čop (maa)

UNKARI – SLOVAKIA

Maarajat

(1) Aggtelek – Domica

(2) Balassagyarmat – Slovenské Ďarmoty

(3) Bánréve – Kráľ

(4) Bánréve – Lenártovce (rautatie)

(5) Esztergom – Štúrovo

(6) Győr – Gönyű (joki – ei vastaavaa kohtaa Slovakian puolella)

(7) Győr-Vámosszabadi – Medveďov

(8) Hidasnémeti – Čaňa (rautatie)

(9) Ipolytarnóc – Kalonda

(10) Komárom – Komárno

(11) Komárom – Komárno (rautatie)

(12) Komárom – Komárno (joki)

(13) Letkés – Salka

(14) Pácin – Veľký Kamenec

(15) Parassapuszta – Šahy

(16) Rajka – Čunovo

(17) Rajka – Rusovce

(18) Rajka – Rusovce (rautatie)

(19) Salgótarján – Šiatorská Bukovinka

(20) Sátoraljaújhely – Slovenské Nové Mesto

(21) Sátoraljaújhely – Slovenské Nové Mesto (rautatie)

(22) Somoskőújfalu – Fiľakovo (rautatie)

(23) Szob – Štúrovo (rautatie)

(24) Tornanádaska – Hosťovce

(25) Tornyosnémeti – Milhosť

Lentoasemat

(1) Debrecen

(2) Ferihegyn kansainvälinen lentoasema, Budapest

(3) Sármellék'

MALTE

Satamat

(1) Mġarrin jahtisatama

(2) Ta' Xbiexin jahtisatama

(3) Vallettan satama

Lentoasema

(1) Maltan kansainvälinen lentoasema, Luga

ALANKOMAAT

Lentoasemat

– Amsterdam Schiphol

– De Kooy

– Eindhoven

– Enschede Twente

– Groningen Eelde

– Lelystad

– Maastricht-Aachen

– Rotterdam

– Valkenburg (ZH)

Satamat

– Amsterdam IJmond

– Delfzijl

– Den Helder

– Dordrecht

– Gent-Terneuzen

– Harlingen

– Hoek van Holland / Europoort

– Lauwersoog

– Moerdijk

– Rotterdam-Havens

– Scheveningen

– Vlissingen

ITÄVALTA

Lentoasemat ja lentokentät

Lentoasemat

Graz – Thalerhof

Innsbruck - Kranebitten

Klagenfurt - Wörthersee

Linz - Hörsching

Salzburg - Maxglan

Wien - Schwechat

Lentokentät

Bad Kleinkirchheim

Dobersberg

Eferding

Feldkirchen - Ossiacher See

Ferlach

Ferlach - Glainach

Freistadt

Friesach - Hirt

Fürstenfeld

Gmunden

Goldeck Talstation

Halleg

Heliport Pongau

Hofkirchen

Hohenems - Dornbirn

Kapfenberg

Mayerhofen

Micheldorf

Niederöblarn

Nötsch im Gailtal

Ottenschlag

Pinkafeld

Punitz - Güssing

Reutte - Höfen

Ried - Kirchheim

St. Andrä im Lavanttal

St. Donat

St. Georgen am Ybbsfeld

St. Johann/Tirol

Scharnstein

Schärding - Suben

Seitenstetten

Spitzerberg

St. Pölten

Stockerau

Trieben

Villach

Völkermarkt

Vöslau

Waidring

Kappl

Kitzbühel

Krems - Langenlois

Kufstein - Langkampfen

Lanzen - Turnau

Leoben - Timmersdorf

Leopoldsdorf

Lienz - Nikolsdorf

Linz – Ost

Mariazell

Mauterndorf

Satamat

Tonavan satamat

Hainburg[65]

Wien – Praterkai[65]

Maaraja Sveitsin (ja Liechtensteinin) kanssa

Martinsbruck

Schalklhof

Spiss

Zeblas

Fimberpaß

Tisis

Wattens

Weiz - Unterfladnitz

Wels

Wiener Neudorf

Wiener Neustadt/Ost

Wietersdorf

Wolfsberg

Zell am See

Zeltweg

Zwatzhof (helikopterikenttä)

Bodenjärven satamat

Hafen Bregenz[66]

Hafen Hard[66]

Bangs[67]

"Tschagguns"[68]

Koblach

Mäder

Hohenems

Lustenau - Schmitterbrücke

---

65 Tonavan rajanylityspaikka matkustaja–ja rahtiliikenteelle.

66 Bodenjärven satama – ei linjaliikennettä, henkilöstö paikalla vain jos on risteilyliikennettä.

67 Bangsin rajanylityspaikka tarkoittaa myös seuraavia rajanylityspaikkoja: Nofels-Egg, Gantensteinweg, Rainweg, Habererweg, Rheindammweg ja Jägersteig-Felsbandweg.

68 "Tschagguns" tarkoittaa myös seuraavia rajanylityspaikkoja: Plankner Sattel, Saminatal, Kirchlspitzen, Brandner Gletscher, Schesaplana, Tote Alpe, Bartümeljoch, Salarueljoch, Mattlerjoch, Sareiserjoch, Bettlerjoch, Schweizertor, Drusentor, Grünes Fürkele, Plaseggenpaß ja Sarottlpass.

Feldkirch - Buchs (gare)	Wiesenrain
Tosters	Lustenau
Nofels	St. Margarethen (rautatieasema)
Nofels – Fresch	Höchst
Meiningen	Gaissau (mukaan lukien pyörätie)
Maaraja Tšekin kanssa	
Plöckensteiner See - A. Stifter Denkmal	Grametten
Plöckensteiner See	Fratres
Guglwald	Oberthürnau
Schöneben	Mitterretzbach
Weigetschlag	Hardegg
Summerau (rautatieasema)	Kleinhaugsdorf
Wullowitz	Retz (rautatieasema)
Pyhrabruck	Laa an der Thaya
Gmünd - Bahn	Drasenhofen
Gmünd - Böhmzeil	Schrattenberg
Gmünd - Bleylebenstraße	Reinthal
Schlag	Hohenau (rautatieasema)
Neunagelberg	
Maaraja Slovakian kanssa	
Hohenau - Brücke	Kittsee
Marchegg (rautatieasema)	Kittsee-Jarovce
Berg	
Maaraja Unkarin kanssa	
Nickelsdorf - Hegyeshalom (rautatieasema)	Deutschkreutz
Nickelsdorf - tie	Rattersdorf
Nickelsdorf - moottoritie	Geschriebenstein

Andau	Rechnitz
Pamhagen	Schachendorf
Pamhagen (rautatieasema)	Eberau
Mörbisch am See	Heiligenkreuz im Lafnitztal
Klingenbach	Jennersdorf (rautatieasema)
Sopron[69]	

Maaraja Slovenian kanssa

Bonisdorf	Radlpaß
Tauka	Soboth
Kalch	Laaken
St. Anna	Hühnerkogel
Gruisla	Lavamünd
Pölten	Leifling
Goritz	Grablach
Zelting	Bleiburg - gare
Sicheldorf	Raunjak
Bad Radkersburg	Petzen
Mureck	Luscha
Weitersfeld - Murfähre	Uschowa
Spielfeld - autoroute	Steiner Alpen
Spielfeld - route	Paulitschsattel
Spielfeld - gare	Seebergsattel
Ehrenhausen	Koschuta
Berghausen	Loibltunnel
Sulztal	Loiblpass

[69] Sopron tarkoittaa myös seuraavia virallisia rajanylityspaikkoja: Wulkaprodersdorf-Sopron, Loipersbach-Sopron ja Deutschkreutz-Sopron.

Langegg	Hochstuhl
Großwalz	Kahlkogel
Schloßberg	Rosenbach (gare)
Arnfels	Karawankentunnel
Oberhaag	Mittagskogel
St. Pongratzen	Wurzenpaß

PUOLA

PUOLA – VENÄJÄN FEDERAATIO

Maarajat

(1) Bezledy – Bagrationowsk

(2) Braniewo – Mamonowo (rautatie)

(3) Głomno – Bagrationowsk (rautatie)

(4) Gołdap – Gusiew

(5) Gronowo – Mamonowo

(6) Skandawa – Żeleznodorożnyj (rautatie)

PUOLA – LIETTUA

Maarajat

(1) Budzisko – Kalvarija

(2) Ogrodniki (Aradninkai) – Lazdijai

(3) Trakiszki – Mockava (Šeštokai) (rautatie)

PUOLA – VALKO-VENÄJÄ

Maarajat

(1) Bobrowniki – Bierestowica

(2) Czeremcha – Wysokolitowsk (rautatie)

(3) Kukuryki – Kozłowiczy

(4) Kuźnica – Bruzgi

(5) Kuźnica – Grodno (rautatie)

(6) Połowce – Pieszczatka

(7) Siemianówka – Swisłocz (rautatie)

(8) Sławatycze – Domaczewo

(9) Terespol – Brześć

(10) Terespol – Brześć (rautatie)

(11) Zubki – Bierestowica (rautatie)

PUOLA – UKRAINA

Maarajat

(1) Dorohusk – Jagodzin

(2) Dorohusk – Jagodzin (rautatie)

(3) Hrebenne – Rawa Ruska

(4) Hrebenne – Rawa Ruska (rautatie)

(5) Hrubieszów – Włodzimierz Wołyński (rautatie)

(6) Korczowa – Krakowiec

(7) Krościenko – Chyrow (rautatie)

(8) Krościenko – Smolnica

(9) Medyka – Szeginie

(10) Przemyśl – Mościska (rautatie)

(11) Werchrata – Rawa Ruska (rautatie)

(12) Zosin – Ustiług

PUOLA – SLOVAKIA

Maarajat

(1) Barwinek – Vyšný Komárnik

(2) Chochołów – Suchá Hora

(3) Chyżne – Trstená

(4) Konieczna – Becherov

(5) Korbielów – Oravská Polhora

(6) Łupków – Palota (rautatie)

(7) Łysa Polana – Tatranská Javorina

(8) Muszyna – Plaveč (rautatie)

(9) Niedzica – Lysá nad Dunajcom

(10) Piwniczna – Mníšek nad Popradom

(11) Ujsoły – Novoť

(12) Winiarczykówka – Bobrov

(13) Zwardoń – Skalité (rautatie)

(14) Zwardoń-Myto – Skalité

Paikallinen rajaliikenne (*) ja turistireittien rajanylityspaikat (**)

(1) Babia Góra – Babia Hora**

(2) Balnica – Osadné**

(3) Blechnarka – Stebnická Huta**

(4) Bor – Oščadnica-Vreščovka**

(5) Czeremcha – Čertižné**

(6) Głuchaczki – Przełęcz Jałowiecka**

(7) Góra Magura – Oravice**

(8) Górka Gomółka – Skalité Serafínov**

(9) Jaśliska – Čertižné*

(10) Jaworki – Litmanová**

(11) Jaworki – Stráňany**

(12) Jaworzynka – Cerne**

(13) Jurgów – Podspády*

(14) Kacwin – Veľká Franková*/**

(15) Leluchów – Čirč*/**

(16) Milik – Legnava*

(17) Muszynka – Kurov*

(18) Ożenna – Nižná Polianka*/**

(19) Pilsko – Pilsko**

(20) Piwowarówka – Pil'hov*

(21) Przegibek – Vychylovka*

(22) Przełęcz Przysłop – Stará Bystrica**

(23) Przywarówka – Oravská Polhora**

(24) Radoszyce – Palota*/**

(25) Roztoki Górne – Ruske Sedlo**

(26) Rycerka – Nova Bystrica*

(27) Rysy – Rysy**

(28) Sromowce Niżne – Červený Kláštor**

(29) Sromowce Wyżne – Lysá nad Dunajcom*

(30) Szczawnica – Lesnica znak graniczny II/91**

(31) Szczawnica – Lesnica znak graniczny II/94**

(32) Szlachtowa – Veľký Lipník**

(33) Wielka Racza – Veľká Rača**

(34) Wierchomla Wielka – Kače*

(35) Wysowa Zdrój – Cigeľka**

(36) Wysowa Zdrój – Regetowka**

(37) Zawoja-Czatoża – Oravská Polhora**

(38) Zwardoń – Skalité**

PUOLA – TSEKIN TASAVALTA

Maarajat

(1) Boboszów – Dolní Lipka

(2) Bogatynia – Kunratice

(3) Chałupki – Bohumín

(4) Chałupki – Bohumín (rautatie)

(5) Cieszyn – Český Těšín

(6) Cieszyn – Český Těšín (rautatie)

(7) Cieszyn – Chotěbuz

(8) Czerniawa Zdrój – Nové Město p. Smrkem

(9) Głuchołazy – Mikulovice

(10) Głuchołazy – Mikulovice (rautatie)

(11) Golińsk – Starostín

(12) Golkowice – Závada

(13) Jakuszyce – Harrachov

(14) Jasnowice – Bukovec

(15) Konradów – Zlaté Hory

(16) Kudowa Słone – Náchod

(17) Leszna Górna – Horní Lištná

(18) Lubawka – Královec

(19) Lubawka – Královec (rautatie)

(20) Marklowice Górne – Dolní Marklovice

(21) Międzylesie –Lichkov (rautatie)

(22) Mieroszów – Meziměstí (rautatie)

(23) Miloszów – Srbská

(24) Paczków – Bílý Potok

(25) Pietraszyn – Sudice

(26) Pietrowice – Krnov

(27) Pomorzowiczki – Osoblaha

(28) Porajów – Hrádek nad Nisou

(29) Przełęcz Okraj – Pomezní Boudy

(30) Tłumaczów – Otovice

(31) Trzebina – Bartultovice

(32) Zawidów – Frýdlant v Čechách (rautatie)

(33) Zawidów – Habartice

(34) Zebrzydowice – Petrovice u Karviné (rautatie)

Paikallinen rajaliikenne (*) ja turistireittien rajanylityspaikat (**)

(1) Beskidek – Beskydek*

(2) Bolesław – Píšť*

(3) Borucin – Chuchelná*

(4) Branice – Úvalno*

(5) Brzozowie – Česká Čermná**

(6) Chałupki – Šilheřovice*

(7) Chomiąża – Chomýž*

(8) Czermna – Malá Čermná*

(9) Duszniki Zdrój – Olešnice v Orlických horách (Čihalka)**

(10) Dziewiętlice – Bernartice*

(11) Głuszyca Górna – Janovičky**

(12) Gorzyczki – Věřňovice*

(13) Gródczanki – Třebom*

(14) Jarnołtówek (Biskupia Kopa) – Zlaté Hory (Biskupská kupa)**

(15) Jaworzynka – Hrčava*/**

(16) Jodłów – Horní Morava**

(17) Kaczyce Górne – Karviná Ráj II*

(18) Kałków – Vidnava*

(19) Kamieńczyk – Mladkov (Petrovičky)**

(20) Kietrz – Třebom*

(21) Krzanowice – Chuchelná*

(22) Krzanowice – Strahovice*

(23) Łączna – Zdoňov**

(24) Łaziska – Věřňovice*

(25) Lenarcice – Linhartovy*

(26) Lutogniewice – Andělka**

(27) Lutynia – Travná*/**

(28) Mostowice – Orlické Záhoří*

(29) Niedamirów – Žacléř**

(30) Niemojów – Bartošovice v Orlických horách*/**

(31) Nowa Morawa – Staré Město*/**

(32) Okrzeszyn – Petříkovice**

(33) Olza – Kopytov*

(34) Ostra Góra – Machovská Lhota**

(35) Owsiszcze – Píšť*

(36) Pilszcz – Opava*

(37) Polana Jakuszycka – Harrachov**

(38) Przesieka – Špindlerův Mlýn**

(39) Puńców – Kojkovice*

(40) Radków – Božanov**

(41) Równia pod Śnieżką – Luční bouda**

(42) Rudyszwałd – Hať*

(43) Ściborzyce Wielkie – Hněvošice*

(44) Ściborzyce Wielkie – Rohov*

(45) Śląski Dom – Luční bouda**

(46) Sławniowice – Velké Kunetice*

(47) Śnieżnik – vrchol Kralického Sněžníku**

(48) Sowia Przełęcz – Soví sedlo (Jelenka)**

(49) Stóg Izerski – Smrk**

(50) Stożek – Malý Stožek*

(51) Stożek – Velký Stožek**

(52) Szrenica – Vosecká bouda (Tvarožník)**

(53) Tworków – Hať*

(54) Wiechowice – Vávrovice*

(55) Wielka Czantorja – Nýdek**

(56) Zieleniec – Masarykova chata**

(57) Złoty Stok – Bílá Voda*

PUOLA – SAKSA

Maarajat

(1) Gryfino – Mescherin (joki)

(2) Gryfino – Mescherin

(3) Gubin – Guben

(4) Gubin – Guben (rautatie)

(5) Gubinek– Guben

(6) Jędrzychowice – Ludwigsdorf

(7) Kołbaskowo – Pomellen

(8) Kostrzyn – Kietz

(9) Kostrzyn – Kietz (rautatie)

(10) Krajnik Dolny – Schwedt

(11) Krzewina Zgorzelecka – Ostritz

(12) Kunowice – Frankfurt (rautatie)

(13) Łęknica – Bad Muskau

(14) Lubieszyn – Linken

(15) Miłów – Eisenhüttenstadt (joki)

(16) Olszyna – Forst

(17) Osinów Dolny – Hohensaaten (joki)

(18) Osinów Dolny – Hohenwutzen

(19) Porajów – Zittau

(20) Przewóz – Podrosche

(21) Rosówek – Rosow

(22) Sieniawka – Zittau

(23) Słubice – Frankfurt

(24) Słubice – Frankfurt (joki)

(25) Świecko – Frankfurt (moottoritie)

(26) Świnoujście – Ahlbeck

(27) Szczecin-Gumieńce – Grambow,Tantow (rautatie)

(28) Węgliniec – Horka (rautatie)

(29) Widuchowa – Gartz (joki)

(30) Zasieki – Forst

(31) Zasieki – Forst (rautatie)

(32) Zgorzelec – Görlitz

(33) Zgorzelec – Görlitz (rautatie)

Paikallinen rajaliikenne

(1) Bobolin – Schwennenz

(2) Buk – Blankensee

Satamat

(1) Darłowo

(2) Dziwnów

(3) Elbląg

(4) Frombork

(5) Gdańsk – Górki Zachodnie

(6) Gdańsk – Nowy Port

(7) Gdańsk – Port Północny

(8) Gdynia

(9) Hel

(10) Jastarnia

(11) Kołobrzeg

(12) Łeba

(13) Mrzeżyno

(14) Nowe Warpno

(15) Świnoujście

(16) Szczecin-Port

(17) Trzebież

(18) Ustka

(19) Władysławowo

Lentoasemat

(1) Biała Podlaska

(2) Bydgoszcz

(3) Gdańsk – Rębiechowo

(4) Jelenia Góra

(5) Katowice – Pyrzowice

(6) Kielce – Masłów

(7) Kraków – Balice

(8) Lubin

(9) Łódź – Lublinek

(10) Mielec

(11) Poznań – Ławica

(12) Rzeszów – Jasionka

(13) Świdnik

(14) Szczecin – Goleniów

(15) Szymanyk – Szczytna

(16) Warszawa – Babice

(17) Warszawa – Okęcie

(18) Wrocław – Strachowice

(19) Zielona Góra – Babimost

(20) Zielona Góra – Przylep

PORTUGALI

Satamat

MANNER-PORTUGALI

– Aveiro

– C. das Freiras

– Cascais

– Doca dos Olivais, Lisboa

– Cais da Estiva Velha – Porto

– Faro

– Figueira da Foz

– Lagos

– Leixões

– Porto de Lisboa (Lissabonin satama)

– Marina de Vila Moura

– Nazaré

– Olhão

– Peniche

– Portimão

– Póvoa do Varzim

– S. Martinho do Porto

– Sesimbra

– Setúbal

– Sines

– Viana do Castelo

MADEIRAN AUTONOMINEN HALLINTOALUE

– PF 208 – Funchal Port

– Porto Santon satama, Porto Santon saari

AZORIEN AUTONOMINEN HALLINTOALUE

– Angra do Heroísmo / Praia da Vitórian satama, Terceiran saari

– Ponta Delgadan satama, S. Miguelin saari

– Hortan laituri, Faialin saarin

Lentoasemat

MANNER-PORTUGALI

– Lissabonin lentoasema

– Faron lentoasema

– Fransisco Sá Carneiron lentoasema – Porto

MADEIRAN AUTONOMINEN HALLINTOALUE

– Santa Catarinan lentoasema, Madeiran saari

– Porto Santon lentoasema, Porto Santon saari

AZORIEN AUTONOMINEN HALLINTOALUE

– Lajesin siviililentoasema, Terceiran saari

– Santa Marian lentoasema, Santa Marian saari

– Ponta Delgadan lentoasema, S. Miguelin saari

SLOVENIA

SLOVENIA – ITALIA

Maarajat

(1) Fernetiči – Fernetti

(2) Kozina – Pesse

(3) Lazaret – S. Bartolomeo

(4) Lipica – Lipizza

(5) Neblo – Venco

(6) Nova Gorica – Casa Rossa

(7) Nova Gorica – Gorizia (rautatie)

(8) Predel – Passo del Predil

(9) Rateče – Fusine Laghi

(10) Robič – Stupizza

(11) Sežana – Villa Opicina (rautatie)

(12) Škofije – Rabuiese

(13) Učeja – Uccea

(14) Vrtojba – S. Andrea Vertoiba

Paikallinen rajaliikenne

(1) Britof – Mulino Vechio

(2) Čampore – Chiampore

(3) Golo Brdo – Mernico

(4) Gorjansko – S. Pelagio

(5) Hum – S. Floriano

(6) Kaštelir – S. Barbara

(7) Klariči – Iamiano

(8) Livek – Polava di Cepletischis

(9) Log pod Mangrtom – Cave del Predil

(10) Lokvica – Devetacchi

(11) Miren – Merna

(12) Most na Nadiži – Ponte Vittorio

(13) Nova Gorica I – S. Gabriele

(14) Osp – Prebenico Caresana

(15) Plavje – Noghera

(16) Plešivo – Plessiva

(17) Pristava – Rafut

(18) Repentabor – Monrupino

(19) Robidišče – Robedischis

(20) Šempeter – Gorizia/S.Pietro

(21) Socerb – S. Servolo

(22) Solarji – Solarie di Drenchia

(23) Solkan – Salcano I

(24) Vipolže – Castelleto Versa

Maatalouden rajanylityspaikat

(1) Botač – Botazzo

(2) Cerej – Muggia

(3) Draga – S. Elia

(4) Gročana – Grozzana

(5) Gropada – Gropada

(6) Jevščck – Monte Cau

(7) Mavhinje – Malchina

(8) Medana – Castelleto Zeglo

(9) Mišček – Misceco

(10) Opatje selo – Palichisce Micoli

(11) Orlek – Orle

(12) Podklanec – Ponte di Clinaz

(13) Podsabotin – S. Valentino

(14) Pri bajtarju – Scale di Grimacco

(15) Šentmaver – Castel S.Mauro

(16) Škrljevo – Scrio

(17) Solkan Polje – Salcano II

(18) Šturmi – Bocchetta di topolo

(19) Valerišče – Uclanzi

(20) Voglje – Vogliano

(21) Zavarjan-Klobučarji – Zavarian di Clabuzzaro

Erityissopimuksiin perustuvat rajanylityspaikat

(1) Kaninin vapaa kulkuyhteys Kaninin huipulle

(2) Mangartin vapaa kulkuyhteys Mangartin huipulle

SLOVENIA – ITÄVALTA

Maarajat

(1) Duh na Ostrem vrhu – Grosswalz

(2) Gederovci – Sicheldorf

(3) Gornja Radgona – Radkersburg

(4) Holmec – Grablach

(5) Jesenice – Rosenbach (rautatie)

(6) Jezersko – Seebergsattel

(7) Jurij – Langegg

(8) Karavanke – Karawankentunnel

(9) Korensko sedlo – Wurzenpass

(10) Kuzma – Bonisdorf

(11) Libeliče – Leifling

(12) Ljubelj – Loiblpass

(13) Maribor – Spielfeld (rautatie)

(14) Mežica – Raunjak

(15) Pavličevo sedlo – Paulitschsattel

(16) Prevalje – Bleiburg (rautatie)

(17) Radlje – Radlpass

(18) Šentilj – Spielfeld

(19) Šentilj – Spielfeld (moottoritie)

(20) Trate – Mureck

(21) Vič/Dravograd – Lavamünd

Paikallinen rajaliikenne

(1) Cankova – Zelting

(2) Fikšinci – Gruisla

(3) Gerlinci – Poelten

(4) Gradišče – Schlossberg

(5) Kapla – Arnfels

(6) Korovci – Goritz

(7) Kramarovci – Sankt Anna

(8) Matjaševci – Tauka

(9) Muta – Soboth

(10) Pernice – Laaken

(11) Plač – Ehrenhausen

(12) Remšnik – Oberhaag

(13) Sladki Vrh – Weitersfeld

(14) Sotina – Kalch

(15) Špičnik – Sulztal

(16) Svečina – Berghausen

Ylityspaikat vuoristossa

(1) Duh na Ostrem vrhu – Grosswalz: koko vuoden

(2) Golica – Kahlkogel: 15 päivästä huhtikuuta 15 päivään marraskuuta

(3) Gradišče – Schlossberg: 1 päivästä maaliskuuta 30 päivään marraskuuta

(4) Kamniške Alpe – Steiner Alpen: 15 päivästä huhtikuuta 15 päivään marraskuuta

(5) Kepa – Mittagskogel: 15 päivästä huhtikuuta 15 päivään marraskuuta

(6) Koprivna – Luscha: 15 päivästä huhtikuuta 15 päivään marraskuuta

(7) Košenjak – Huehnerkogel: 15 päivästä huhtikuuta 15 päivään marraskuuta

(8) Košuta – Koschuta: 15 päivästä huhtikuuta 15 päivään marraskuuta

(9) Olševa – Ushowa: 15 päivästä huhtikuuta 15 päivään marraskuuta

(10) Peč – Ofen: vain vuorikiipeilijöiden perinteisen vuositapaamisen aikana

(11) Peca – Petzen: 15 päivästä huhtikuuta 15 päivään marraskuuta

(12) Prelaz Ljubelj – Loiblpass: 15 päivästä huhtikuuta 15 päivään marraskuuta

(13) Radlje – Radlberg: 1 päivästä maaliskuuta 30 päivään marraskuuta

(14) Radlje – Radlpass: 1 päivästä maaliskuuta 30 päivään marraskuuta

(15) Remšnik – Remschnigg: 1 päivästä maaliskuuta 30 päivään marraskuuta

(16) Stol – Hochstuhl: 15 päivästä huhtikuuta 15 päivään marraskuuta

(17) Sv. Jernej – St. Bartholomäus: 1 päivästä maaliskuuta 30 päivään marraskuuta

(18) Tromeja – Dreiländereck: 15 päivästä huhtikuuta 15 päivään marraskuuta

Erityissopimuksiin perustuvat rajanylityspaikat

1. Rajakivi X/331 – Schmirnberg – Langegg – rajan ylittäminen sallitaan "Dom škorpion" -vuoristomajalla yöpymistä varten

2. Rajakivi XIV/266 – rajan ylittäminen sallitaan St. Urban -kirkon uskonnollisia seremonioita varten (joka toinen sunnuntai heinäkuussa ja lokakuun ensimmäinen sunnuntai klo 9–18)

3. Rajakivi XXII/32 – rajan ylittäminen sallitaan St. Leonhard -kirkon uskonnollisia seremonioita varten (joka toinen sunnuntai elokuussa klo 9–18)

4. Rajakivi XXIII/141 – rajan ylittäminen sallitaan Ebriach-Trögern- ja Jezersko-seurakuntien uskonnollisia seremonioita varten (joka toinen sunnuntai sekä toukokuun viimeistä edellinen sunnuntai klo 9–18)

5. Rajakivi XXVII/277 – rajan ylittäminen sallitaan Pečin alueella vuorikiipeilijöiden perinteistä vuositapaamista varten

6. Rajanylityspaikat vuoristossa (Slovenian tasavallan hallituksen ja Itävallan tasavallan tekemän, raja-alueen matkailuliikennettä koskevan sopimuksen mukaisesti (INTERREG/PHARE – CBC – raja-alueen näköalapolku) – Uradni list RS MP.št. 11/2000):

    1. Pernice – Laaken,

    2. Radelca – Radlberg,

    3. Špičnik – Šentilj,

    4. Šentilj – Sladki vrh – Mureck,

    5. Mureck – Bad Radkersburg,

    6. Jokiliikenne Murilla:

        – Trate – Gornja Radgona – Radenci,

        – Mureck – Bad Radkersburg.

SLOVENIA – UNKARI

Maarajat

(1) Čepinci – Kétvölgy

(2) Dolga vas – Rédics

(3) Hodoš – Bajánsenye

(4) Hodoš – Bajánsenye (rautatie)

(5) Kobilje – Nemesnép

(6) Martinje – Felsőszölnök

(7) Pince – Tornyiszentmiklós

(8) Prosenjakovci – Magyarszombatfa

SLOVENIA – KROATIA

Maarajat

(1) Babno Polje – Prezid

(2) Bistrica ob Sotli – Razvor

(3) Božakovo – Obrež

(4) Brezovica pri Gradinu – Lucija

(5) Brezovica – Brezovica

(6) Dobova – Savski Marof (rautatie)

(7) Dobovec – Lupinjak

(8) Dragonja – Kaštel

(9) Drenovec – Gornja Voća

(10) Gibina – Bukovje

(11) Gruškovje – Macelj

(12) Hotiza – Sveti Martin na Muri

(13) Ilirska Bistrica – Šapjane (rautatie)

(14) Imeno – Kumrovec (rautatie)

(15) Imeno – Miljana

(16) Krasinec – Pravutina

(17) Krmačina – Vivodina

(18) Jelšane – Rupa

(19) Lendava – Čakovec (rautatie)

(20) Meje – Zlogonje

(21) Metlika – Jurovski brod

(22) Metlika – Kamanje (rautatie)

(23) Nova vas ob Sotli – Draše

(24) Novi Kot – Prezid I

(25) Novokračine – Lipa

(26) Obrežje – Bregana

(27) Orešje – Mihanović Dol

(28) Osilnica – Zamost

(29) Ormož – Otok Virje

(30) Petišovci – Mursko središče

(31) Petrina – Brod na Kupi

(32) Planina v Podboču – Novo Selo Žumberačko

(33) Podčetrtek – Luke Poljanske

(34) Podgorje – Vodice

(35) Podplanina – Čabar

(36) Radovica – Kašt

(37) Rajnkovec – Mali Tabor

(38) Rakitovec – Buzet (rautatie)

(39) Rakitovec – Slum

(40) Rakovec – Kraj Donji

(41) Razkrižje – Banfi

(42) Rigonce – Harmica

(43) Rogatec – Đurmanec (rautatie)

(44) Rogatec – Hum na Sotli

(45) Rogatec I – Klenovec Humski

(46) Sečovlje – Plovanija

(47) Sedlarjevo – Plavić

(48) Slovenska vas – Bregana naselje

(49) Sočerga – Požane

(50) Sodevci – Blaževci

(51) Središče ob Dravi – Čakovec (rautatie)

(52) Središče ob Dravi – Trnovec

(53) Središče ob Dravi I – Preseka

(54) Stara vas/Bizeljsko – Donji Čemehovec

(55) Starod – Pasjak

(56) Starod I – Vele Mune

(57) Vinica – Pribanjci

(58) Zavrč – Dubrava Križovljanska

(59) Zg. Leskovec – Cvetlin

(60) Žuniči – Prilišće

Satamat:

(1) Izola – Isola – (kausiluonteinen)

(2) Koper – Capodistria

(3) Piran – Pirano

Lentoasemat:

(1) Ljubljana – Brnik

(2) Maribor – Slivnica

(3) Portorož – Portorose

SLOVAKIA

SLOVAKIA – ITÄVALTA

Maarajat

(1) Bratislava – Devínska Nová Ves – Marchegg (rautatie)

(2) Bratislava port (joki)

(3) Bratislava, Jarovce – Kittsee

(4) Bratislava, Jarovce – Kittsee (moottoritie)

(5) Bratislava, Petržalka – Berg

(6) Bratislava, Petržalka – Kittsee (rautatie)

(7) Moravský Svätý Ján – Hohenau

(8) Záhorská Ves – Angern (joki)

SLOVAKIA – TŠEKIN TASAVALTA

Maarajat

(1) Brodské (moottoritie) – Břeclav (moottoritie)

(2) Brodské – Lanžhot

(3) Čadca – Milošová -Šance

(4) Čadca – Mosty u Jablunkova (rautatie)

(5) Červený Kameň – Nedašova Lhota

(6) Drietoma – Starý Hrozenkov

(7) Holíč – Hodonín

(8) Holíč – Hodonín (rautatie)

(9) Horné Srnie – Brumov-Bylnice

(10) Horné Srnie – Vlárský průsmyk (rautatie)

(11) Klokočov – Bílá

(12) Kúty – Lanžhot (rautatie)

(13) Lúky pod Makytou – Horní Lideč (rautatie)

(14) Lysá pod Makytou – Střelná

(15) Makov – Bílá-Bumbálka

(16) Makov – Velké Karlovice

(17) Moravské Lieskové – Strání

(18) Nová Bošáca – Březová

(19) Skalica – Sudoměřice

(20) Skalica – Sudoměřice (rautatie)

(21) Svrčinovec – Mosty u Jablunkova

(22) Vrbovce – Velká nad Veličkou

(23) Vrbovce – Velká nad Veličkou (rautatie)

SLOVAKIA – PUOLA

Maarajat

(1) Becherov – Konieczna

(2) Bobrov – Winiarczykówka

(3) Lysá nad Dunajcom – Niedzica

(4) Mníšek nad Popradom – Piwniczna

(5) Novoť – Ujsoły

(6) Oravská Polhora – Korbielów

(7) Palota – Łupków (railway)

(8) Plaveč – Muszyna (railway)

(9) Skalité – Zwardoń (railway)

(10) Skalité – Zwardoń-Myto

(11) Suchá Hora – Chochołów

(12) Tatranská Javorina – Łysa Polana

(13) Trstená – Chyżne

(14) Vyšný Komárnik – Barwinek

Paikallinen rajaliikenne (*) ja turistireittien rajanylityspaikat(**)

(1) Babia hora – Babia Góra**

(2) Čertižné – Jaśliska*

(3) Čertižné –Czeremcha**

(4) Červený Kláštor – Sromowce Niżne**

(5) Čierne – Jaworzynka**

(6) Cigeľka – Wysowa Zdrój**

(7) Čirč – Leluchów*/**

(8) Gluchačky – Przełęcz Jałowiecka**

(9) Kače – Wierchomla Wielka*

(10) Kurov – Muszynka*

(11) Legnava – Milik*

(12) Lesnica znak graniczny II/91 – Szczawnica**

(13) Lesnica znak graniczny II/94 – Szczawnica**

(14) Litmanová – Jaworki**

(15) Lysá nad Dunajcom – Sromowce Wyżne*

(16) Nižná Polianka – Ożenna*/**

(17) Nová Bystrica – Rycerka*

(18) Oravice – Góra Magura**

(19) Oravská Polhora – Przywarówka**

(20) Oravská Polhora – Zawoja-Czatoża**

(21) Osadné – Balnica**

(22) Oščadnica-Vrečšovka – Bor*

(23) Palota – Radoszyce*/**

(24) Piľhov – Piwowarówka*

(25) Pilsko – Pilsko**

(26) Podspády – Jurgów*

(27) Regetovka – Wysowa Zdrój**

(28) Ruské Sedlo – Roztoki Górne**

(29) Rysy – Rysy**

(30) Skalité – Zwardoń**

(31) Skalité Serafínov – Górka Gomółka**

(32) Stará Bystrica – Przełęcz Przysłop**

(33) Stebnická Huta – Blechnarka**

(34) Stráňany – Jaworki**

(35) Veľká Franková – Kacwin*/**

(36) Veľká Rača – Wielka Racza**

(37) Veľký Lipník – Szlachtowa**

(38) Vychylovka – Przegibek*

SLOVAKIA – UKRAINA

Maarajat

(1) Čierna nad Tisou – Čop (rautatie)

(2) Ubľa – Malyj Bereznyj

(3) Vyšné Nemecké – Užhorod

SLOVAKIA – UNKARI

Maarajat

(1) Čaňa – Hidasnémeti (rautatie)

(2) Čunovo (moottoritie) – Rajka

(3) Domica – Aggtelek

(4) Fiľakovo – Somoskőújfalu (rautatie)

(5) Hosťovce – Tornanádaska

(6) Kalonda – Ipolytarnóc

(7) Komárno – Komárom

(8) Komárno – Komárom (rautatie)

(9) Komárno – Komárom (joki)

(10) Kráľ – Bánréve

(11) Lenartovce – Bánréve (rautatie)

(12) Medveďov – Győr-Vámosszabadi

(13) Milhosť – Tornyosnémeti

(14) Rusovce – Rajka

(15) Rusovce – Rajka (rautatie)

(16) Šahy – Parassapuszta

(17) Salka – Letkés

(18) Šiatorská Bukovinka – Salgótarján

(19) Slovenské Ďarmoty – Balassagyarmat

(20) Slovenské Nové Mesto – Sátoraljaújhely

(21) Slovenské Nové Mesto – Sátoraljaújhely (rautatie)

(22) Štúrovo – Esztergom

(23) Štúrovo – Szob (rautatie)

(24) Veľký Kamenec – Pácin

Satamat:

Bratislava - prístav / satama (joki) (ei vastaavaa rajanylityspaikkaa)

Lentoasemat:

(1) Bratislavan lentoasema

(2) Košicen lentoasema

(3) Popradin lentoasema

SUOMI

Maaraja

Vaalimaa

Vainikkala (rautatie)

Nuijamaa

Niirala

Vartius

Raja-Jooseppi

Imatra*

Kelloselkä*

Kortesalmi*

Kolmikanta*

Uukuniemi*

Valkeavaara*

Ruhovaara*

Haapavaara*

Leminaho*

Inari*

Kokkojärvi*

Kivipuro*

Rajakangas*

Karikangas*

Karttimo*

Kurvinen*

Onkamo*

Virtaniemi*

SELITE:

Rajanylityspaikat perustuvat Suomen tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen väliseen sopimukseen Suomen ja Venäjän välisistä rajanylityspaikoista (tehty Helsingissä 11. maaliskuuta 1994). Tähdellä merkityt ovat sopimuksen mukaisesti vain rajoitetussa käytössä. Niitä pidetään avoinna liikenteelle kulloisenkin tarpeen mukaan. Liikenne koostuu lähes yksinomaan puutavaraa kuljettavista ajoneuvoista. Pääosa paikoista on enimmäkseen suljettuna.

Lentoasemat

Enontekiö

Helsinki – Malmi

Helsinki – Vantaa

Ivalo

Joensuu

Jyväskylä

Kajaani

Kemi – Tornio

Kittilä

Kruunupyy

Kuopio

Kuusamo

Lappeenranta

Maarianhamina

Mikkeli

Oulu

Pori

Rovaniemi

Savonlinna

Tampere – Pirkkala

Turku

Vaasa

Varkaus

Satamat

Satamarajanylityspaikat kauppa-ja kalastusaluksia varten

Eckerö

Hamina

Hanko

Haukipudas

Helsinki

Inkoo

Kalajoki

Kaskinen (myös huviveneitä varten)

Kemi (myös huviveneitä varten)

Kokkola

Kotka

Kristiinankaupunki

Lappeenranta

Loviisa

Långnäs

Maarianhamina (myös huviveneitä varten)

Naantali

Nuijamaa (myös huviveneitä varten)

Oulu

Parainen

Pietarsaari (myös huviveneitä varten)

Pori (myös huviveneitä varten)

Porvoo

Raahe

Rauma (myös huviveneitä varten)

Tammisaari

Tornio

Turku

Uusikaupunki (myös huviveneitä varten)

Vaasa

Huviveneiden ja vesilentokoneiden rajanylityspaikkoina toimivat meri–tai rajavartioasemat

Bågaskär

Enskär

Glosholmen

Haapasaaret

Hanko (myös vesilentokoneita varten)

Hiittinen

Jussarö

Kalajoki

Kokkola

Kotka (myös vesilentokoneita varten)

Kummelgrund

Kökar

Maarianhamina (myös vesilentokoneita varten)

Mäntyluoto

Nauvo

Orrengrund

Pirttisaari

Porkkala (myös vesilentokoneita varten)

Raahe

Röyttä

Santio

Storklubb

Suomenlinna (myös vesilentokoneita varten)

Susiluoto

Valassaaret

Vallgrund

Virpiniemi

RUOTSI

Arlanda

Arvidsjaur

Borlänge

Gävle

Göteborg

Halmstad

Helsingborg

Härnösand

Jönköping

Kalmar

Karlshamn

Karlskrona

Karlstad

Kristianstad

Landskrona

Landvetter

Lidköping

Linköping

Luleå

Lysekil

Malmö

Marstrand

Mora

Norrköping

Nyköping

Nynäshamn

Oxelösund

Ronneby

Sandhamn

Simrishamn

Slite

Stockholm

Strömstad

Sundsvall

Säffle

Söderköping

Södertälje

Trelleborg

Trollhättan

Uddevalla

Umeå

Visby

Västerås

Växjö

Ystad

Örebro

Örnsköldsvik

Östersund

ISLANTI

Lentoasemat

Akureyri

Egilsstaðir

Höfn

Keflavík

Reykjavík

Satamat

Akranes

Akureyri

Bolungarvík

Fáskrúðsfjörður

Fjarðarbyggð

Grindavík

Grundarfjörður

Grundartangi

Hafnarfjörður

Húsavík

Höfn

Ísafjörður

Patreksfjörður

Raufarhöfn

Reykjanesbær

Reykjavík

Sandgerði

Sauðárkrókur

Seyðisfjörður

Siglufjörður

Skagaströnd

Vestmannaeyjar

Vopnafjörður

Þorlákshöfn

Þórshöfn

NORJA

LENTOASEMAT	*SATAMAT*	*MAARAJAT*
Gardermoen	Oslo	Storskog
Fagernes	Halden	
Geilo	Sarpsborg	
Sandefjord	Fredrikstad	
Skien	Hvaler	
Notodden	Moss	
Kristiansand	Follo	
Sola	Drammen	
Haugesund	Hurum	
Leirvik	Holmestrand	
Bergen indre	Horten	
Ålesund	Tønsberg	
Molde	Sandefjord	
Kristiansund	Larvik	
Ørland	Skien	
Røros	Porsgrunn	
Stjørdal	Kragerø	
Bodø	Arendal	
Narvik	Grimstad	
Sortland	Risør	
Bardufoss	Kristiansand	
Tromsø	Farsund	
Alta	Flekkefjord	
Lakselv	Mandal	

Kirkenes	Egersund
	Gjesdal
	Hå
	Sandnes
	Sokndal
	Rana
	Sola
	Stavanger
	Haugesund
	Tysvær
	Odda
	Lindås
	Askøy
	Sotra
	Leirvik
	Bergen indre
	Høyanger
	Årdalstangen
	Florø
	Måløy
	Ålesund
	Molde
	Kristiansund
	Ørland
	Hummelvik
	Orkanger
	Trondheim

Steinkjer

Stjørdal

Namsos

Mosjøen

Bodø

Narvik

Sortland

Svolvær

Gryllefjord

Harstad

Balsfjord

Finnsnes

Karlsøy

Lyngen

Skjervøy

Tromsø

Hammerfest

Havøysund

Honningsvåg

Alta

Båtsfjord

Vardø

Kjøllefjord

Vadsø

Kirkenes

LIITE II
Ilmoitetun maahantulotarkoituksen uskottavuuden arvioimiseksi tarvittavat asiakirjat

1. Asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja todistusasiakirjoja ovat seuraavat:

a) työmatkat:

– yrityksen tai viranomaisen esittämä kutsu osallistua kauppaa, teollisuutta tai palveluja koskeviin neuvotteluihin tai tilaisuuksiin;

– muut asiakirjat, joista ilmenevät kauppaan tai palveluihin liittyvät suhteet;

– messujen ja kongressien sisäänpääsyliput.

b) opiskelu- tai koulutustarkoituksessa tehdyt matkat:

– todistus kirjoittautumisesta oppilaitokseen teoreettista ja käytännön koulutusta tai jatkokoulutusta varten;

– opiskelijakortit tai todistukset kursseille osallistumisesta.

c) turisti- tai yksityismatkat:

– isännän esittämä kutsu;

– majoituslaitoksen antama vahvistus;

– valmismatkavarauksen vahvistus;

– paluulippu tai kiertomatkalippu.

d) paikallista rajaliikennettä koskevien järjestelyjen piiriin kuuluvat henkilöt:

– todistus siitä, että henkilö asuu raja-alueella, ellei sitä ole täsmennetty matkustusasiakirjassa;

– mikä tahansa asiakirja, joka osoittaa, että henkilöllä on perusteltu syy ylittää raja toistuvasti paikallisen rajaliikenteen puitteissa, esimerkiksi todistus perhesuhteista tai asiakirja, joka osoittaa henkilöllä olevan omaisuutta rajan toisella puolen jne.

e) muussa tarkoituksessa tehtävät matkat:

– kutsut, ilmoittautumistodistukset tai ohjelmat;

– osallistumistodistukset, sisäänpääsyliput, kuitit jne.,

jotka koskevat poliittisia, tieteellisiä, uskonnollisia tai kulttuuri- tai urheilutilaisuuksia ja joissa mainitaan mahdollisuuksien mukaan kutsun esittäneen organisaation nimi ja oleskelun kesto.

2. Toimeentuloon tarvittavien varojen riittävyys, josta säädetään 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa, arvioidaan esimerkiksi hallussa olevan käteisen rahan, matkasekkien, luottokorttien sekä takuukirjeiden perusteella. Toimeentuloon tarvittavien varojen riittävyys voidaan osoittaa myös asiakirjalla, jossa kohdejäsenvaltiossa laillisesti asuva henkilö vakuuttaa huolehtivansa kyseisestä kolmannen maan kansalaisesta.

3. Silloin kun 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua matkavakuutusta ei vaadita yhteisen konsuliohjeiston V osan 1.4 kohdan toisen alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti, vapauttamisesta on ilmoitettava viisumitarran kansalliset merkinnät sisältävään osaan tehtävällä merkinnällä (”VAKUUTUSTA EI VAADITA”).

LIITE III
Kansallisten viranomaisten vuosittain vahvistamat ohjeelliset rahamäärät rajojen ylityksiä varten

BELGIA

Lain mukaan on tarkistettava riittävät toimeentulovarat, mutta varsinaisista kriteereistä ei kuitenkaan ole määrätty.

Käytännössä sovelletaan seuraavia hallintomenettelyjä:

Yksityishenkilön majoittaessa ulkomaalaisen

Yksityishenkilö voi osoittaa toimeentulovaroja olevan riittävästi; asuinpaikan kunnallishallinnon on vahvistettava asiaa koskeva selvitys.

Vastuusitoumus koskee ulkomaalaisen ylläpidosta, terveydenhoidosta ja paluumatkasta aiheutuvista kuluista vastaamista siinä tapauksessa, ettei tämä itse pysty niistä vastaamaan. Tällä toimenpiteellä on tarkoitus välttää se, että viranomaisten on kustannettava kyseiset menot. Sitoumuksenantajan on oltava vakavarainen henkilö; jos kyseessä on ulkomaalainen, hänellä on oltava oleskelu–tai sijoittautumislupa.

Tarvittaessa ulkomaalaiselta vaaditaan todistus hänen omista tuloistaan.

Jos ulkomaalaisella ei ole hallussaan omia varoja, hänellä on joka tapauksessa oltava käytössään vähintään noin 38 euroa oleskelupäivää kohti.

Ulkomaalaisen majoittuessa hotelliin

Jos ulkomaalainen ei voi osoittaa hallussaan olevan mitään varoja, hänellä on oltava käytössään vähintään noin 50 euroa oleskelupäivää kohti.

Useimmissa tapauksissa asianomaisen henkilön on lisäksi esitettävä matkalippu (lentolippu) lähtömaahan tai asuinmaahan suuntautuvaa paluumatkaa varten.

TŠEKIN TASAVALTA

Ohjeelliset rahamäärät vahvistetaan ulkomaalaisten oleskelusta Tšekin tasavallan alueella annetussa laissa nro 326/1999 Sb. sekä eräisiin lakeihin tehdyissä muutoksissa.

Ulkomaalaisten oleskelua Tšekin tasavallan alueella koskevan lain 5 pykälän mukaan ulkomaalainen on velvollinen poliisin tätä pyytäessä näyttämään asiakirja, joka vahvistaa, että hänellä on käytettävissä alueella oleskeluun tarvittavat varat (13 pykälä), tai varmennettu kutsu, jonka varmentamisesta poliisin toimesta on kulunut alle 90 päivää (15 ja 180 pykälä),

13 pykälässä säädetään seuraavaa:

"Alueella oleskeluun tarvittavat varat

1) Alueella oleskeluun tarvittavien varojen riittävyyden todistamiseksi on näytettävä seuraavaa, ellei jäljempänä toisin säädetä:

a) vähintään seuraavan suuruiset varat:

– 0,5 kertaa toimeentulominimi, joka on vahvistettu erityissäädöksen nojalla ja jota tarvitaan elatuksen ja muiden henkilökohtaisten tarpeiden kattamiseen (jäljempänä "henkilökohtaisiin tarpeisiin tarvittava toimeentulominimi") oleskelupäivää kohti, jos kokonaisoleskelu ei ylitä 30 päivää,

– 15 kertaa henkilökohtaisiin tarpeisiin tarvittava toimeentulominimi, jos oleskelu alueella ylittää 30 päivää, siten, että tätä summaa lisätään kaksinkertaiseksi toimeentulominimiksi jokaiselta kokonaiselta kuukaudelta, jonka alueella oleskelun odotetaan kestävän,

– 50 kertaa henkilökohtaisiin tarpeisiin tarvittava toimeentulominimi, jos oleskelun tarkoituksena on taloudellinen toiminta ja jos oleskelun kokonaiskesto ylittää 90 päivää, tai

– todistus ulkomaalaisen alueella oleskeluun liittyvien palvelujen maksamisesta tai siitä, että palvelut annetaan maksutta.

2) Edellä 1 momentissa tarkoitettujen varojen sijasta alueella oleskeluun tarvittavien varojen riittävyyden todistamiseksi voidaan käyttää seuraavaa:

a) ulkomaalaisen nimissä oleva pankin tiliote, jolla vahvistetaan, että ulkomaalaisella on vapaasti käytössään 1 momentissa tarkoitettu määrä varoja oleskellessaan Tšekin tasavallassa, tai

b) muu asiakirja, jolla osoitetaan varojen riittävyys, kuten voimassa oleva, kansainvälisesti tunnustettu luottokortti.

3) Ulkomaalainen, joka aikoo opiskella Tšekin alueella, voi esittää oleskeluun tarvittavien varojen riittävyyden todistamiseksi valtion viranomaisen tai oikeussubjektin sitoumuksen kustantaa ulkomaalaisen oleskelu antamalla varoja 1 kuukauden oleskelun edellyttämää henkilökohtaisiin tarpeisiin tarvittavaa toimeentulominimiä vastaava määrä, tai todistuksen, jonka mukaan vastaanottava organisaatio (oppilaitos) vastaa kaikista hänen opintoihinsa ja oleskeluunsa liittyvistä kuluista. Jos sitoumuksessa mainittu summa on pienempi kuin mainittu määrä, ulkomaalainen on velvollinen näyttämään asiakirjan, jolla todistetaan, että hän omistaa varoja, joiden määrä vastaa henkilökohtaisiin tarpeisiin tarvittavan toimeentulominimin ja hänen odotettua oleskeluaikaansa koskevan sitoumuksen erotusta, kuitenkin siten, että määrä ei ole yli kuusinkertaisesti henkilökohtaisiin tarpeisiin tarvittava toimeentulominimi. Asumiseen tarvittavien varojen olemassaoloa koskevan todistuksen sijasta voidaan esittää päätös tai sopimus apurahan myöntämisestä Tšekin tasavaltaa sitovan kansainvälisen sopimuksen perusteella.

4) Ulkomaalainen, joka on alle 18-vuotias, on velvollinen todistamaan, että hänellä on käytössään oleskeluunsa tarvittavia varoja puolet 1 momentissa tarkoitetusta määrästä.

ja 15 pykälässä säädetään seuraavaa:

"Kutsu

Kutsuun on sisällyttävä kutsuvan henkilön sitoumus vastata kuluista, jotka

a) liittyvät ulkomaalaisen elatukseen koko oleskelun ajan siihen asti, kunnes hän poistuu Tšekin alueelta,

b) liittyvät ulkomaalaisen majoitukseen koko oleskelun ajan siihen asti, kunnes hän poistuu Tšekin alueelta,

c) liittyvät ulkomaalaisen terveydenhuoltoon koko oleskelun ajan siihen asti, kunnes hän poistuu Tšekin alueelta, sekä sairaana olevan ulkomaalaisen siirtoon tai hänen ruumiinsa siirtoon kuolemantapauksessa,

d) aiheutuvat poliisille ulkomaalaisen oleskelusta ja alueelta poistumisesta hallinnollisen karkottamisen yhteydessä."

TANSKA

Tanskan ulkomaalaislaissa säädetään, että ulkomaalaisella on Tanskan alueelle saapuessaan oltava tarvittavat varat toimeentuloa ja paluumatkaa varten.

Rajatarkastusviranomaiset arvioivat kussakin tapauksessa tarvittavat varat konkreettisesti maahantulon yhteydessä ulkomaalaisen taloudellisen tilanteen perusteella ottaen huomioon tiedot henkilön asumista ja paluumatkaa koskevista mahdollisuuksista.

Viranomaiset ovat määritelleet summan, jonka perusteella arvioidaan, onko ulkomaalaisella toimeentuloon tarvittavat varat. Periaatteessa ulkomaalaisella pitää olla 300 Tanskan kruunua vuorokautta kohti.

Ulkomaalaisen on lisäksi kyettävä osoittamaan, että hänellä on paluumatkaan tarvittavat varat, esimerkiksi paluulippu.

SAKSA

Heinäkuun 9 päivänä 1990 annetun ulkomaalaislain (*AuslG*) 60 pykälän 2 momentin mukaan ulkomaalainen voidaan muun muassa käännyttää rajalta, jos karkottamiselle on perusteet.

Tällaisesta tapauksesta on kyse esimerkiksi silloin, kun ulkomaalainen vaatii tai joutuu hakemaan sosiaaliavustusta liittotasavallan alueella oleskelevia perheenjäseniään tai omassa taloudessaan asuvia henkilöitä varten (ulkomaalaislain 46 pykälän 6 momentti).

Valvonnasta vastaavalle henkilökunnalle ei ole olemassa ohjeita. Käytännössä rajana pidetään yleensä 25 euron päiväkohtaista määrää. Sen lisäksi on esitettävä paluumatkaliput tai osoitettava, että hallussa on siihen tarvittavat varat.

Joka tapauksessa ulkomaalaiselle on ennen maahantulon epäämistä annettava mahdollisuus osoittaa laillisesti ja kohtuullisessa ajassa liittotasavallan alueella oleskeluun edellytetyt rahavarat esimerkiksi seuraavin keinoin:

– saksalaisen rahoituslaitoksen pankkitakuu

– kutsun esittäjän omavastuinen takuu

– sähkeen avulla lähetetty rahasuoritus

– takuusumman jättäminen toimivaltaisten ulkomaalaisviranomaisten haltuun.

VIRO

Viron lainsäädännön mukaan ulkomaalaisten, jotka saapuvat Viroon ilman kutsukirjettä, on rajavartijaviranomaisen tätä maahantulon yhteydessä pyytäessä todistettava, että hänellä on riittävästi rahavaroja Virossa oleskeluaan sekä Virosta poistumista varten. Riittäviksi rahavaroiksi kutakin myönnettyä päivää kohden katsotaan 0,2 kertaa tasavallan hallituksen soveltama kuukausittainen vähimmäispalkka.

Kutsuja vastaa ulkomaalaisen Virossa oleskelusta ja Virosta poistumisesta aiheutuvista kuluista.

KREIKKA

Tammikuun 11 päivänä 1992 annetussa ministeriön asetuksessa n:o 3011/2/1 f on määritelty summa, joka muilla ulkomaalaisilla kuin ETY-maiden kansalaisilla, on oltava hallussaan päästäkseen matkustamaan Kreikkaan.

Kyseisen asetuksen mukaisesti muilta ulkomaalaisilta kuin ETY-maiden kansalaisilta vaaditaan Kreikkaan pääsyä varten 20 euroa vastaava määrä päivää (ja henkilöä) kohti ulkomaan valuutassa sekä vähintään 100 euroa.

Ulkomaalaisten alaikäisten perheenjäsenten osalta päivää kohti puolet kyseisestä määrästä.

Ulkomaalaiset, jotka eivät ole ETY-maiden kansalaisia ja joiden kotimaan lainsäädännön mukaan Kreikan kansalaisia koskee valuutanvaihtopakko rajoilla, ovat vastavuoroisuuden perusteella saman velvoitteen alaisia.

ESPANJA

Ulkomaalaisten on osoitettava, että heillä on käytössään riittävät toimeentulovarat, joiden vähimmäismäärät on vahvistettu seuraavasti:

a) Ylläpito Espanjassa oleskelun aikana: 30 euroa tai vastaava määrä ulkomaalaista valuuttaa kerrottuna niiden vuorokausien määrällä, joina oleskellaan Espanjassa, sekä matkaseurueeseen kuuluvien perheenjäsenten tai muiden jäsenten määrällä. Joka tapauksessa ulkomaalaisilta vaaditaan suunnitellun oleskelun kestosta riippumatta suuruudeltaan vähintään 300 euroa henkilöä kohti.

b) Matkustajan on esitettävä omalla nimellään oleva, asianmukaiseen kulkuvälineeseen tarvittava matkalippu tai matkaliput, johon/joihin on merkitty matkan määränpää ja jota ei voi siirtää toisen henkilön nimelle, kotimaahan paluuta tai kolmanteen maahan suuntautuvaa kauttakulkumatkaa varten.

Ulkomaalaisen on osoitettava, että hänellä on käytettävissään riittävät toimeentulovarat – sikäli kuin hänellä on kyseiset varat käteisenä – tai esitettävä voimassa olevat sekit, matkasekit, takuutodistukset tai luottokortit tai vastaava pankin todistus. Jos kyseisiä maksuvälineitä ei kyetä esittämään, Espanjan rajavalvontapoliisi hyväksyy muut asianmukaisiksi katsomansa todisteet.

RANSKA

Ohjeellinen rahamäärä, joka vaaditaan toimeentulovaroiksi ulkomaalaisen oleskelun ajaksi tai läpikulkumatkaa varten Ranskan kautta johonkin kolmanteen maahan, vastaa Ranskassa talouskasvuun sidottua minimipalkkaa (S.M.I.C), jonka määrä lasketaan päivittäin uudelleen kunkin vuoden 1. päivänä tammikuuta vahvistetun määrän perusteella.

Kyseistä määrää mukautetaan säännöllisesti Ranskan elinkustannusten kehityksen mukaisesti:

– ilman eri toimenpiteitä, jos hintaindeksi nousee yli 2 prosenttia

– tariffineuvotteluista vastaavan kansallisen komitean antaman, hintakehityksen ylittävän korotuksen vahvistamista koskevan lausunnon pohjalta tehtävällä hallituksen päätöksellä.

1 päivästä heinäkuuta 2002 lähtien minimipalkan päiväkohtainen määrä on ollut 47,80 euroa.

Henkilöillä, jotka voivat esittää majoitustodistuksen, on oltava Ranskassa oleskellakseen käytössään vähimmäismäärä, joka on puolet minimipalkan päiväkohtaisesta määrästä. Kyseinen määrä on näin ollen 23,90 euroa päivässä.

ITALIA

Italiassa annettiin 25. heinäkuuta 1998 teksti n:o 286, johon on koottu maahanmuuttoa ja ulkomaalaisten asemaa koskevan säännöstön määräykset. Tekstin 4 pykälän 3 kohdassa määrätään seuraavaa: "… tiettyihin kansainvälisiin sopimuksiin liittyessään hyväksymiensä velvoitteiden mukaisesti Italia päästää alueelleen ulkomaalaiset, jotka osoittavat, että heillä on asianmukaiset asiakirjat, joilla voidaan vahvistaa oleskelun tarkoitus ja edellytykset, ja että heillä on riittävästi varoja tullakseen toimeen oleskelunsa ajan sekä lähtömaahansa paluuta varten, paitsi kun on kyse työntekoa varten myönnetyistä oleskeluluvista. Varojen riittävyys määritellään asiaa koskevan, sisäasiainministeriön antaman toimintaohjeen perusteella… Italiaan ei voida päästää ulkomaalaista, joka ei täytä mainittuja vaatimuksia tai jota pidetään uhkana yleiselle järjestykselle tai Italian tai sellaisen maan turvallisuudelle, jonka kanssa Italia on tehnyt sopimuksia tarkastusten poistamisesta sisärajoilla ja henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta, mainituissa sopimuksissa määriteltyjen rajoitusten ja poikkeusten mukaisesti".

Edellä tarkoitetussa toimintaohjeessa, joka annettiin 1.3.2000 ja jossa määritellään toimeentulon kannalta riittävät varat, joita ulkomaalaisilta edellytetään Italiaan pääsyä ja siellä oleskelua varten, määrätään seuraavaa:

a) Toimeentuloon tarvittavien varojen riittävyys voidaan todistaa esittämällä rahat, pankkitakuut tai vakuuskirjoja tai vastaavia saatavia osoittavia arvopapereita taikka todistuksia etukäteen maksetuista palveluista tai todistuksia maassa käytettävissä olevista tuloista.

b) Kyseisessä toimintaohjeessa vahvistetut rahamäärät tarkistetaan vuosittain keskimääräistä vuosivaihtelua koskevien parametrien perusteella. Luvut laatii Italian tilastokeskus ISTAT elintarvikkeita, juomia, matkakuluja ja majoituspalveluita koskevien kuluttajahintojen kokonaisindeksin perusteella.

c) Ulkomaalaisen on osoitettava, että hänellä on järjestettynä Italiassa asianmukainen majoitus ja hallussaan paluun edellyttämät varat, mikä voidaan osoittaa myös esittämällä paluulippu.

d) Toimeentuloon tarvittavat vähimmäisvarat, joita edellytetään viisumin myöntämiseksi ja pääsemiseksi Italian alueelle matkailua varten määritellään henkilöä kohden oheisen A-taulukon mukaisesti.

TAULUKKO A

TAULUKKO TOIMEENTULOON TARVITTAVIEN VAROJEN MÄÄRITTÄMISESTÄ, JOITA EDELLYTETÄÄN PÄÄSEMISEKSI ITALIAN ALUEELLE MATKAILUA VARTEN

Matkan kesto	Matkustajien määrä	
	Yksi matkustaja	Kaksi tai useampi matkustaja
	euroina	euroina
1–5 päivää kiinteä kokonaismäärä	269,60	212,81
6–10 päivää päivittäinen määrä henkilöä kohden	44,93	26,33
11–20 päivää kiinteä määrä	51,64	25,82
+ päivittäinen määrä henkilöä kohden	36,67	22,21

yli 20 päivää kiinteä määrä + päivittäinen määrä henkilöä kohden	206,58 27,89	118,79 17,04

KYPROS

Ulkomaalais- ja maahanmuuttoasetusten (asetus (9(2)(B)) mukaan ulkomaalaisten tulo tilapäistä oleskelua varten Kyproksen tasavaltaan riippuu rajoilla olevien maahanmuuttoviranomaisten harkintavallasta, jota käytetään sisäministerin yleisten tai erityisten ohjeiden tai edellä mainittujen asetusten säännösten mukaisesti. Rajoilla olevat maahanmuuttoviranomaiset päättävät maahantulosta tapauskohtaisesti ottaen huomioon oleskelun tarkoituksen ja keston, mahdolliset hotellivaraukset tai Kyproksella pysyvästi asuvien henkilöiden osoittaman vieraanvaraisuuden.

LATVIA

6 päivänä huhtikuuta 1999 annetun ministerikabinetin asetuksen nro 131 81 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna 19 päivänä maaliskuuta 2002 annetulla ministerikabinetin asetuksella nro 124, säädetään, että ulkomaalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön on valtion rajavartiolaitoksen virkamiehen tätä pyytäessä esitettävä kyseisten asetusten 67.2.2 ja 67.2.8 momentissa tarkoitetut asiakirjat:

67.2.2. terveyskylpylä- tai matkakuponki, joka on vahvistettu Latvian tasavallan sääntelymääräysten mukaisesti, tai turisti-carnet, joka on laadittu eritellyn mallin mukaisesti ja jonka on myöntänyt Kansainvälinen matkailuliitto (AIT);

67.2.8. kertaviisumia varten:

67.2.8.1. matkasekkejä vaihdettavassa valuutassa tai käteistä Latvian lateissa tai vaihdettavassa valuutassa määrä, joka vastaa 60 Latvian latia päivää kohti; jos henkilö todistaa asiakirjoin, että majoitus varmennetussa majoituspaikassa on jo maksettu koko oleskeluajalta, matkasekkejä vaihdettavassa valuutassa tai käteistä Latvian lateissa tai vaihdettavassa valuutassa määrä, joka vastaa 25 Latvian latia päivää kohti;

67.2.8.2. asiakirja, joka vahvistaa varauksen varmennetussa majoituspaikassa;

67.2.8.3. edestakainen matkalippu, jossa on vahvistetut päivämäärät.

LIETTUA

Liettuassa voimassa olevan ulkomaalaisten oikeudellista asemaa koskevan lain 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti ulkomaalaisen pääsy Liettuan tasavaltaan on evättävä, jos hän ei kykene todistamaan, että hänellä on riittävästi varoja Liettuan tasavallassa oleskeluun, paluumatkaan kotimaahansa tai matkan jatkamiseen toiseen maahan, johon hänellä on oikeus päästä.

Tätä koskevia ohjeellisia rahamääriä ei kuitenkaan ole vahvistettu. Päätös tehdään tapauskohtaisesti riippuen oleskelun tarkoituksesta, lajista ja kestosta.

LUXEMBURG

Luxemburgin lainsäädännössä ei ole määrätty ohjeellista summaa, joka tarkistettaisiin rajalla. Rajalla päätetään tapauskohtaisesti, onko ulkomaalaisella riittävät varat käytössään. Arvioinnin yhteydessä otetaan huomioon erityisesti oleskelun tarkoitus ja majoituksen luonne.

UNKARI

Ohjeellinen rahamäärä on määritelty ulkomaalaisten valvontaa koskevassa lainsäädännössä: sisäasiainministeriön asetuksessa nro 25/2001 (XI. 21.) edellytetään tällä hetkellä vähintään 1 000 Unkarin forinttia maahantulon yhteydessä.

Ulkomaalaislain (laki XXXIX vuodelta 2001 ulkomaalaisten maahantulosta ja oleskelusta) 5 artiklan mukaan maahantuloon ja oleskeluun vaadittavien toimeentulovarojen olemassaolo voidaan varmentaa esittämällä

– Unkarin valuuttaa tai ulkomaista valuuttaa tai muita maksuvälineitä kuin käteistä (esim. sekki, luottokortti ym.),

– voimassa oleva kutsukirje, jonka on antanut Unkarin kansalainen, ulkomaalainen, jolla on oleskelu- tai sijoittautumislupa, tai oikeussubjekti, jos ulkomaalaisen kutsunut henkilö ilmoittaa vastaavansa majoituksesta, asumisesta, terveydenhuollosta ja paluusta (palauttaminen) aiheutuvista kuluista. Ulkomaalaisten valvonnasta vastaavan viranomaisen virallinen suostumus on liitettävä kutsukirjeeseen,

– todistus ylläpidon ja majoituksen varaamisesta ja maksamisesta etukäteen matkatoimiston välityksellä (kuponki),

– muu uskottava todiste.

MALTA

Käytäntönä on varmistaa, että Maltaan saapuvilla henkilöillä on vähintään 20 Maltan liiraa (48 euroa) päivää kohti koko vierailun ajan.

ALANKOMAAT

Määrä, jota pidetään perustana tarkistettaessa, onko ulkomaalaisella riittävät toimeentulovarat käytössään, on 34 euroa henkilöä ja päivää kohti.

Edellä mainittua määrää sovelletaan kuitenkin joustavasti, koska sen arvioiminen, ovatko ulkomaalaisen käytössä olevat varat riittävät, riippuu useasta tekijästä kuten suunnitellun oleskelun kestosta, matkan tarkoituksesta, henkilökohtaisesta tilanteesta jne.

ITÄVALTA

Ulkomaalaislain 52 pykälän 2 momentin Z 4 alamomentin mukaan ulkomaalaiset on käännytettävä rajalta, jos heillä ei ole majoituspaikkaa maassa eikä oleskelun ja paluumatkan kustannuksia vastaavia varoja.

Ohjesummia ei ole vahvistettu. Päätös tehdään oleskelun tarkoituksen, luonteen ja keston perusteella tapauskohtaisesti niin, että todisteena voidaan hyväksyä – käteisen rahan lisäksi – tapauksesta riippuen matkasekit, luottokortit, pankin todistukset tai Itävallassa asuvien, riittävän maksukykyisten henkilöiden antamat takaussitoumukset.

PUOLA

Rajan ylittämiseen vaadittavat rahamäärät määritetään 20 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa sisäasiain- ja hallintoministerin asetuksessa Puolan tasavallan rajan ylittävien ulkomaalaisten maahantuloon, kauttakulkuun, oleskeluun ja maasta poistumiseen liittyviin kuluihin tarvittavien varojen määrästä sekä näiden varojen olemassaolon todistamisasiakirjoja koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (Dz. U. 2002, nro 91, kohta 815).

Edellä mainitussa asetuksessa mainitut rahamäärät ovat seuraavat:

– 100 PLN oleskelupäivää kohti yli 16-vuotiailta henkilöiltä, ei kuitenkaan vähemmän kuin 500 PLN,

– 50 PLN oleskelupäivää kohti alle 16-vuotiailta henkilöiltä, ei kuitenkaan vähemmän kuin 300 PLN,

– 20 PLN oleskelupäivää kohti, ei kuitenkaan vähemmän kuin 100 PLN, turistimatkoille, nuorisoleireille tai urheilukilpailuihin osallistuvilta henkilöiltä tai henkilöiltä, joiden oleskelu Puolassa maksetaan tai jotka saapuvat Puolaan parantolassa tapahtuvaa terveydenhoitoa varten,

– 300 PLN yli 16-vuotiailta henkilöiltä, joiden oleskelu Puolassa ei ylitä 3 päivää (kauttakulku mukaan lukien),

– 150 PLN alle 16-vuotiailta henkilöiltä, joiden oleskelu Puolassa ei ylitä 3 päivää (kauttakulku mukaan lukien).

PORTUGALI

Portugaliin matkustamista ja siellä oleskelua varten ulkomaalaisilla on oltava käytössään seuraavat rahamäärät:

75 euroa maahantulokertaa kohti

40 euroa oleskelupäivää kohti.

Kyseisiä rahamääriä ei tarvitse osoittaa, jos ulkomaalainen kykenee todistamaan, että oleskelun aikana aiheutuvien kulujen kattaminen sekä majoitus on taattu.

SLOVENIA

70 euroa henkilöltä päivää kohti suunnitellun oleskelun ajalta.

SLOVAKIA

Ulkomaalaisten oleskelusta annetun lain nro 48/2002 Z. z. 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaan ulkomaalainen on velvollinen pyydettäessä todistamaan, että hänellä on oleskeluun tarvittavia varoja vaihdettavassa valuutassa vähintään puolet vähimmäistuloista, joista säädetään vähimmäistulosta annetussa laissa nro 90/1996 Z. z., sellaisena kuin se on muutettuna, kutakin oleskelupäivää kohti; alle 16-vuotias ulkomaalainen on velvollinen todistamaan, että hänellä on oleskeluun tarvittavia varoja puolet tästä.

SUOMI

Rajatarkastusvirkailijat tarkistavat, että käytettävissä olevien varojen määrä on vähintään 40 euroa henkilöä ja päivää kohti.

RUOTSI

Ruotsin laissa ei säädetä rajojen ylittämiseen liittyvästä viitemäärästä. Rajatarkastusvirkailija päättää tapauskohtaisesti, onko ulkomaalaisella toimeentuloon riittävät varat.

ISLANTI

Islannin lain mukaan ulkomaalaisen on osoitettava, että hänellä on riittävästi varoja käytettäväksi tarpeisiinsa Islannissa sekä paluumatkaa varten. Käytännössä vaadittava määrä on 4 000 Islannin kruunua henkilöä kohti. Niiden henkilöiden osalta, joiden oleskelukulut maksaa kolmas osapuoli, määrä jaetaan kahdella. Vähimmäismäärä on yhteensä 20 000 Islannin kruunua maahantuloa kohti.

NORJA

Norjan ulkomaalaislain 27 pykälän d momentin mukaan vieraan valtion kansalainen, joka ei pysty osoittamaan, että hänellä on hallussaan Norjan kuningaskunnassa oleskeluun ja paluumatkaan tarvittavat varat tai että hän voi luottaa saavansa sellaiset varat, voidaan käännyttää rajalla.

Tarpeellisiksi katsottavat määrät ovat yksilöllisiä ja niistä päätetään tapauskohtaisesti. Huomioon otetaan oleskelun pituus, se majoittuuko ulkomaalainen perheensä tai ystäviensä luo, onko hänellä paluulippu ja onko hänen oleskeluaan varten annettu takuu (ohjeellisesti katsotaan, että 500 Norjan kruunua päivää kohti on riittävä määrä sellaisten kävijöiden osalta, jotka eivät majoitu sukulaisten tai ystävien luo).

LIITE IV
Vahvistetuilla rajanylityspaikoilla tehtäviä tarkastuksia koskevat menettelytavat

1. Asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vähimmäistarkastus, jonka tarkoituksena on ulkorajan ylittävän henkilön henkilöllisyyden toteaminen, käsittää henkilöllisyyden tarkastamisen saatujen tai esitettyjen matkustusasiakirjojen perusteella sekä rajanylitykseen oikeuttavan asiakirjan voimassaolon ja väärentämiseen tai väärennökseen viittaavien merkkien esiintymisen yksinkertaisen ja nopean tarkastamisen.

2. Asetuksen 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kolmansien maiden kansalaisten perusteellinen tarkastus käsittää erityisesti:

a) seuraavien seikkojen perusteellisen tutkimisen:

- esitetyn asiakirjan ja mahdollisesti vaaditun viisumin voimassaolon tarkastamisen;

- väärentämiseen tai väärennökseen viittaavien merkkien etsimisen asiakirjasta.

b) henkilön lähtöpaikan ja määränpään sekä matkan tarkoituksen ja tarvittaessa vastaavien asiakirjatodisteiden tutkimisen;

c) sen tarkistamisen, että henkilöllä on toimeentuloon tarvittavat varat aiotun oleskelun ajaksi sekä paluumatkaa varten tai kolmanteen maahan suuntautuvaa kauttakulkumatkaa varten, tai että hän pystyy hankkimaan nämä varat laillisin keinoin, ja että hänellä on matkavakuutus, jos sellainen vaaditaan;

d) sen tarkistamisen, että henkilö, hänen kulkuneuvonsa ja hänen kuljettamansa tavarat eivät todennäköisesti vaaranna minkään jäsenvaltion yleistä järjestystä, kansallista turvallisuutta, kansanterveyttä tai kansainvälisiä suhteita. Näiden tietojen tarkistaminen edellyttää muun muassa suorien hakujen tekemistä Schengenin tietojärjestelmään (SIS) ja kansallisiin tietokantoihin liitettyihin, henkilöitä ja esineitä koskeviin ilmoituksiin sekä tarvittaessa tällaisessa ilmoituksessa toteutettavaksi pyydetyn toimenpiteen suorittamista. Jos SIS:ään tehdyn haun tuloksena saadaan Schengenin yleissopimuksen 95 ja 100 artiklassa tarkoitettu ilmoitus, ensimmäiseksi on suoritettava ilmoituksessa toteutettavaksi pyydetty toimenpide.

3. Kaikki rajanylityspaikat (maa- ja merirajoilla ja lentokentillä) merkitsevät rekisteriin kaikki tehtäviensä hoitoon liittyvät tiedot sekä kaikki muut erityisen tärkeät tiedot. Rekisteriin on merkittävä erityisesti seuraavat tiedot:

– rajatarkastuksista vastaavan paikallisen rajavartijan ja kuhunkin ryhmään kuuluvien muiden virkamiesten nimet;

– 7 artiklan mukaisesti toteutetut henkilötarkastusten lievennykset;

– rajalla myönnetyt passia vastaavat asiakirjat ja viisumit tai luvat;

– kiinniotetut henkilöt ja valitukset (rikokset ja hallinnolliset rikkomukset);

– henkilöt, joilta on evätty maahantulo tai maastapoistuminen (lukumäärä ja kansallisuudet);

– muut erityisen merkitykselliset poliisitoimenpiteet tai lainkäyttötoimet;

– erityiset tapahtumat.

LIITE V
Maarajoilla suoritettavien tarkastusten lieventämistä koskevat menettelytavat

1. Asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksellisten ja odottamattomien olosuhteiden voidaan katsoa vallitsevan silloin, kun tarkastuspisteisiin pääsyä edeltävät odotusajat muodostuvat odottamattomista tapahtumista johtuvien liikennemäärien vuoksi kohtuuttomiksi, vaikka kaikki saatavilla oleva henkilöstö, välineistö ja järjestelyresurssit on otettu käyttöön.

2. Silloin kun tarkastuksia on lievennetty 7 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, maahantuloliikenteen tarkastus on periaatteessa ensisijainen maasta lähtevän liikenteen tarkastukseen nähden.

3. Tarkastusten lieventämisestä päättävän rajavartijan on toimittava harkitusti. Lievennykset saavat olla vain tilapäisiä, niiden on oltava olosuhteiden mukaisia ja ne on otettava käyttöön asteittain.

4. Henkilöt, jotka rajavartija tunnistaa ja joista hän tietää aiemman tarkastuksen perusteella, ettei heistä ole tehty ilmoitusta SIS:ään tai kansalliseen tietokantaan ja että heillä on voimassa oleva rajanylitykseen oikeuttava asiakirja, tarkastetaan vain satunnaisesti sen varmistamiseksi, että heillä on hallussaan tämä asiakirja. Tällä tarkoitetaan erityisesti henkilöitä, jotka ylittävät rajan usein samassa rajanylityspaikassa. Toisinaan nämäkin henkilöt on ilman ennakkovaroitusta ja epäsäännöllisin väliajoin tarkastettava perusteellisesti.

LIITE VI
Rajanylityspaikkojen eri jonojen opasteiden mallit

A osa

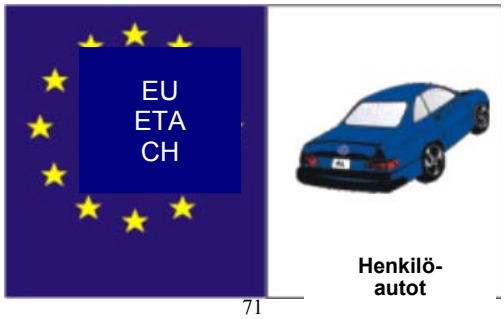
70

70 Logoa ei tarvita Norjan ja Islannin osalta.

B osa

C osa

71

2

2

71 Logoa ei tarvita Norjan ja Islannin osalta.

KAIKKI

PASSIT

Linja-autot

KAIKKI

PASSIT

Kuorma-autot

LIITE VII
Leimaamissäännöt

1. Henkilön saapuessa maahan ensimmäisen kerran leima merkitään mahdollisuuksien mukaan siten, että se peittää viisumin reunan haittaamatta viisumin tai viisumitarran turvatekijöiden luettavuutta. Jos leimoja on merkittävä useita (esimerkiksi toistuvaisviisumiin), ne merkitään viisumin sisältävän sivun viereiselle sivulle.

Jos kyseistä sivua ei voida käyttää, leima merkitään seuraavalle sivulle.

2. Maahantulon ja maastapoistumisen varmentamiseen on käytettävä erimuotoisia leimoja (suorakulmainen maahantuloon, suorakulmainen pyöristetyin reunoin maastapoistumiseen). Näissä leimoissa on oltava kyseisen valtion tunnuskirjain tai -kirjaimet, rajanylityspaikan nimi, päivämäärä, järjestysnumero ja kuvatunnus, joka osoittaa ylitetyn rajan tyypin (maa-, meri- tai ilmaraja).

Leimoissa on myös kaksinumeroinen turvakoodi, jota muutetaan säännöllisin väliajoin vähintään kerran kuukaudessa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä kansallisilla yhteyspisteillä, jotka vastaavat rajanylityspaikoilla käytettävien maahantulo- ja maastapoistumisleimojen turvakoodeja koskevien tietojen vaihdosta, on suora pääsy asianomaisen jäsenvaltion ulkorajalla käytettäviä yhteisiä maahantulo- ja maastapoistumisleimoja koskeviin tietoihin, kuten:

– mitä leimaa käytetään milläkin rajanylityspaikalla;

– niiden rajatarkastuksesta vastaavien virkamiesten henkilöllisyys, jotka kulloinkin huolehtivat asiakirjojen leimaamisesta;

– kunkin leiman turvakoodi tiettynä ajankohtana.

Yhteisiä maahantulo- ja maastapoistumisleimoja koskevat tietopyynnöt esitetään edellä mainittujen kansallisten yhteyspisteiden kautta.

Kansallisten yhteyspisteiden tehtävänä on myös toimittaa välittömästi muille yhteyspisteille sekä neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle tiedot kadonneista tai varastetuista leimoista.

LIITE VIII

A osa :
Maahanpääsyn epäämistä koskevat menettelytavat

1. Jos maahantulo evätään, rajavartija:

– täyttää jäljempänä (B osassa) esitetyn maahantulon epäämistä koskevan yhteisen lomakkeen ja toimittaa siitä yhden kappaleen sille kolmannen maan kansalaiselle, jolta maahantulo evätään;

– merkitsee passiin maahantuloleiman, vetää sen yli ristin lähtemättömällä mustalla musteella, ja merkitsee sen viereen oikealle puolelle niin ikään lähtemättömällä musteella maahantulon epäämisen perustetta vastaavan kirjaintunnuksen tai -tunnukset, jotka luetellaan edellä mainitussa maahantulon epäämistä koskevassa yhteisessä lomakkeessa;

– jos hän toteaa, että SIS:ään on liitetty lyhytaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin haltijaa koskeva maahantulokieltoilmoitus, hän mitätöi viisumin merkitsemällä siihen leiman ”MITÄTÖN”. Hänen on välittömästi ilmoitettava asiasta maansa keskusviranomaisille. Noudatettava menettely kuvataan yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 14 olevassa 2.1 kohdassa;

– merkitsee tapaukset, joissa maahanpääsy on evätty, rekisteriin tai luetteloon, jossa mainitaan henkilöllisyys, kansallisuus, rajanylitykseen oikeuttavan asiakirjan viitetiedot sekä maahanpääsyn epäämisen syy ja päivämäärä;

– jos kolmannen maan kansalainen täyttää sekä maahanpääsyn epäämistä että pidättämistä koskevat edellytykset, on otettava yhteyttä toimivaltaisiin oikeusviranomaisiin, jotta voidaan päättää, mihin toimiin olisi kansallisen lainsäädännön mukaisesti ryhdyttävä.

2. Jos edellytykset viisumin myöntämiseksi rajalla 11 artiklan 2 kohdan nojalla täyttyvät sellaisen kolmannen maan kansalaisen kohdalla, jolta puuttuu viisumi, viisumi myönnetään kiinnittämällä tarra sellaiseen matkustusasiakirjaan, johon voidaan kiinnittää viisumi. Jos matkustusasiakirjassa ei ole riittävästi tilaa tai jos viisumia jostain syystä ei voida kiinnittää kyseiseen asiakirjaan, viisumitarra kiinnitetään poikkeuksellisesti kyseiseen asiakirjaan liitettävälle erilliselle lisälehdelle. Tällöin on ehdottomasti käytettävä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 333/2002[72] säädettyä viisumin kiinnittämiseen tarkoitettua yhtenäisen kaavan mukaista lomaketta.

3. Jos jokin liikenteenharjoittaja on tuonut rajalle ilmateitse, meritse tai maitse kolmannen maan kansalaisen, jolta evätään maahantulo, tarkastuksista vastaava paikallinen rajavartija:

- määrää liikenteenharjoittajan kuljettamaan ulkomaalaisen välittömästi joko siihen kolmanteen maahan, josta hänet on tuotu, siihen kolmanteen maahan, joka on myöntänyt rajanylitykseen oikeuttavan asiakirjan, tai mihin tahansa kolmanteen maahan, jonne hänen pääsynsä on taattu. Jos liikenteenharjoittaja ei voi välittömästi noudattaa

[72] EYVL L 53, 23.2.2002 s. 4.

edelleenkuljetusmääräystä, on varmistettava, että jokin toinen liikenteenharjoittaja huolehtii välittömästi kolmannen maan kansalaisen kuljettamisesta kolmanteen maahan. Majoitus-, ylläpito- ja paluumatkakustannukset veloitetaan kyseiseltä liikenteenharjoittajalta neuvoston direktiivin (EY) N:o 2001/51/EY[73] mukaisesti;

- ryhtyy edelleenkuljetusta odotettaessa kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja paikalliset olosuhteet huomioon ottaen tarvittaviin toimiin estääkseen sellaisten kolmansien maiden kansalaisten laittoman maahantulon, joilta evätään maahantulo.

[73] EYVL L 187, 10.7.2001, s. 45.

B osa :
Rajalta käännyttämistä koskeva vakiolomake

Valtio

VALTION LOGO **(Viranomainen)**

_____

[74]

Käännyttäminen rajalta

Päiväys_____ kellonaika_____ rajanylityspaikka_____

Allekirjoittanut viranomainen_____

Käännytettävän sukunimi _____ etunimi _____

syntymäaika_____ syntymäpaikka_____ sukupuoli

kansalaisuus _____ asuinpaikka _____

Henkilöllisyyden todistava asiakirja _____ numero _____

myöntämispaikka_____ myöntämispäivä_____

Viisumin nro_____ laji _____ myöntänyt viranomainen_____

voimassa _____ lähtien _____ saakka

voimassaoloaika (päivinä)_____ myöntämisperuste_____

Käännytettävän lähtöpaikka _____ saapumistapa _____ (ilmoitetaan käytetty liikenneväline, esim. lennon numero). Asianomaiselle on ilmoitettu, että hänen käännyttämisensä tapahtuu *(voimassa olevat kansalliset säännökset)* **mukaisesti seuraavista syistä:**

[74] Norjan ja Islannin osalta logo ei ole tarpeen.

☐**(A) Käännytettävällä ei ole voimassa olevaa matkustusasiakirjaa tai matkustusasiakirjoja**

☐**(B) Käännytettävällä on väärä, väärennetty tai muutettu matkustusasiakirja**

☐**(C) Käännytettävällä ei ole voimassa olevaa viisumia**

☐**(D) Käännytettävällä on väärä, väärennetty tai muutettu viisumi**

☐**(E) Käännytettävällä ei ole tarvittavaa todistusta oleskelun tarkoituksesta ja yksityiskohdista**

☐**(F) Käännytettävällä ei ole oleskelun kestoon ja olosuhteisiin eikä kotivaltioon tai kauttakulkuvaltioon paluuseen nähden riittäviä varoja**

☐**(G) Käännytettävä on määrätty maahantulokieltoon**

☐**SIS:ssä**

☐**kansallisessa rekisterissä**

☐**(H) Käännytettävää pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, sisäiselle turvallisuudelle, kansanterveydelle taikka yhden tai useamman Euroopan unionin jäsenvaltion kansainvälisille suhteille** *(kunkin valtion on ilmoitettava viittaukset kyseistä käännyttämistä koskeviin kansallisiin säännöksiin)*

Huomautukset

Käännytettävä voi hakea muutosta käännyttämispäätökseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Käännytettävälle annetaan tämän asiakirjan jäljennös *(kunkin valtion on ilmoitettava viittaukset muutoksenhakua koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön)***.**

Käännytettävä	**Tarkastuksen suorittanut viranomainen**

LIITE IX
Luettelo rajavartiotehtävistä vastaavista kansallisista yksiköistä

Asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset yksiköt, jotka vastaavat rajavartiotehtävistä kunkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti:

– Belgian kuningaskunnassa: Police fédérale/Federale Politie (liittovaltion poliisilaitos) ja Douane (tullilaitos);

– Tšekin tasavallassa: ulkomaalais- ja rajapoliisilaitokset vastaavat henkilötarkastusten suorittamisesta rajanylityspaikoilla, "vihreällä" rajalla ja kansainvälisillä lentoasemilla. Vastaavat rajatullitoimipaikat huolehtivat tavaroiden tarkastuksista;

– Tanskan kuningaskunnassa: Politiet (poliisilaitos);

– Saksan liittotasavallassa: Bundesgrenzschutz (rajavartiolaitos), tullilaitos ja Baijerissa, Bremenissä ja Hampurissa kunkin osavaltion (Land) poliisilaitos;

– Viron tasavallassa: rajavartiolaitos (Piirivalveamet) ja tullilaitos (Tolliamet);

– Kreikan tasavallassa: Ελληνική Αστυνομία (Helliniki Astynomia), Λιμενικό Σώμα (Limeniko Soma), Τελωνεία (Telonia);

– Espanjan kuningaskunnassa: Cuerpo Nacional de Policía, Guardia Civil, Servicios de Aduanas;

– Ranskan tasavallassa: D.C.P.A.F. (Direction Centrale de la Police aux Frontières, rajavartiolaitoksen keskusosasto), tullilaitos;

– Italian tasavallassa: Polizia di Stato, Carabinieri, Guardia di Finanza;

– Kyproksen tasavallassa: Αστυνομία Κύπρου (Kyproksen poliisilaitos), Τμήμα Τελωνείων (tulli- ja valmisteverovirasto);

– Latvian tasavallassa: Valsts robežsardze (valtion rajavartiolaitos), Muita (tullilaitos), Sanitārā robežinspekcija (terveysrajatarkastus);

– Liettuan tasavallassa: valtion rajavartiolaitos, joka toimii sisäasiainministeriön alaisuudessa;

– Luxemburgin suurherttuakunnassa: tullilaitos, Gendarmerien (santarmilaitoksen) erityisosasto lentokentällä;

– Unkarin tasavallassa: rajavartiolaitos;

– Maltan tasavallassa: maahanmuuttoa valvova poliisi ja tullilaitos;

– Alankomaiden kuningaskunnassa: Koninklijke Marechaussee, tullilaitos (tuonti- ja valmisteverot), Rotterdamin kunnallinen poliisi (satama);

– Itävallan tasavallassa: Bundespolizei (liittovaltion poliisi), santarmilaitos, tullilaitos;

– Puolan tasavallassa: rajavartiolaitos;

– Portugalin tasavallassa: Serviço de Estrangeiros e Fronteiras, Direcção-Geral de Alfândegas, Brigada Fiscal da Guarda Nacional Républicana;

– Slovenian tasavallassa: poliisi- ja tullilaitos, viimeksi mainittu ainoastaan Italian tasavallan ja Itävallan tasavallan rajoilla olevilla rajanylityspaikoilla;

– Slovakian tasavallassa: rajapoliisi ja tullilaitos;

– Suomen tasavallassa: rajavartiolaitos, tullilaitos ja poliisilaitos;

– Ruotsin kuningaskunnassa: rajavalvonnasta vastaa ensi sijassa poliisilaitos, jota tullilaitos, rannikkovartiosto ja maahanmuuttovirasto voivat avustaa. Rannikkovartiosto vastaa henkilöiden tarkastamisesta merellä;

– Islannin tasavallassa: Ríkislögreglustjóri (kansallisen poliisilaitoksen pääjohtaja), Lögreglustjórar (poliisipiirien päälliköt);

– Norjan kuningaskunnassa: periaatteessa ulkorajojen valvonta kuuluu poliisilaitoksen tehtäviin. Tietyissä tapauksissa tullilaitos tai puolustusvoimat voivat suorittaa nämä tehtävät paikallisen poliisipäällikön pyynnöstä (tarkemmin sanottuna rannikkovartiosto tai Varangerin eteläinen varuskunta). Näissä tapauksissa kyseisillä elimillä on rajoitetut poliisin toimivaltuudet.

LIITE X
Tarkastuksissa noudatettavat erityismenettelytavat erityyppisillä rajoilla ja ulkorajojen ylityksessä käytettävien kulkuneuvojen mukaan

1. Maarajat

1.1. Tieliikenteen valvonta

1.1.1. Liikkumista rajanylityspaikoilla on valvottava asianmukaisella tavalla varmistaen samanaikaisesti sekä tehokkaat henkilötarkastukset että tieliikenteen turvallisuus ja sujuvuus. Tarvittaessa on toteutettava toimenpiteitä liikenteen ohjaamiseksi ja pysäyttämiseksi yhteen sijoitettuja kansallisia tarkastusasemia koskevien sopimusten mukaisesti.

1.1.2. Jäsenvaltiot voivat varustaa tietyt maarajojen rajanylityspaikat erillisillä tarkastuspisteillä tai ottaa käyttöön erillisiä jonoja 8 artiklan mukaisesti, jos ne pitävät sitä tarkoituksenmukaisena ja olosuhteet sen sallivat.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat milloin tahansa keskeyttää erillisten tarkastuspisteiden tai jonojen käytön poikkeuksellisissa olosuhteissa ja kun liikenneolot ja infrastruktuuri sitä edellyttävät.

Jäsenvaltiot voivat tehdä naapurimaiden kanssa yhteistyötä erillisten tarkastuspisteiden tai jonojen käyttöönottamiseksi ulkorajojen rajanylityspaikoilla.

1.1.3. Kun jäsenvaltio päättää ottaa käyttöön erillisiä tarkastuspisteitä tai jonoja, sovelletaan 8 artiklan 2 ja 3 kohdan säännöksiä opasteiden vähimmäismerkinnöistä.

Paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn piiriin kuuluvat henkilöt voidaan ohjata erilliseen jonoon.

1.1.4. Ajoneuvoissa matkustavat henkilöt voivat pääsääntöisesti jäädä ajoneuvoon tarkastuksen ajaksi. Tarkastukset on tehtävä tarkastusaseman ulkopuolella ajoneuvon vieressä. Jos paikalliset olosuhteet sallivat, perusteelliset tarkastukset tehdään ajoradan vieressä tätä tarkoitusta varten varatuilla paikoilla. Henkilökunnan turvallisuuden vuoksi tarkastuksessa on oltava mukana vähintään kaksi rajavartijaa.

Liikenteen ollessa vilkasta säännöllisen paikallisen linja-autoliikenteen matkustajat tarkastetaan ensin, jos tilanne paikalla sen sallii.

1.2. Rautatieliikenteen valvonta

1.2.1. Rautatieliikenteen tarkastukset voidaan suorittaa kahdella tavalla:

– joko ensimmäisen määrä- tai lähtöaseman laiturilla jäsenvaltion alueella;

– tai junassa matkan aikana.

Tällaiset tarkastukset suoritetaan yhteen sijoitettuja kansallisia tarkastusasemia koskevien sopimusten määräysten mukaisesti.

1.2.2. Kansainvälisten matkustajajunien liikennöinnin helpottamiseksi voivat junareitin varrella olevat valtiot yhteisellä sopimuksella päättää, että kolmansista maista tulevat

matkustajat tarkastetaan joko määräasemalla tai junassa asemien välillä, jos matkustajat eivät poistu junasta edeltävällä tai edeltävillä asemilla.

Jos rautatieyhtiö saa ottaa kolmannesta maasta saapuviin ja useita kertoja jäsenvaltioiden alueella pysähtyviin kansainvälisiin juniin matkustajia jäljellä olevaa, vain jäsenvaltioiden alueen kautta kulkevaa matkaa varten, näille matkustajille tehdään maahantulotarkastus joko junassa tai määräasemalla.

Vastakkaiseen suuntaan matkustettaessa matkustajille tehdään maastapoistumistarkastus vastaavalla tavalla.

1.2.3. Matkustajille, jotka matkustavat junalla 1.2.2 kohdassa tarkoitetulla tavalla jäsenvaltioiden alueella, on ennen lähtöä selvästi ilmoitettava, että heille voidaan tehdä henkilötarkastus matkan aikana tai määräasemalla.

1.2.4. Makuu- tai lepovaunuissa matkustavien henkilöiden rajanylitykseen oikeuttavat asiakirjat tarkastetaan periaatteessa junailijan vaunuosastossa edellyttäen, että hän on kerännyt kyseiset asiakirjat toimintaansa koskevien sääntöjen mukaisesti ja pitää ne saatavilla tarkastusta varten. Tarkastuksen aluksi on varmistuttava siitä, että kaikilla henkilöillä on rajanylitykseen oikeuttavat asiakirjat, vertaamalla asiakirjoja junan matkustaja- ja/tai paikanvarausluetteloon. Osastoissa matkustavien henkilöllisyys on tarkastettava silloin tällöin tai erityissyistä, jos mahdollista junailijan läsnäollessa.

1.2.5. Tarkastuksista vastaava paikallinen rajavartija voi määrätä vaunujen ontot tilat tarkastettaviksi silloin tällöin tai erityissyistä, tarvittaessa junanvalvojan avustuksella, sen varmistamiseksi, ettei niihin ole kätketty henkilöitä tai tavaroita, joita rajatarkastus koskee.

1.2.6. Jos on syytä olettaa, että junaan on kätkeytynyt henkilöitä, joiden on ilmoitettu tai epäilty tehneen rikoksen, tai kolmannen maan kansalaisia, jotka aikovat tulla laittomasti maahan, ja jos rajavartija ei kansallisten määräysten mukaisesti voi toimia asiassa, hänen on ilmoitettava asiasta niille jäsenvaltioille, joiden aluetta kohden tai joiden alueen kautta juna kulkee.

2. Ilmarajat

2.1. Kansainvälisillä lentokentillä tehtäviä tarkastuksia koskevat menettelytavat

2.1.1. Toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat yhdessä lentokenttäyhtiön kanssa tarvittavat toimet, jotta sisäisten lentojen matkustajat voidaan pitää fyysisesti erillään muiden lentojen matkustajista. Kaikilla kansainvälisillä lentokentillä on toteutettava tätä varten tarvittavat käytännön järjestelyt.

2.1.2. Henkilötarkastusten ja käsimatkatavaroiden tarkastusten suorittamispaikka määräytyy seuraavasti:

a) Kolmannesta maasta tulevan lennon matkustajille, jotka siirtyvät sisäiselle lennolle, tehdään maahantulotarkastus lentokentällä, jonne kolmannesta maasta tuleva lento saapuu. Sisäisen lennon matkustajille, jotka siirtyvät kolmanteen maahan suuntautuvalle lennolle (kauttakulkumatkustajat), tehdään maastapoistumistarkastus lentokentällä, jolta viimeksi mainittu lento lähtee.

b) Kolmannesta maasta lähteneet tai sinne matkalla olevat lennot, joilla ei ole kauttakulkumatkustajia, ja lennot, joihin kuuluu useita välilaskuja jäsenvaltioiden lentokentillä, mutta ei koneenvaihtoa:

i) kolmannesta maasta lähteneiden tai sinne matkalla olevien lentojen matkustajille, joilla ei ole ollut eikä enää ole koneenvaihtoa jäsenvaltioiden alueella, tehdään maahantulotarkastus tulokentällä ja maastapoistumistarkastus lähtökentällä;

ii) kolmannesta maasta lähteneillä tai sinne matkalla olevilla lennoilla, joilla on useita välilaskuja jäsenvaltioiden alueella, mutta ei koneenvaihtoa (kauttakulkumatkustajat), eikä koneeseen oteta matkustajia Schengen-alueella, matkustajille tehdään maahantulotarkastus tulokentällä ja maastalähtötarkastus lähtökentällä;

iii) jos lentoyhtiö saa ottaa sellaisille kolmannesta maasta lähteneille lennoille, joihin kuuluu useita välilaskuja jäsenvaltioiden alueella, matkustajia jäljellä olevaa, vain kyseisen alueen kautta kulkevaa matkaa varten, näille matkustajille tehdään maastapoistumistarkastus lähtökentällä ja maahantulotarkastus tulokentällä.

Ne matkustajat, jotka ovat jo koneessa ennen välilaskuja eivätkä ole nousseet koneeseen jäsenvaltioiden alueella, tarkastetaan a alakohdan mukaisesti. Tällaisiin lentoihin sovelletaan päinvastaista menettelyä silloin, kun määränpäänä on kolmas maa.

2.1.3. Henkilötarkastukset suoritetaan lentokoneen ulkopuolella. Sen varmistamiseksi, että matkustajat pystytään tarkastamaan vahvistettuina rajanylityspaikkoina toimivilla lentokentillä 6–11 artiklan säännösten mukaisesti, jäsenvaltioiden on yhteisymmärryksessä lentokenttäyhtiön ja liikenteenharjoittajan kanssa toteutettava tarvittavat toimenpiteet matkustajaliikenteen ohjaamiseksi tarkastuksia varten varattuihin tiloihin.

Lentokenttäyhtiön on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta henkilöt eivät pääse luvatta kauttakulkualueen kaltaisille suljetuille alueille tai pois sieltä.

2.1.4. Jos kansainvälisellä lennolla olevan lentokoneen on pakkotilanteessa, välittömän vaaran vuoksi tai viranomaisten määräyksestä laskeuduttava kentälle, joka ei ole vahvistettu rajanylityspaikka, kyseinen lentokone voi jatkaa lentoaan vasta saatuaan siihen luvan rajatarkastuksista ja -valvonnasta vastaavilta viranomaisilta sekä tulliviranomaisilta. Tämä koskee myös ilman lupaa laskeutuvaa ulkomaista lentokonetta. Näiden lentokoneiden matkustajiin sovelletaan kaikissa tapauksissa 6–11 artiklan säännöksiä.

2.2. Muilla lentokentillä tehtäviä tarkastuksia koskevat menettelytavat

2.2.1. On varmistettava, että matkustajat tarkastetaan 6–11 artiklan säännösten mukaisesti myös sellaisilla lentokentillä, jotka eivät kyseisen maan lainsäädännön mukaisesti ole kansainvälisiä lentokenttiä, mutta joilla saadaan harjoittaa kansainvälistä lentoliikennettä.

2.2.2. Näillä lentokentillä ei tarvita käytännön järjestelyjä sisäisten ja ulkoisten lentojen matkustajien ohjaamiseksi erillisiin tiloihin, yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista

säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2320/2002[75] säännösten soveltamista kuitenkaan rajoittamatta. Kun liikennemäärät eivät edellytä rajavartijoiden pysyvää läsnäoloa, heidän ei tarvitse olla jatkuvasti paikalla näillä lentokentillä, jos on varmistettu, että he ovat tarvittaessa saapuvilla hyvissä ajoin.

2.2.3. Jos tällaisella lentokentällä ei ole rajavartijoita jatkuvasti paikalla, lentokentän hoitajan on ilmoitettava kansainvälisen lennon saapumisesta ja lähdöstä rajatarkastuksista vastaaville viranomaisille hyvissä ajoin etukäteen. Myös muihin poliisiviranomaisiin voidaan turvautua, jos se on kansallisen lain mukaan sallittua.

2.3. Yksityislentokoneiden tarkastamista koskevat menettelytavat

2.3.1. Jos kyseessä on yksityinen lento, lentokoneen kapteenin on toimitettava ennen lähtöä sekä määräjäsenvaltion että ensimmäisen tulojäsenvaltion rajaviranomaisille yleinen ilmoitus, johon sisältyy kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen liitteen 2 mukainen lentosuunnitelma sekä matkustajaluettelo.

2.3.2. Silloin kun kolmannesta maasta lähtenyt ja tiettyyn jäsenvaltioon matkalla oleva yksityislentokone tekee välilaskuja toisten jäsenvaltioiden alueelle, tulojäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava henkilöiden tarkastus ja merkittävä kohdassa 2.3.1 tarkoitettuun yleiseen ilmoitukseen maahantuloleima.

2.3.3. Jos ei ole voitu varmasti todeta, että lento on lähtenyt jäsenvaltioiden alueelta tai että se on matkalla sinne ilman välilaskua kolmannen maan alueella, toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava kaikilla lentokentillä henkilöiden tarkastus 2.1 ja 2.2 kohdan säännösten mukaisesti.

2.3.4. Liitolentokoneita, ultrakevyitä lentokoneita, helikoptereita sekä vain lyhyitä matkoja lentäviä omatekoisia lentokoneita ja ohjattavia kuumailmapalloja koskevat maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelyt vahvistetaan kansallisessa lainsäädännössä ja tarvittaessa kahdenvälisin sopimuksin.

3. Merirajat

3.1. Meriliikenteen valvontaa koskevat yleiset menettelytavat

3.1.1 Alusten tarkastus suoritetaan periaatteessa tulo- tai lähtösatamassa joko aluksessa tai tätä tarkoitusta varten varatussa paikassa, joka sijaitsee aluksen välittömässä läheisyydessä. Asiaa koskevien sopimusten mukaisesti tarkastus voidaan kuitenkin suorittaa myös matkan aikana tai kolmannen valtion alueella aluksen saapuessa satamaan tai lähtiessä satamasta.

Tarkastuksen tarkoituksena on varmistaa, että sekä henkilöstö että matkustajat täyttävät 5 artiklassa säädetyt edellytykset, 17 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista kuitenkaan rajoittamatta.

3.1.2. Meriliikenteen tarkastuksia voidaan poikkeuksellisissa ja odottamattomissa olosuhteissa lieventää 7 artiklan mukaisesti.

---

[75] EYVL L 355, 30.12.2002, s. 1.

3.1.3. Aluksen päällikkö laatii kahtena kappaleena luettelon henkilöstön jäsenistä ja mahdollisista matkustajista direktiivissä 98/41/EY[76] säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Satamaan tultaessa hän antaa luettelon (tai luettelot) toimivaltaisille viranomaisille aluksella tai sen läheisyydessä suoritettavaa tarkastusta varten. Jos luetteloa (tai luetteloita) ei voida force majeure -syistä antaa valvontaviranomaisille, sen jäljennös on toimitettava rajanylityspaikalle tai toimivaltaiselle merenkulkuviranomaiselle, jonka tehtävänä on toimittaa se viipymättä niille viranomaisille, joilla on valtuudet suorittaa rajatarkastuksia.

Kun kyseessä on säännöllinen lauttaliikenne, aluksen päällikkö tai matkustajien rekisteröinnistä vastaava työntekijä ei ole velvollinen toimittamaan matkustajaluetteloa.

3.1.4. Yksi jäljennös kummastakin luettelosta palautetaan tarkastuksen suorittaneen virkamiehen asianmukaisesti allekirjoittamana aluksen päällikölle, jonka on pyynnöstä voitava esittää se satamassaoloaikana.

3.1.5. Aluksen päällikön tai vaihtoehtoisesti sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka edustaa varustamoa kaikissa laivanvarustamiseen liittyvissä toimissa (laivanselvittäjä), on ilmoitettava viipymättä kaikista henkilöstön kokoonpanossa tai matkustajien määrässä tapahtuneista muutoksista.

Aluksen päällikön on lisäksi ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille viipymättä ja, jos mahdollista, jo ennen aluksen saapumista satamaan, aluksella olevista salamatkustajista. Salamatkustajat jäävät kuitenkin aluksen päällikön vastuulle.

3.1.6. Aluksen päällikön on ilmoitettava aluksen lähdöstä ja mahdollisista henkilöstön kokoonpanossa tapahtuneista muutoksista rajavalvontayksiköille hyvissä ajoin direktiivin 98/41/EY ja asianomaisessa satamassa voimassa olevien määräysten mukaisesti. Jos hän ei voi ilmoittaa kyseisille yksiköille, hänen on annettava asiasta tieto toimivaltaiselle merenkulkuviranomaiselle. Toinen jäljennös aikaisemmin täytetystä ja allekirjoitetusta luettelosta tai luetteloista palautetaan kyseisille yksiköille.

3.2. Tiettyjen vesiliikennemuotojen tarkastuksiin sovellettavat erityismenettelytavat

Risteilyalukset

3.2.1. Jos risteilyalus poikkeaa useassa perättäisessä jäsenvaltioiden alueella olevassa satamassa käymättä kyseisen alueen ulkopuolella olevassa satamassa, tarkastus suoritetaan periaatteessa vain ensimmäisessä ja viimeisessä jäsenvaltioiden alueella sijaitsevassa satamassa.

Laittomaan maahanmuuttoon liittyvien riskien arvioinnin perusteella tarkastuksia voidaan kuitenkin tehdä myös muissa satamissa.

3.2.2. Matkustajaluettelo on kaikissa tapauksissa toimitettava heti satamasta lähdettyä seuraavaan tulosatamaan, missä toimivaltaiset viranomaiset suorittavat järjestelmällisesti vähintään hallinnollisen tarkastuksen.

---

[76] EYVL L 188, 2.7.1998, s. 35.

3.2.3. Jos joiltakin aluksella olevilta henkilöiltä on evättävä pääsy jonkin jäsenvaltion alueelle, rajatarkastuksista vastaavien viranomaisten on valvottava, että kyseiset henkilöt eivät tule alueelle, pitämällä heidät joko aluksessa tai tähän tarkoitukseen varatulla alueella.

Huviveneily

3.2.4. Jäsenvaltiot edellyttävät, että muusta kuin niiden alueella sijaitsevasta satamasta tai ankkuripaikasta tulevien huvialusten on ankkuroitava vahvistettuun maahantulosatamaan, jossa aluksella oleville henkilöille tehdään sekä tulo- että lähtötarkastus.

3.2.5. Satamaviranomaisten tuntemia henkilöitä, jotka ovat lähteneet huviveneilylle jäsenvaltioiden alueella sijaitsevasta aluksen tavanomaisesta ankkuripaikasta päiväseltään tai lyhyeksi ajaksi, ei tarvitse tarkastaa järjestelmällisesti. Laittomaan maahanmuuttoon liittyvien riskien arvioinnin perusteella ja etenkin jos asianomaisen jäsenvaltion alue on kolmannen maan rannikon välittömässä läheisyydessä, on suoritettava otantaan perustuvia henkilöiden ja/tai alusten tarkastuksia.

3.2.6. Kun huvialus aikoo poikkeuksellisesti saapua satamaan, joka ei ole vahvistettu rajanylityspaikka, siitä on ilmoitettava rajaviranomaisille mahdollisuuksien mukaan ennen aluksen saapumista satamaan tai ainakin sen saapuessa satamaan. Ilmoitus matkustajista tehdään antamalla satamaviranomaisille luettelo aluksella olevista henkilöistä. Luettelo on rajaviranomaisten käytettävissä.

Jos aluksen on force majeure -syistä poikettava johonkin muuhun satamaan kuin vahvistettuun rajanylityspaikkaan, satamaviranomaisten on otettava yhteys lähimmän vahvistetun maahantulosataman satamaviranomaisiin ja ilmoitettava aluksesta.

3.2.7. Tarkastuksessa on luovutettava asiakirja, joka sisältää aluksen tekniset tiedot ja aluksella olevien henkilöiden nimet. Jäljennös tästä asiakirjasta annetaan vahvistetun tulosataman ja vahvistetun lähtösataman viranomaisille. Aluksen asiakirjoissa on säilytettävä jäljennös tästä luettelosta niin kauan kuin alus viipyy jonkin jäsenvaltion aluevesillä.

Rannikkokalastus

3.2.8. Jos rannikkokalastusalus palaa päivittäin tai lähes päivittäin rekisteröintisatamaan tai johonkin jäsenvaltioiden alueella olevaan toiseen satamaan poikkeamatta kolmannen maan alueella sijaitsevaan satamaan, sen miehistöä ei tarkasteta järjestelmällisesti. Otantaan perustuvien tarkastusten tiheyden määrittämiseksi on kuitenkin otettava huomioon laittomaan maahanmuuttoon liittyvien riskien arviointi, jos asianomaisen jäsenvaltion alue on kolmannen maan rannikon välittömässä läheisyydessä. Henkilöiden ja/tai alusten tarkastuksia on suoritettava näiden riskien perusteella.

3.2.9. Jos rannikkokalastusalusta ei ole rekisteröity jäsenvaltion alueella sijaitsevassa satamassa, sen miehistö tarkastetaan merimiehiä koskevien säännösten mukaisesti.

Aluksen päällikön on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille miehistöluetteloissa tapahtuneista muutoksista ja aluksella mahdollisesti olevista matkustajista.

Muut kuin säännöllistä liikennettä harjoittavat lautat

3.2.10. Kun kyseessä ovat lautat, jotka eivät harjoita 2 artiklassa tarkoitettua säännöllistä lauttaliikennettä, matkustajat on tarkastettava seuraavien sääntöjen mukaisesti:

a) Kolmansien maiden kansalaiset tarkastetaan erillään vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvista henkilöistä. Infrastruktuuri on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä tätä varten 8 artiklan mukaisesti.

b) Henkilöt, jotka matkustavat ilman kulkuneuvoa (jalan), on tarkastettava erikseen.

c) Henkilöautojen matkustajat tarkastetaan ajoneuvossa.

d) Linja-autojen matkustajia on kohdeltava samalla tavalla kuin jalan matkustavia. Heidän on poistuttava linja-autosta tarkastusta varten.

e) Raskaiden ajoneuvojen kuljettajat ja heidän mahdolliset apumiehensä tarkastetaan ajoneuvossa. Heidät on periaatteessa tarkastettava erillään muista matkustajista.

f) Tarkastusten nopeuttamiseksi käyttöön on syytä asettaa riittävä määrä tarkastuspisteitä. Tarvittaessa on otettava käyttöön toinen tarkastuslinja.

g) Matkustajien käyttämiä ajoneuvoja sekä tarvittaessa niiden lasteja ja muita kuljetettavia tavaroita on tarkastettava vähintään satunnaisesti erityisesti laittomien maahanmuuttajien paljastamiseksi.

h) Lauttaliikenteen alusten henkilöstöä kohdellaan samalla tavalla kuin kauppa-alusten henkilöstön jäseniä.

3.3. Sisävesiliikenne

3.3.1. Ulkorajan ylittävällä sisävesiliikenteellä tarkoitetaan kaikenlaisten laivojen, veneiden ja uivien alusten käyttöä elinkeinon harjoittamiseen tai huvitteluun joissa, kanavissa ja järvissä.

3.3.2. Henkilöstön jäsenillä tai vastaavilla henkilöillä tarkoitetaan elinkeinon harjoittamiseen käytettävien alusten päällikköä ja aluksella työskenteleviä henkilöitä, jotka mainitaan miehistöluettelossa, ja näiden henkilöiden aluksella oleskelevia perheenjäseniä.

3.3.3. Tässä kohdassa tarkoitetun vesiliikenteen valvontaan sovelletaan 3.1 ja 3.2 kohdan asiaankuuluvia määräyksiä soveltuvin osin.

LIITE XI
Eräitä henkilöryhmiä koskevat erityisjärjestelyt

1. Ilma-alusten lentäjät ja muut miehistön jäsenet

1.1. Henkilöt, joilla on 7 päivänä joulukuuta 1944 tehdyn siviili-ilmailua koskevan yleissopimuksen liitteessä 9 tarkoitettu lentäjän lupakirja tai miehistön jäsenkortti (*Crew Member Certificate*), voivat tehtäviään hoitaessaan ja näiden asiakirjojen nojalla:

- nousta koneeseen tai laskeutua siitä jäsenvaltion alueella sijaitsevalla välilasku- tai määräkentällä;

- liikkua sen kunnan alueella, johon jäsenvaltion alueella sijaitseva välilasku- tai määräkenttä kuuluu;

- siirtyä millä tahansa liikennevälineellä jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentokentälle noustakseen sieltä lähtevään lentokoneeseen.

1.2. Ilma-alusten miehistön tarkastuksiin sovelletaan 6–11 artiklan säännöksiä. Ilma-alusten miehistölle on tarkastuksissa annettava etusija aina kun se on mahdollista. Näin ollen heidät tarkastetaan joko ennen matkustajia tai tähän tarkoitukseen erityisesti varatuissa tiloissa. Satunnaistarkastukset riittävät miehistölle, jonka tarkastushenkilöstö tuntee virkatehtäviensä takia.

2. Merimiehet

2.1. Merimiehet, joilla on merimieskirja tai merenkulkijain henkilöllisyystodistus, joka on myönnetty 19 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyn Geneven yleissopimuksen (nro 185) tai 9 päivänä huhtikuuta 1965 tehdyn Lontoon yleissopimuksen sekä asiaa koskevien kansallisten säännösten mukaisesti, voivat oleskella maissa sillä satamapaikkakunnalla, jossa heidän aluksensa poikkeaa, tai lähikunnissa ilmoittautumatta rajanylityspaikalla edellyttäen, että heidät on merkitty aluksen miehistöluetteloon ja että luettelo on aikaisemmin toimitettu toimivaltaisten viranomaisten tarkastettavaksi.

Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti laittomaan maahanmuuttoon liittyvien ja turvallisuusriskien arvioinnin vuoksi myös nähtävä merimiehet ennen kuin nämä menevät maihin.

Jos merimies muodostaa uhkan yleiselle järjestykselle, kansalliselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, häneltä voidaan evätä oikeus käydä maissa.

2.2. Merimiesten, jotka aikovat oleskella satamien lähikuntien ulkopuolella, on täytettävä jäsenvaltioiden alueelle pääsyä koskevat edellytykset, joista säädetään 5 artiklan 1 kohdassa.

2.3. Edellä 2.2 kohdan säännöksistä poiketen voidaan merenkulkijain henkilöllisyystodistuksen haltijoille antaa lupa tulla jäsenvaltioiden alueelle, vaikka he eivät täyttäisikään 5 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja maahantuloedellytyksiä, jäljempänä mainituissa tapauksissa:

a) sellaiseen alukseen siirtyminen, joka on jo saapunut tai joka on saapumassa jäsenvaltioiden alueella olevaan satamaan;

b) kauttakulku kolmanteen valtioon tai paluu kotimaahan;

c) hätä- tai pakkotilanteet (sairaus, erottaminen, sopimuksen päättyminen jne.).

Tällaisissa tapauksissa merenkulkijain henkilöllisyystodistuksen haltijoille, joilta vaaditaan viisumi heidän kansalaisuutensa perusteella ja jotka tulevat jäsenvaltion alueelle ilman tällaista viisumia, voidaan myöntää viisumi rajalla asetuksen (EY) N:o 415/2003 säännösten mukaisesti.

Rajavartijoiden on joka tapauksessa tarkistettava, että tällaisilla merimiehillä on voimassa oleva matkustusasiakirja, ettei heitä ole määrätty maahantulokieltoon ja etteivät he muodosta uhkaa jäsenvaltioiden yleiselle järjestykselle, kansalliselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle. Lisäksi rajavartijoiden on tarkistettava tarvittaessa ja soveltuvissa tapauksissa myös seuraavat seikat:

– asianomaisen laivanvarustajan tai laivanselvittäjän kirjallinen ilmoitus,

– toimivaltaisten diplomaatti- tai konsuliviranomaisten kirjallinen ilmoitus,

– poliisiviranomaisten tai tarvittaessa muiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamissa erityistarkastuksissa saadut todisteet,

– merenkulkuviranomaisen leimalla vahvistettu sopimus.

3. Diplomaatti-, virka- tai virkamatkapassin haltijat sekä kansainvälisten järjestöjen henkilöstö

3.1. Jäsenvaltioiden tunnustamien valtioiden tai hallitusten myöntämien diplomaatti-, virka- tai virkamatkapassien haltijoille sekä henkilöille, joilla on 3.4 kohdassa mainittujen kansainvälisten järjestöjen henkilöstölleen myöntämä asiakirja ja jotka matkustavat virkatehtävissä, voidaan heidän nauttimiensa erioikeuksien tai -vapauksien perusteella antaa suopea kohtelu aina, kun se on mahdollista, asettamalla heidät rajatarkastuksissa etusijalle muihin matkustajiin nähden viisumivaatimuksen pysyessä kuitenkin voimassa.

Pääsääntöisesti edellä mainittujen asiakirjojen haltijoita ei vaadita osoittamaan, että heillä on riittävät toimeentulovarat.

3.2. Jos ulkorajalla ilmoittautuva henkilö vetoaa erioikeuksiin, erivapauksiin ja poikkeuksiin, tarkastuksesta vastaava virkamies voi vaatia häntä näyttämään toteen asemansa esittämällä asianmukaiset asiakirjat, erityisesti akkreditoivan valtion myöntämät todistukset tai diplomaattipassin, tai muulla keinoin. Epäilyttävässä ja kiireellisessä tapauksessa virkamies voi kääntyä suoraan ulkoasiainministeriön puoleen.

3.3. Diplomaattilähetystöjen ja konsuliedustustojen akkreditoidut jäsenet ja heidän perheensä voivat saapua jäsenvaltioiden alueelle esittämällä 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilötodistuksen ja rajanylitykseen oikeuttavan asiakirjan. Rajavartijat eivät myöskään voi missään olosuhteissa evätä diplomaatti-, virka- tai virkamatkapassin haltijalta pääsyä jäsenvaltioiden alueelle kuulematta ensin toimivaltaisia kansallisia viranomaisia. Tämä koskee myös tapauksia, joissa asianomaisesta henkilöstä on merkintä SIS-järjestelmässä.

3.4. Kansainvälisten järjestöjen 3.1 kohdassa mainittuun tarkoitukseen myöntämillä asiakirjoilla tarkoitetaan muun muassa seuraavia asiakirjoja:

– Yhdistyneiden Kansakuntien kulkulupa, joka myönnetään Yhdistyneiden Kansakuntien ja sen erityisjärjestöjen henkilöstölle Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen New Yorkissa 21 päivänä marraskuuta 1947 hyväksymän erityisjärjestöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevan yleissopimuksen mukaisesti;

– Euroopan yhteisön (EY) myöntämä kulkulupa;

– Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) myöntämä kulkulupa;

– Euroopan neuvoston pääsihteerin myöntämä laillisuustodistus;

– NATOn pääesikunnan myöntämät asiakirjat (sotilashenkilötodistus varustettuna matkamääräyksellä, matkustusluvalla tai henkilö- tai ryhmäkohtaisella palveluskäskyllä).

4. Rajatyöntekijät

4.1. Rajatyöntekijöiden tarkastuksia koskevat menettelytavat määräytyvät rajatarkastuksia koskevien yleisten määräysten ja erityisesti 6 ja 11 artiklan mukaisesti. Tarkastuksia voidaan kuitenkin lieventää 7 artiklan mukaisesti.

4.2. Kun jäsenvaltio päättää ottaa käyttöön paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn, rajatyöntekijöihin sovelletaan automaattisesti tämän järjestelyn mukaisia helpotuksia, joista säädetään 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 9 artiklan 2 kohdan d alakohdassa.

5. Alaikäiset

5.1. Ulkorajan ylittäville alaikäisille tehdään samat maahantulo- ja maastapoistumistarkastukset kuin aikuisille siten kuin 6–11 artiklassa säädetään.

5.2. Kun kyseessä on aikuisen seurassa matkustava alaikäinen, rajavartijan on tarkistettava myös, onko tämä aikuinen alaikäisen huoltaja, erityisesti silloin kun alaikäinen on vain yhden aikuisen seurassa ja voidaan perustellusti olettaa, että alaikäinen on luvatta riistetty laillisen huoltajansa huostasta.

Viimeksi mainitussa tapauksessa rajavartijan on keskusteltava erikseen alaikäisen ja hänen seurassaan olevan aikuisen kanssa paljastaakseen näin saamiensa tietojen mahdolliset epäjohdonmukaisuudet tai ristiriitaisuudet.

5.3. Tarkastushenkilökunnan on kiinnitettävä erityistä huomiota yksin matkustaviin alaikäisiin. Henkilökunnan on erityisesti varmistuttava matkustusasiakirjojen ja matkan tarkoitusta koskevien asiakirjojen perusteellisen tarkastamisen avulla siitä, etteivät alaikäiset poistu alueelta vastoin huoltajansa tahtoa.

LIITE XII
Ulkoasiainministeriöiden myöntämien henkilötodistusten mallit

[*Tämä liite lähetetään erikseen CD-romilla*]

LIITE XIII
Vastaavuustaulukko

Tämän asetuksen säännökset	**Schengenin yleissopimuksen (SY), yhteisen käsikirjan (YK) ja muiden Schengenin toimeenpanevan komitean päätösten (SCH/Com-ex) määräykset, jotka on korvattu**
I osasto **Yleiset säännökset**	
1 artikla Kohde	---
2 artikla Määritelmät	[*Tässä artiklassa toistetaan Schengenin yleissopimuksen 1 artikla mutta ei korvata sitä*[*]]
3 artikla Soveltamisala	---
II Osasto **Ulkorajat**	
I luku **Ulkorajojen ylittäminen ja maahantuloedellytykset**	
4 artikla Ulkorajojen ylittäminen	SY:n 3 artikla YK:n I osan 1, 1.2, 1.3 (1.3.1–1.3.3) kohta
5 artikla Kolmansien maiden kansalaisten maahantulon edellytykset	SY:n 5 artiklan 1 ja 3 kohta YK:n I osan 2, 2.1 ja 4.1 kohta sekä II osan 1.4.8, 1.4.9 ja 6.2 kohta
II luku **Ulkorajojen valvonta ja maahantulon epääminen**	

[*] Oikeusperustan vahvistamista kullekin Schengenin säännöstöön kuuluvalle määräykselle ja päätökselle koskevan neuvoston päätöksen 1999/436/EY nojalla sopimuksen 1 artiklan määritelmiä sovelletaan kaikkiin Schengenin sopimuksen artikloihin, joille on vahvistettu EU:n oikeusperusta. Tämän vuoksi EY-sopimuksen 62 artiklaan perustuva toimenpide ei voi muuttaa tai korvata määritelmää, jota sovelletaan myös suhteessa muihin artikoihin, joilla on eri oikeusperusta (mukaan lukien EU-sopimus).

6 artikla Vahvistetuilla rajanylityspaikoilla tehtävät henkilötarkastukset	SY:n 6 artiklan 1 ja 2 kohta (a–d alakohta) YK:n I osan 4 kohta YK:n II osan 1 ja 1.2 kohta
7 artikla Tarkastusten lieventäminen	SY:n 6 artiklan 2 kohdan e alakohta YK:n II osan 1.3.5 kohta (ensimmäinen virke) (ks. liite V)
8 artikla Erillisten jonojen käyttöönotto ja opasteet	SCH/Com-ex(94) 17 rev 4
9 artikla Kolmansien maiden kansalaisten matkustusasiakirjojen leimaaminen	YK:n II osan 2.1.1, 2.1.2, 2.1.5 ja 2.1.6 kohta
10 artikla Rajanylityspaikkojen välisen ulkorajan valvonta	SY:n 6 artiklan 3 kohta YK:n II osan 2.2 (2.2.1–2.2.4) kohta
11 artikla Maahantulon epääminen	SY:n 5 artiklan 2 kohta YK:n II osan 1.4.1, 1.4.2 ja 5.6 kohta
III luku **Rajavalvontaa ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä varten tarvittavat varat**	
12 artikla Rajavalvontaa varten tarvittavat varat	SY:n 6 artiklan 4 ja 5 kohta
13 artikla Tarkastustoimenpiteiden toteuttaminen	YK:n II osan 1.1.1 (lukuun ottamatta osaa, joka sisältyy liitteeseen IX) ja 1.1.2 kohta
14 artikla Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö	SY:n 7 artikla YK:n II osan 4, ja 4.1 ja 4.2 kohta

15 artikla Yhteiset tarkastukset	---
IV luku **Erityismenettelytavat tarkastusten yhteydessä ja erityisjärjestelyt**	
16 artikla Tarkastuksissa noudatettavat erityismenettelytavat erityyppisillä rajoilla ja ulkorajojen ylityksessä käytettävien kulkuneuvojen mukaan	---
17 artikla Erityisjärjestelyt	---
III Osasto **Sisärajat**	
I luku **Sisärajoilla tehtävien tarkastusten poistaminen**	
18 artikla Sisärajojen ylittäminen	SY:n 2 artiklan 1 kohta
19 artikla Maan sisäiset tarkastukset	SY:n 2 artiklan 3 kohta
II luku **Suojalauseke**	
20 artikla Sisärajoilla tehtävien tarkastusten uudelleen käyttöön ottaminen yhdessä jäsenvaltiossa	SY:n 2 artiklan 2 kohta

21 artikla Menettely tavanomaisissa tapauksissa	SCH/Com-ex(95) 20 rev 2
22 artikla Kiireellinen menettely	
23 artikla Sisärajoilla tehtävien tarkastusten jatkaminen	
24 artikla Sisärajoilla tehtävien tarkastusten yhteinen uudelleen käyttöön ottaminen valtioiden rajat ylittävän poikkeuksellisen terrorismin uhkan vuoksi	---
25 artikla Tarkastuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt suojalausekkeen soveltamisen yhteydessä	---
26 artikla Kertomus sisärajoilla tehtävien tarkastusten ottamisesta uudelleen käyttöön	---
27 artikla Tiedottaminen yleisölle	---
28 artikla Luottamuksellisuus	---
IV osasto **Loppusäännökset**	
29 artikla Liitteiden muuttaminen	---

30 artikla Komitea	SY:n 8 artikla Asetus (EY) N:o 790/2001
31 artikla Tiettyjen alueiden sulkeminen soveltamisalan ulkopuolelle	---
32 artikla Kansallisista toimenpiteistä ilmoittaminen	---
33 artikla Kertomus III osaston soveltamisesta	---
34 artikla Poistetut ja kumotut määräykset	---
35 artikla Voimaantulo	---
LIITE I Vahvistetut rajanylityspaikat	YK:n liite 1
LIITE II Ilmoitetun maahantulotarkoituksen uskottavuuden arvioimiseksi tarvittavat asiakirjat	YK:n I osan 4.1.1 (4.1.1.1–4.1.1.4) ja 4.1.2 kohta
LIITE III Kansallisten viranomaisten vuosittain vahvistamat ohjeelliset rahamäärät rajojen ylityksiä varten	YK:n liite 10
LIITE IV Vahvistetuilla rajanylityspaikoilla tehtäviä tarkastuksia koskevat menettelytavat	YK:n II osan 1.3.1, 1.3.2 ja 2.3 kohta
LIITE V Maarajoilla suoritettavien tarkastusten lieventämistä koskevat menettelytavat	YK:n II osan 1.3.5 (toinen virke), 1.3.5.1, 1.3.5.2 ja 1.3.5.3 kohta

LIITE VI Rajanylityspaikkojen eri jonojen opasteiden mallit	---
LIITE VII Leimaamista koskevat menettelytavat	YK:n II osan 2.1.3 ja 2.1.4 kohta
LIITE VIII A osa: Maahanpääsyn epäämistä koskevat menettelytavat B osa: Rajalta käännyttämistä koskeva vakiolomake	YK:n II osan 1.4.1.a, 1.4.3, 1.4.4, 1.4.5 ja 1.4.6 kohta YK:n II osan 5.2 kohta
LIITE IX Luettelo kansallisista yksiköistä, joka kansallisen lainsäädännön mukaan vastaavat rajavartiotehtävistä	YK:n II osan 1.1.1 kohta (lukuun ottamatta 13 artiklaan sisältyvää osaa)
LIITE X Tarkastuksissa noudatettavat erityismenettelytavat erityyppisillä rajoilla ja ulkorajojen ylityksessä käytettävien kulkuneuvojen mukaan	
1 kohta – Ulkorajat	
1.1 kohta – Tieliikenteen valvonta	YK:n II osan 3.1 kohta
1.2 kohta – Rautatieliikenteen valvonta	YK:n II osan 3.2 kohta
2 kohta – Ilmarajat	
2.1 kohta – Kansainvälisillä lentokentillä tehtäviä tarkastuksia koskevat menettelytavat	YK:n II osan 3.3, 3.3.1 ja 3.3.4 kohta SCH/Com-ex(94) 17 rev 4
2.2 kohta – Muilla lentokentillä tehtäviä tarkastuksia koskevat menettelytavat	YK:n II osan 3.3.6 kohta SCH/Com-ex(94) 17 rev 4
2.3 kohta – Yksityiset lennot	YK:n II osan 3.3.5 ja 3.3.7 kohta

3 kohta – Merirajat	
3.1 kohta – Meriliikenteen valvontaa koskevat yleiset menettelytavat	YK:n II osan 3.4.1, 3.4.2 ja 3.4.3 kohta
3.2 kohta – Tiettyjen vesiliikennemuotojen tarkastuksiin sovellettavat erityismenettelytavat	YK:n II osan 3.4.4 (3.4.4.1–3.4.4.5) kohta
3.3 kohta – Sisävesiliikenne	YK:n II osan 3.5 kohta
LIITE XI Eräitä henkilöryhmiä koskevat erityisjärjestelyt	
1 kohta – Ilma-alusten lentäjät ja muut miehistön jäsenet	YK:n II osan 6.4 kohta
2 kohta – Merimiehet	YK:n II osan 6.5 kohta
3 kohta – Diplomaatti-, virka- tai virkamatkapassin haltijat sekä kansainvälisten järjestöjen henkilöstö	YK:n II osan 6.6 ja 6.11 kohta
4 kohta – Rajatyöntekijät	YK:n II osan 6.7 kohta
5 kohta – Alaikäiset	YK:n II osan 6.8 kohta
LIITE XII Ulkoasiainministeriöiden myöntämien henkilötodistusten mallit	YK:n liite 13
LIITE XIII Vastaavuustaulukko	---